Government have accepted these cuts and the budget estimate placed before the Council may be treated as having been so amended. Sir, I beg permission to present the budget as amended.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Sir, the general discussion of the budget .....

President: I should give him the permission he has asked for. I have not given him the permission as yet. You ask permission of the Chair to these demands being amended in the light of the deductions made by the other House. Permission is granted.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir,.....

President: You please wait until the Chair says what is next. Well, the general discussion on the budget will now begin. Mr. Piraviperumal Pillai.

GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Sir, the general discussion of the budget has become more or less an annual carnival where members who take part are allowed to travel from China to Peru and speak on all subjects under the face of the sun without the fear of being called to order by the Chair. As however this is the only occasion when we give expression to the aspirations of the people and offer some remarks on the general policy of Government, I take this opportuuity of offering a few remarks.

Sir, never before has in the history of the Travancore Legislature any Finance Secretary received so much praise both in the press and on the platform, as my friend Mr. Krishnasvamy Aiyar. I, therefore, offer my hearty congratulations for the success that has attended his maiden speech and wish him many more happy returns. (*Laughter*).

Sir, the real test of a budget does not lie in the fact that it is a surplus or a deficit one. A budget may be called satisfactory provided the proposals contained therein go to increase the contentment, happiness and prosperity of the people for whom it is intended. Viewing it in that light, I do not think even the most uncharitable critics of Government can call this budget an unsatisfactory one. That being so, I congratulate the Government for the budget they have now submitted to us for our scrutiny.

As a representative of a commerce and industry constituency, it is indeed gratifying to me to note that the present Government have, under your wise statesmanship, Sir, changed their mind with regard to the industrial uplift of the country, which alone, in the words of Dr. Kunjan Pillai, would enable the country to provide means of subsistence to the growing population.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. S. Piraviperumal Pillai.]

Believe me, Sir, I was shocked to hear on the floor of the Legislature what Government said sometime ago. "It seems to Government that we shall be making a serious mistake if we expend our energy aud resources for the development of the factory industries in Travancore." Need I, therefore, express the joy I felt when I heard you as Dewan, state, for the first time you addressed a joint sitting, "Any measures, therefore, designed to improve the economic condition of cur people must aim at a simultaneous development of industries along with improvements in agricultural conditions? I take this opportunity of assuring the honourable members that the Government of His Highness are devoted to a policy of industrial and economic development of the State." I may assure you, Sir, in your laudable pursuit you shall have the hearty co-operation and the willing support of the people.

Sir, the rubber factory for which you are mainly responsible, is the first of its kind in India. Those who know that the State imports rubber goods annualy to the tune of 206 lakhs of rupees feel no pessimism about the success of our factory. The fact that a foreign firm has completed negotiations for starting a similar factory in Bombay is ample proof to demonstrate the bright future that awaits a factory of this kind and is no reason for despair here. Therefore in wishing the rubber factory that has commenced work and the porcelain factory which is in its embryonic stage all success and good luck, I hope the time will soon come when my friend Mr. Paramesvaran Pillai who opposed the entertainment of two marketing officers will himself move Government to increase the number.

Sir, a word about the paper factory. In view of the fact that we are importing a large quantity of paper for our own use, may I suggest to you the desirability of opening this factory also on the lines of the rubber or porcelain factory instead of allowing a foreign firm to husband our natural resources. I may in this connection suggest, Sir, that if you would kindly advice the Dewan to wipe out the Newspapers Regulation which is disfiguring the statute book you would not only earn the eternal gratitude of the members of the fourth estate but would also provide a huge market for all the paper that may be manufactured here.

President: The President to advise the Dewan. Is it?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Passing next to a most important question which is now engaging the serious consideration of all concerned and causing a good deal of unrest in the country *viz.*, the question of representation in the legislature, I must, at the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

very outset, state that unlike the question of representation in Public Services which concerns only a few individuals, the question of representation in the legislature is one which affects the country as a whole.

While it cannot be forgotten that this House is composed of Muslims, Christians and Hindus, it must be remembered, Sir, that we are all Travancoreans and as such we owe a duty to the country. Speaking here as we do as representatives of the people, I might most emphatically state, and that without fear of being contradicted by any one here or elsewhere, that no patriotic citizen who has the interest of the country at heart would advocate mere communal representation in the legislature.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi (*Mavelikara* and *Kartikapalli* cum *Kunnattur*) : *Hear, hear.*

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Sir, it is a well-known fact that it is the various interests such as commerce, industry, planting, labour, language, agriculture &c., that have to be considered in the matter of representation in the legislature and not the various communities. Nevertheless, Government should devise sufficient safeguards to see that all commuties are adequately represented.

In this connection I may suggest that the interests of commerce and industry have not received due recognition at the hands of Government in the matter of representation in the legislature. Sir, it is well-known that while the importance of commerce and industry has been growing, I am sorry to observe that the representation for commerce and industry in the legislature has been diminishing. While we had seven per cent. representation in the previous reformed Legislative Council and Assembly, we have now only four per cent. representation. Coming as the reforms did on the advice of an eminent member who had the rare privilege of serving in the Executive Council of His Excellency the Viceroy as the Commerce Member, I am surprised that our commerce interests should not have due recognition in our legislature.

President : He was not a commerce member then.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Coming as he did.....

President : Let us not refer to individuals.

Mr. S. Pirviperumal Pillai : Sir, I would, therefore, request you to consider the question of the importance of commerce and industry for representation in the legislature if and when the question of the reconstitution of the legislature is considered, and to remember the fact that the history of the Empire, where the sun never sets, will reveal the importance attached to commerce and industry.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. S. Piraviperumal Pillai.]

In this connection, I would like to say a word about the reorganisation of the State forces. Government have all along followed a policy that no subject of His Highness the Maha Raja would be denied the opportunity of serving the State for the mere reason that he was born in a particular community provided he is otherwise fit.

Now in issuing the G. O. regarding recruitment to the Public Service, the Government have gone one step further. With a view to give preference to inadequately represented communities which were not able to get greater representation than other communities the Government have now in a way partially closed the door for all communities. I do not think that the question need be examined in detail at present. All that I now urge is that when the question of the reorganisation of the State forces is taken up, Government should give equal opportunties to all subjects of His Highness the Maha Raja for entry in the State forces removing the disabilities if any, and thus remove any possible hardship that may accrue to any of the communities on account of the fact that they were denied entrance for the mere reason that they belong to a particular community.

I may state, Sir, that your action in having restored the Devaswam grant at least from next year is one which has rectified an egregious blunder committed by the previous administrators in dishonouring a solemn pledge given by the Government of His Highness the Maha Raja at the time the Devaswam separation was given effect to. I may assure you, Sir, that you have earned the gratitude of sixty-one per cent of the population in Travancore for this act.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, while I propose to make a few observations regarding the budget ertimates that have been presented to this House for the coming year, I am tormented by doubts as to the practical utility of my remarks on them. Sir, with the inauguration of the reformed legislature it was declared and prophesied that the legislature under the new scheme will be able to exercise a large measure of control over the financial policy of Government. But according to my experience this has not come true. A sense of futility and of wasted effort has come to find a permanent place in our minds. It is with these feelings that I propose to make a few observations to-day.

Now, coming to the speech of the learned Financial Secretary, who has to be understood as the trusted guardian of the State finances his speech is nothing but an exposition of the haphazard and the go-as-you-please methods of administration which we have been

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

employing too much recently. I find him, from his financial proposals for the next year, more at home in the stalls of gaiety than in the counsels of the mighty. As a result, his cry for a loan pervades his speech and the apparent exhibition of financial activity next year is nothing but a weak advocacy for this cry. We have suggested long before that reproductive works of a capital nature like the the Pallivasal Hydro Electric Scheme, etc., should be undertaken by loan funds, but then that suggestion fell on deaf years. Now the very same suggestion finds a place in the Financial Secretary's opening speech as a very original suggestion which really it is not.

Now the decision to separate finance from accounts is welcome. But we fear some one will be imported for this purpose on a big salary. The duties of the Financial Secretary are very explicit and it follows this post has to be held by a first rate officer thoroughly acquainted with the conditions of the country and the people, their ways and means and resources. We have men in our service who have been holding the place and discharging their duties with great success. Sir, I am emphatic in my opinion that whatever may be the status given to that man he must be a son of the soil.

Sir, there has not been a definite financial policy pursued by our State. Sir, I should not be understood that I am sorry for the deficit budget of nearly 7 lakhs of rupees. I am not sorry for Government having drawn from reserve for certain extraordinary purposes and reproductive works. I am not sorry for the audacious financial activity envisaged for the next year. Bur I am sorry that even audacity should have its limits.

The present Financial Secretary, of course, quite new in his office, is too mercurial and impulsive a counsellor for a great emergency. A carefull perusal of the various statements in his speech would show that he dashed at conclusions with acrobatic ease ; if it made things no better, he rushed into opposite conclusions with the same agility. In short, ignorance of the country and its ways and means, which he had no time to consider, has made him an entertaining economist whose bright but shallow dissertations on finance and political economy when not taken seriously provide a source of innocent merriment to his readers. Audacity without prudence—that is in short his budget speech and the porposals contained therein. Let us dismiss it here. But the hard and glaring fact cannot be forgotten that the financial activities of the State at the end of the coming year will bring down the Government account balance to Rs. 90·95 lakhs which stood at Rs. 119·74 lakhs at the end of the year 1108. Sir, it should not be understood that I am sorry for the deficit budget.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

Let us turn for a moment to the speech delivered by the Dewan-President whild opening the budget session of the Cochin legislature. He deals first with the economic condition of the State. He says, "every agriculturist in the State is groaning under the handicap of unfavourable trade balances. The prices of paddy cocoanut and rubber which are the main products of the State, have not shown any indications of advance. It is no wonder that the agriculturist feels it very difficult to maintain himself, leave alone his capacity to meet obligations." So, the land revenue remission of 12½ per cent. granted this year is to be continued next yer. The sum of Rs. 20 lakhs ear-marked to be advanced as loans to the agriculturists is to be retained. The Dewan-President has taken the people into his confidence and has told them all about the Cochin Harbour and the future policy. Ample provision has been made for the demands of various departments; that they could not provide more for medical aid is regretted. Four Standing Committees are to be appointed to advise the head of every nation-building department of the State. And the budget, besides being balanced, leaves a small surplus too. Mind that the income of the Cochin State is only Rs. 96 and odd lakhs while we propose to collect next year not less than Rs. 242 lakhs. In contrast to this, I ask whether there is any mention of the economic condition of the State in our Financial Secretary's speech. No. Now what is the condition of the State and the people here. Three crops of paddy have failed successively. The northwest monsoon has failed this year and this has done away with the prospect of every other crop. There is no tapioca, the staple food of the poor besides paddy. The yield of cocoanut palms, because of the absence of periodical monsoons, has fallen by 50 per cent. not to speak of the small price it would fetch. Pepper crop also has failed this year. Epidemics like malaria, fever, etc., are devastating the country and the poor poverty-striken people, deprived of every means of subsistence, are falling easy prey and the people in general are driven into panic and despair. Can a responsible officer of the State be ignorant of these awful facts? Having known all these things, instead of proposing a remission of the land revenue the learned Financial Secretary proposes to collect to the last pie the land revenue the next year. He proposes to do away with the small fee concessions granted to schools this year. Every nation-building department, like the P. W. D., Agriculture, Education, Public Health and Minor Irrigation is to be starved. And after all, he could produce a deficit budget. Now look at this picture in bigger Travancore and that picture in small Cochin.

Sir, I am at a loss to know what exactly is the definite financial policy that has been pursued by the State for years past. Without

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

fear of contradiction, I can say, as I have got acquainted with the workings of the departments here.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Was the honourable member in charge of any department?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, I claim to have some more acquaintance with the working of the various departments of the State than the heads of departments themselves.

President: All the heads of departments put together?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: No, Sir. Let us probe further and take a period of ten years from 1921 to 1932. During these years the population had increased by 27·2 per cent. The standard of life of the people has advanced so much that the import of the luxuries has increased by 150 per cent. and the necessities by 77 per cent. The import trade has increased on the whole by 96 per cent. but the export trade has increased only by 66 per cent. While the net area sown has increased by 9·6 per cent. the increase of area under paddy and cocoanut remains smaller, being 2·5 per cent. The price of paddy and rice imported year after year amounts to 55 lakhs of rupees and more and an equal amount goes out of the country for petrol. These figures lead to the only conclusion that nothing substantial is done by the Government to develop the natural resources of the people. Sir, the primary duty of every civilised Government is to feed the nation and take care of public health. I ask in all earnestness what the Government has done during these years to provide the State with the minimum quantity of food stuffs. Our Government have not bestowed a moment's serious thought on these all-important subjects of absorbing and vital interest to all modern Governments. The cry that all available area for cultivation must be thrown open from the reserve forests and a concentrated effort should be made to make the nation self-sufficient with regard to paddy at least is not heeded. Sir, in our State, we are maintaining an Agricultural Department and we are proposing to have a committee appointed next year. Sir, I could congratulate the Agricultural Director if he could bring 5,000 acres under real cultivation in Travancore. Let him allow his subordinates to do any sort of experiments with lemon grass oil or seels. But this hard fact that he has added 5,000 acres under paddy cultivation would be better appreciated by the people. Can we put off these vitally interesting questions any longer? Sir, one must go to the country to know that the people are not able to provide themselves with nutritious food and this the Government have not considered. Sir, I ask the question how long can Burma paddy be imported to our country when we have got splendid lands which can be made available for being converted into paddy lands. We have been for years cultivating the same field and the soil might have deteriorated.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

C1 **Mr. M. N. Paramesvaran Pillai:** Sir, we have met this time under the throes of acute economic distress and grave political distrust, each having serious and veritable repurcussions on the other. When prosperity and contentment reigned all over the land, the divergent communities in the State lived like a comity of families, always in happiness and in a spirit of true brotherhood, friendliness and comradeship.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is the honourable member referring to the millennium, Sir?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I am speaking about the conditions in Travancore a few years ago. They, then, never cared for the distribution of the loaves and fishes of office or for communal representation in the Legislative Councils. They were quite content with their ordinary avocations. But now, we find that, as the result of purely unfavourable conditions consequent on the economic disorganisation and break-down, the ruin of the peasantry and the starvation of the masses, the angle of vision and outlook on life of all communities have undergone radical changes. The widespread economic conflict has now transformed itself into a serious political struggle between the various communities, centering round a powerful clamour for the distribution of offices, for, even to the average man, public service now seems to be the most comfortable of existence. It is in fact this clamour for representation in public service that has evoked in recent times the keenest and even the most excited controversy. The so called fight for communal representation in the legislative bodies is only a means to an end.

The venom of communalism, which was till now being engendered and zealously fostered by officers and place hunters for their own advantage, has, therefore, easily permeated even into the lowest strata of every community; and we are now confronted with a situation in which men of all creeds, castes and classes look upon each other with the greatest distrust and hatred, and readily and quickly turn their energies in blind communal warfare,—all for the mere sake of bread-winning. Our beautiful country has thus been turned into a battlefield for ghastly communal war, waged in the cause of communal representation in public service. For, no other profession or avocation in life is so very attractive now-a-days as public service. There, the salary is fixed and there is always provision for old age and for cases of accident or death. Almost half the revenue of the State is now lavishly distributed as salaries and pensions. By establishing such huge salaries, pensions and sinecures, Government make comfortable provision or happy accommodation for several of their favourites. It is, therefore, no wonder that, at the present moment, when the whole country is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

deeply merged in the depth of economic depression and poverty, we find an unhealthy race among the communities for securing the benefits of patronage. All over the land we come across nothing but discontent, mutual distrust, communal bickerings and animosities, so much so we find ourselves now in the passionate aftermath of a big political agitation.

In the midst of this fight between the warring communities for the distribution of offices, we are also slowly being confronted with the beginnings of a working class revolt. Far in the distant socio-political horizon, in that historic and commercial town of Alleppey, the working class has now begun to appear as an active, independent factor in gathering mass revolts. They find everywhere poverty in the midst of colossal waste of public wealth and the rising conflicts of the Capitalist and the Proletariat. When such new forces, problems and conflicts are growing up on every side, I do not know how our Government are going to hold their own against them, without a change of heart or change of policy. There is no doubt that our country has reached a critical stage in its political evolution ; and I am sure that no attempt on the part of any of our Dewans or Legal and Constitutional Advisers to divide and rule is going to succeed hereafter when such combustible forces are, of necessity, gathering strength. However much the Government may try, in their anxiety, to conserve their power, to put down the surging wave of political consciousness in the people by repressive measures, by issuing orders prohibiting public meetings, or by arresting individual leaders or even by gagging the Press by any number of Proclamations, the situation is not going to improve unless the causes of soreness that exist in the country are completely removed. Government do not evince any real anxiety to ease the situation in the country, but continue to fiddle in their own way as Nero did when Rome was burning. The best way out of the present impasse is to establish a responsible Government in the country, truly responsible to the Legislature. So long as that is not done, the Government cannot continue to be popular.

History teaches us that it is only when a Government becomes autocratic and unpopular that it attempts to suppress the Press, which is a powerful organ that always exercises a corrective influence on the machinery of Government. So it was that a few years ago, during the Regency administration, attempt was made for the first time to muzzle the press by enacting the Press Regulation, V of 1101. That Regulation has been a blot in our Statute Book and every one of us thought it would be repealed by the new Government. But much to our surprise and greatly to our disappointment, what we find is that a still greater retrograde step is taken by the Government by adding one more objectionable Proclamation to the Statute Book, *viz.*, Regulation IV of 1110. In

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

England, Government dare not touch the liberty of the Press in this fashion, no matter how annoying its disclosures may be. But here the unlimited and autocratic power which the Government wields, inclines it constantly to repressive legislation. Our Government, perhaps, expects every pen that writes in the press to be dipped in Government ink; and it is with this object in view that it gags the local press and subsidises the foreign press liberally. The A. P. I. gets a liberal contribution of Rs. 2,000 every month from our Government over and above the various other privileges; and almost every foreign press is likewise humoured to gramaphone and megaphone the exaggerated virtues of our Government.

So far as public service is concerned—and I believe it is one of the most vexed questions in our State—Government should take the earliest opportunity to make their officers feel that they have to serve the State and not the respective communities to which they belong. I am sure our Public Service Commissioner is not going to succeed in eradicating once for all the mischievous communal tendency that has grown up in the official world. I do not, at this moment, propose to make any minute reference to that document *viz.*, the recent G. O. which is being hailed in some quarters as the *Magna Charta* that declares the rights and privileges of the various communities inhabiting this land in the matter of recruitment to public service. I shall deal with this matter, at some length in the more appropriate place when the demand for the General Administration is taken up for consideration by this House.

But at any rate, I have to point out that the extravagant expenditure of Government on salaries, pensions and sinecures should be brought down with a view to make it possible for Government to reduce the burden of taxation. At present our Government spend several lakhs in the visible way and also incur invisible expenditure. By the establishment of such big salaries and pensions which, in several cases, are far in excess of reasonable needs and requirements of the respective recipients, Government build up a powerful and favoured official class between whom and the large majority of the people there exists a vast gulf of difference so far as economic and social position and status in life are concerned.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Does the member advocate another standardization of salaries?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I am proposing a reduction of salaries. I would request the honourable member to listen to me patiently.

As an inevitable result we find that the people have begun to regard public service as a much covetable occupation and treat

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the officers of Government with jealousy and hatred. Unless the economic condition of the people is improved and unless they are kept fully engrossed in their respective avocations—which is possible only when such avocations become profitable we need not dream of any real happiness and concord in this country. Every endeavour should, therefore, be made to improve the social and economic position of the people by taking every possible and conceivable step towards the development of the industries of the country; for, it is only in that direction that we can reasonably and legitimately hope to increase the individual and national wealth. (*Hear hear.*) Practically all other avenues, the Abkari, Customs, Land Revenue, Stamps, Registration, etc., have been blocked and there appears to be no sign of any hope of increasing the resources of the State through these departments. As a step in the right direction, we should, therefore, welcome and support every one of the capital or commercial undertakings proposed to be launched into execution by Government during the ensuing years. The Government really deserve our congratulations for their resolve to open a sugar-cane farm in South Travancore for carrying on intensive propaganda for the improvement of the sugar-cane cultivation in the State and a clay refinery and porcelain factory in the Quilon Division, which is expected to meet the demands of the Pallivasal Hydro-Electric Works and the proposed Trivandrum Drainage Scheme.

Sir, the new Financial Secretary deserves our warm congratulations for the most interesting and luminous financial statement that has been presented to us this time. But I must say I do not regard all the budgetary dispositions he has made with entire satisfaction. I am sorry, I cannot agree with him in his assertion that the current year is going to close with a surplus of Rs. 0·49 of a lakh. This expectation is built on mere conjecture and miscalculation. The Financial Secretary's optimistic expectation that the revenue at the end of the current year would stand at Rs. 233·44 lakhs as against the budget estimate of Rs. 232·92 lakhs has no rational basis or justification. His prophetic vision has always been found to err on the side of over-estimation so far as receipts are concerned and gross under-estimation in regard to the expenditure side. The deficit that he anticipated in 1109 has itself gone up. The current year, I fear, is also going to close with a deficit. The Government cannot expect to realise Rs. 25,000 from the Willingdon Water Works, since the Trivandrum Municipality will not be justified in law in leving any water-tax this year. Besides, there may be still further fall in customs and the abkari revenue owing to depression and increased claims for remission, and also in Productive Irrigation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Parameswaran Pillai.]

So also, the Financial Secretary's optimistic forecast in the budget for the ensuing year is equally faulty. He estimates, without reasonable foundation, the receipts for the next year at Rs. 242·16 lakhs as against the budget estimate of Rs. 232·92 lakhs for the current year. It is a plain truth that we always live on hope. But those who have gone through the Municipal Regulation will know that the Financial Secretary cannot legally expect to get under Willingdon Water Works, Rs. 1·09 lakhs as water tax from the Trivandrum Municipality. The Trivandrum Municipality has proposed to levy, with the approval of Government, only a 3 per cent, water tax from the commencement of the next year ; and at that rate any expectation to realise more than Rs. 50,000 is going to prove a big disappointment to the Financial Secretary. Further, the decline under Excise is going to be considerably higher than what is now expected. Under such circumstances, I am sure, the ensuing year will certainly close with a bigger deficit than the now anticipated deficit of Rs. 6·96 lakhs. The history of our past budgets has always been a history of successive prophecies of ruin and upon each occasion yesterday's ruin becomes to-day's moderation. What guidance, I ask, can we have from such counsels? Sir, you may create a separate functionary under the appellation the Financial Secretary ; but so long as the present system of administration, in which other powers really shape and control the financial policy of Government, continues, no tangible benefit can be expected in return for the provision you are going to make for such an officer.

In spite of the Financial Secretary's deliberate efforts and attempts at financial jugglary, it is clear to every one that our financial stability has been steadily declining. The Government account, which stood at Rs. 117·03 lakhs at the close of 1109, is expected to be reduced to Rs. 113·17 lakhs at the close of the current year. It is expected by the Financial Secretary to be further reduced to Rs. 99·95 lakhs at the close of the ensuing year. Government assets in gilt-edged securities have also been steadily going down from year to year ; and the cash balance at the end of the ensuing year is expected to stand at a very low figure of Rs. 51·10 lakhs. At this rate, there is sure to be a tremendous financial crisis in one of these years.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Sir, before I begin to speak on the budget, allow me to express my disapprobation of the remarks of my honourable friend regarding the nature of the discussions in this House. The remark, which is quite uncalled for, that we were roaming from China to Peru—did not come with grace from the non-official side of this House.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Referring to the budget, I do not share in the enthusiasm displayed by my honourable friend Mr. Paramesvaran Pillai, nor do I share in the optimism of Mr. Nilakanta Pillai. I must warmly acclaim the new type of the budget that has been produced this year. It is a bold budget. Up to this, we have been accustomed to get a dull profit and loss account, but for the first time there is an indication of a definite financial policy in the budget. Travancore Government has at last produced a deficit budget. That is an indication of how modern ideas of finance are some-how or other penetrating into this part of the country also. In the newspapers there has been a mention that in America Roosevelt's budget has been framed in a similar manner. The United States had the courage of raising loans of billions of dollars for capital expenditure. The Travancore Government have to be congratulated over again for the very wise way in which they have given up the old world economics.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know, how the raising of loan was done by the United States Government?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : I am expected to talk more on Travancore budget than on the United States budget.

President : Roosevelt is not here.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi . I also congratulate the Government for proposing the separation of the Accounts from the Finance Department. It has been repeated time and again here—the necessity of having a separate officer ; and I am glad that the new officer is appointed or about to take up the reins of his new office. But our only fear is that some more pensioners would get in. There is a fear that some pensioners are lurking about to get into the financial chair. Sir, there are men with adequate training and experience in financial matters in service and my only request to the Government is that when the time for appointment comes, the claims of such people must be considered, and if they are unwilling, then they must be persuaded to take the place for which they are eminently fitted.

I congratulate the Government again on the extension of the State library movement. As an old school master myself, I still retain my love for the Education Department. I am glad that some little provision is made for the library movement and I am sure that in years to come it will be further strengthened and that in every village there will be a well conducted public library.

Turning again to the credit side of the budget speech, the separation of the Fisheries from the Agricultural Department is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi.]

certainly a welcome idea, and I am sure, a young officer well trained in that line will be given adequate powers to show that some profit could be made out of that department.

I also congratulate the industrial schemes of the Government and as a man who comes from Alleppey, I am really grateful to the Government for making some arrangements for providing fresh water to the people. I would further suggest that Government should find its way towards making adequate provision in the coming budgets for making necessary arrangements for the supply of good drinking water to the people of the coastal regions in Karunagapalli and Kartikapalli.

The Government will come for a good deal of praise for the State Life Insurance Scheme. I wish it had been put also under a trained actuary so that its operations may be further extended.

I reserve to the last the Pallivasal Hydro Electric scheme and the Trunk Telephone scheme. I congratulate, especially the Government, in securing the services of such an able officer as Mr. K. P. P. Menon whose success in the schemes undertaken by him is so unique that he might well be styled as the show-boy of the Government. The present scheme in which he is so busily engaged is certainly one on which he has to be congratulated.

Sir, when I began on the credit side I wanted to praise Government as far as I can. But in certain other matters, I am sorry, I cannot do so, but, I have to condemn. Here are the standardisation scheme and the Public Service Commission. Now a hush-hush policy which the Government pursues in regard to these matters is not at all to be praised. The non-official members asked in time in regard to the recommendations of Mr. Thommen and the reply given by the Government was that they were confidential papers and that the non-officials could not at that stage be taken into confidence. Whatever might be the opinion of the non-official members of this House regarding high salaries, the non-official members are unanimous, as far as I can see, in their view that the public servants, once they have entered public service, should be adequately encouraged. Now, under the standardisation scheme Government have standardised the scales of pay in different grades. And those unfortunate men who have entered the lower grades will have to waste their lives in services without any encouragement or hope. For instance in the Education Department, under Mr. Statham's scheme, they want only first class and second class graduates. Once a graduate enters Government service—a first class graduate we will take for example—he will have to put in at least 70 years of service before he goes up to Rs. 120. That is the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

new Thommen dispensation for which I am sure Government will claim no credit. And I also congratulate the Secretariat for not having forgotten their own case in shaping the policy and also for not having forgotten the Account Office, their immediate neighbour.

Now let me refer to the Public Service Commission. There is no great communal struggle ; and after all I can assure you, Sir, there is no great struggle in the country except what is seen in sensational headlines of newspapers. There is political warfare, no communal warfare. Talk about there is unexceptional rhetoric. There is no such communal tension that challenges direct action. Anyway my complaint is that Government have yielded much too soon to the agitators. Government had been very unjust to certain people—I do not refer to the communities who took advantage of the benefits of the English education and have come to the forefront. For no fault of theirs, Government have penalised such young men who have spent every pie they had for the sake of education. After finishing the education they come and stand before Government. The Government say your turn is not come. We would rather prefer a school-final man of the Latin Christian community than a Ph. D. of another community. That is palpably unjust. Now some communities—

Mr. E. P. Varghese (*Nominated*) : Will he not come under the efficieney scheme ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : I may only say to Mr. Varghese that the sole test of the Government service should be efficiency, not questions of community—the accidents of the Census Report.

Mr. Komilezhathu Sankaran (*Nominated*) : May I know whether the seniority of service is to be the sole criterion for promotion ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : If I would explain what the policy of Government ought to be, I would say seniority and efficiency.

Mr. E. P. Varghese : May I know what the member means by 'efficiency' ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : I mean only the usual meaning given in the dictionary.

Mr. E. P. Varghese : As a school master will the member give a meaning.....

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: I would ask my honourable friend to take tuition under me, when it is convenient for both of us, in English idiom and grammar. (*Laughter*).

It is also seen that there is no mention of responsible Government by the Government. With the present Dewan as the head of the administration, with a man of his status here, it is expected to-day that the Government would try to take more non-officials into their confidence and try to associate them more with the Government of the country. But absolutely there is nothing mentioned regarding the responsible Government and after all I can assure the Government that the good reputation of this land will consist more in democratising the Government, than in possibly reclaiming more areas in the Tampanur valley or having more mileage of macadamised roads.

I also share in the complaint of the Hindus that the Government have committed an act of spoliation in respect of Devaswom funds. It is a matter of trust. So early as 1085, in the proceedings passed on Mr. Ramachandra Rao's report on Devaswoms the Government have fixed a certain percentage of the *Ayacut* revenue being set apart for the Devaswom fund and one crore of rupees thereby belonging to Devaswom was with them.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know what percentage of the community has been benefited by the Devaswom fund ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: It is not a matter of utility for one community or other .....

Mr. Komilezhathu Sankaran: Then may I ask who are the Hindus ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: All those who believe in the creator, in a supreme Being, in one who is above the universe, who wields the universe, and those who believe in the Vedas are Hindus.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know what percentage of the Hindu community derive the benefits of the fund fully ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: The orthodox Hindus, next all those Hindus including my interrupting honourable friend are benefited by the Devaswom funds.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know, of the 31 lakhs of Hindus of the whole State nearly 20 lakhs are not at all benefited by the Devaswom fund ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: It will be very unjust to say that these 20 lakhs are not believing in Hinduism.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. S. Piraviperumal Pillai: May I say for the information of the member that all the properties of the Devaswom fund were only properties of the caste Hindus?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: There is a reply to my honourable friend (Mr. K. Sankaran) in Mr. Piraviperumal Pillai's question. I don't want to tread on controversial grounds. Anyhow the legal opinion was that it belongs to Government.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know how the member advocates that all the Devaswoms belong to Government?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: The Hindus have been complaining that there has been a steady diminution of the Devaswom fund and that many temples have been ruined for want of funds for renovation. Money is required for revising the pathivus of the Devaswoms and for repairing buildings. So long as the temples belong to Hindus, orthodox or heterodox, it is necessary to renew the temples.

Mr. E. P. Varghese: May I know whether it is time to take note of that fact which affects Hindus alone?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: It affects all people. This time Government robs the Hindus. There is nothing to prevent the Government from robbing the churches and mosques next. It is a matter of affecting the people of the country. The Government have been allowed to take up the property of the Devaswoms. Therefore it is not only as a Hindu but as a general tax-payer, I raise this protest against the Government reducing the Devaswom Fund.

Sir, one other thing for which the Government will not take credit is its attitude towards the judiciary. I am afraid there has been a steady deterioration of tone in the judiciary because of the policy of Government. It is not a sound policy to keep the Chief Justiceship vacant for a long time and then without ascribing any reason whatsoever import an outsider for that place. The person who held the appointment for two years is a god-fearing and efficient man. But, all on a sudden, we get the horoscope and name of a man who had been in the subordinate judicial service outside published in the newspapers. After all it does not redound to the credit of the Government to say that in the matter of judicial appointments they had to import an outsider. The Travancore Government have gone a little out of the way in their attitude towards the judiciary. Anyway I do not want to cast reflections on the judiciary. Once the judges are in their places, it is our duty to keep up the prestige of their office. I, therefore, refrain from making any further observations about the appointment.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi.]

Now there is the other non-official cry regarding the Cochin Harbour and the Federation. Government will make a subsidy to the newspapers or pass an order over Mr. Thommen's report, but will not give us any information about these things saying that they are confidential. It must not be understood that I share Mr. Nilakanta Pillai's enthusiasm over Cochin. As a loyal Travancorean, I love Travancore with all its faults more than I love neighbouring Cochin. Mr. Nilakanta Pillai stated that in the matter of the Cochin Harbour, the Cochin Government were pleased to take the people into their confidence. I may add that in Mysore, the Government were pleased to tell the Mysore Assembly that eventually Mysore would join Federation. It is no credit to say that non-officials in this land are not told what the Government's eventual policy is in regard to Federation and other matters that virtually affect their future well-being.

Mr. P. Padmanabhan Tampi. (*Kalkulam cum Vilavankod*): Sir, I really regret that I am unable to congratulate the Financial Secretary on the speech he delivered, nor can I appreciate the Government for the financial policy adopted by them. The Financial Secretary spoke of the ornamental parapet walls and the fine roads in Trivandrum. He was scrupulously avoiding mention of the condition of the people and the prevailing famine and pestilence in the country. Not a word of sympathy was there for the poor. The condition of the rural population is alarming. The failure of crops successively for the last two years has made the conditions worse. The people have become very desperate. They do not know what to do. There is no mention in the budget or in his speech about the remedies that Government propose to adopt for the relief of the poor.

Large sums of money are proposed to be spent for ornamenting the Trivandrum Town. Further I have to bring to the notice of Government that although I do not deprecate the intention of Government to start large industries, it is a suicidal policy to draw heavily from the cash balance. The condition prevailing outside India is thrilling. The political condition of Europe, China and Japan is cloudy. We do not know when a war will break out. When we consider our bitter experience of the Great War, it is not at all fair that we should draw a large amount from the cash balance. It is the duty of Government to maintain a cash balance to meet unforeseen circumstances.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Again the Financial Secretary began his speech by crying over spilt milk. He said that the Quilon-Shencotta Railway and the Kodayar Project are not remunerative to the amount spent. In regard to the Kodayar Project he said that the recurring income is only 2·2 per cent. This is nothing but a fallacy. The whole amount realised by Government by sale of tank beds, the amount hitherto collected from such tank beds by way of taxes and premium, include Kuthagapattom; the amount saved hitherto by non-restoration of tanks, and the amount sanctioned by Government granting remissions granted in pre-project days are not credited to the capital outlay in calculating the interest. Coming to the Quilon-Shencotta railway I beg to say that it is one of the political blunders committed by foreign Dewans. We have been stating, session after session, that we are having wrong policies initiated by foreign Dewans. They don't enunciate policies suitable to the country. They create all sorts of communal dissensions. All the communal dissensions prevailing in the country centre round two points, namely, representation in the legislature and representation in public service. The reform of the legislature was brought about by Government. By that, certain communities are said to have got a large number of seats and certain other communities were not able to get the desired number of seats. On account of that there was ill-feeling in the country and certain communities began unconstitutional methods of agitation. In a conference held at Trivandrum presided over by Mr. Narayana Menon these unconstitutional methods of agitation were brought to the notice of Government. Not only Government gave deference to it but published certain communiques, that gave an impetus to the agitators and they crossed the limit of agitation and passed to sedition. What I wish to say is that the subjects of His Highness the Maha Raja are loyal and law-abiding. If there is any sedition at all in Travancore, it is an imported commodity. Coming to communal representation, I wish to state that it was due to the inconsistent actions of foreign Dewans that communal ill-feeling has come up. Sir Rajagopalachari said that only efficiency will be considered for representation in the Public Service and denounced communal representation. Mr. Raghaviah supported communal representation. Mr. Watts denounced communal representation and stated in the most unambiguous terms that the public service was not a museum for the representation of all communities. A Public Service Recruitment Committee was appointed. The report of the committee was considered by both the Houses. Over and above that, Government appointed an officer who though holding a high position was an inexperienced man having no knowledge of the country or the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Pdmanabhan Tampi]

condition of the people to sit in judgment on the report. His report is kept confidential. On the basis of that report a Government order was passed. This Government order has sent the first seed of discontent to a large section of His Highness' subjects viz., Nairs. The Public Service Recruitment Committee proposed a certain percentage of appointments to Nairs. The committee representing all interests of the State and presided over by an eminent man thought that the Nairs of the State are entitled to a certain proportion in the public service. But the Government without stating any reason reduced it to 50 per cent. This is a wrong done to the community. I also want to say a word about standardisation. The legislature pointed out that the public service was top-heavy and moved for a retrenchment. To remedy this evil Government brought about standardisation on the report of an officer. That report was not placed before the legislature for discussion. The standardisation has made the service top-heavier. It is not standardisation, but unstandardisation. I shall quote one or two particular instances. A First Grade Munsiff is getting Rs. 350. The pay of the Second Judge according to the standardisation is Rs. 300. The Principal Munsiff at Tuckalai is getting Rs. 350 whereas the Second Judge at Nagercoil is getting only Rs. 300. The pay of a Deputy Tahsildar of a taluk and of the Head Accountant is made equal. The Deputy Tahsildar is the next officer in rank. In the absence of the Tahsildar, the Deputy Tahsildar is to be in charge. The pay of a Police Inspector is Rs. 50. He has to meet expenses for his uniform and has to keep up his prestige. He is the officer who is responsible for the peace of the taluk, and safeguard the person and property of the people. But the pay of a 1st Grade Inspector is fixed at Rs. 200. Both these officers are to do the same work.

Considering the budget from the financial point of view, large sums of money are to be drawn from the public exchequer according to the sweet will and pleasure of the head of the administration. The Dewan of Travancore has got absolute control over our finance, a power not even vested in the provincial Governors or even in the Viceroy. This power should be controlled. Here the Financial Secretary is merely a steward under the Dewan. A Financial Adviser or Minister should be appointed to give proper advice and control the finances of the State. We have been repeatedly urging on the pointed attention of Government that one man's administration has done various evils and it is high time that an Executive Council be appointed to help the administration. Sir, in the sister State of Cochin something is being done in that direction by appointing certain committees. In Mysore there is an Executive Council and it is proposed to be manned by the non-officials.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

In conclusion I would urge that unless an Executive Council is appointed, all these evils arising out of misunderstandings will not vanish but will be on the increase and there would be no safety to the public finance.

(At this stage the President vacated the Chair which was then occupied by Mr. K. Madhavan Pillai, one of the Panel of Chairmen).

Mr. Tariatu Kunjitomman : സർ, സാമ്പത്തികവിഷമമുള്ള ഇക്കാലത്തും ഗവണ്മെൻറിന്റെ ധനസ്ഥിതി ഒരുവിധം ആശാസ്യമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നെന്ന ബഡ്ജറ്റിൽനിന്നും കാണുന്നതു സന്തോഷകരംതന്നെ. എന്നാൽ കർഷകരുടെ കഷ്ടതകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തപക്ഷം വരവിനത്തിലുള്ള പ്രതീക്ഷകൾ പലതും അസ്ഥാനത്തായി ഭവിച്ചേക്കുമെന്ന സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ പ്രധാനതൊഴിലായ കർഷകവൃത്തിക്കു വലിയ കോട്ടം തട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മുതലെടുപ്പിൽ പ്രധാന ഇനങ്ങൾ നെൽവിലക്ഷത്തിലധികമുള്ള ഭൂനികുതിയും ഉൽപ്പന്നങ്ങളിന്മേലുള്ള നികുതിയായ ഫസലക്ഷത്തിൽപരം വരുന്ന കയറുമതിത്തീരുവയും, മദ്ധ്യം മുതലായ ഇനങ്ങളിൽനിന്നും- ഇതും കർഷകരിൽനിന്നുതന്നെയാണു അധികവും ഉണ്ടാകേണ്ടതു്- കിട്ടുന്ന ഏതാണ്ടു രണ്ടുലക്ഷം രൂപയും മറ്റുമാണ്. ഇതിനുംപുറമെ കോർട്ടുഫീസ്, രജിസ്ട്രേഷൻഫീസു, മുദ്രവില മുതലായ ഇനങ്ങളും കർഷകരുടെ ആദായത്തിൽനിന്നുതന്നെ വരേണ്ടതാണു്. ഇതെല്ലാം അടുത്തകൊല്ലവും ഗവണ്മെൻറിനു നിർബന്ധനടപടികൾകൊണ്ടു സംഭരിക്കാൻ കഴിയുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ക്ഷാമം ഈവിധം തുടരുന്നപക്ഷം കർഷകരുടെ ജീവരക്തം ഊറ്റിയെടുത്തു സംഭരിക്കയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നതു്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു ഭാവിയിൽ ഗവണ്മെൻറിനും വളരെ ദോഷകരമായിരിക്കും. ഗവണ്മെൻറു ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കി ബുദ്ധിപൂർവം ഒരു കർഷകദുരിതനിവാരണക്കമ്മീഷനിയെ ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതു കർഷകർക്കു വളരെ ആശ്വാസകരംതന്നെ. കോർട്ടുനടപടികൾ നിറുത്തിവയ്ക്കുവാൻ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചു് ഒരു തിരുവെഴുത്തുവിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചതും, ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹമാണ്. മാതൃകാരാജ്യമെന്നുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ മഹനീയനാമം ഇതുകൊണ്ടു അനുപദ്രവമാക്കുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിരാജ്യത്തു ഇപ്പോൾ ഇതുപോലെ ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു നീക്കിവയ്ക്കാവു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman]

ന്ന ചെലവുകൾ നീക്കിവയ്ക്കുകയും ആഡംബരത്തിനുള്ള ചെലവുകൾ ചുരുക്കിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കർഷകരുടെ കഷ്ടതകൾനിമിത്തം രാജ്യത്തെ വലിയപങ്കു ജനങ്ങളും എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള ജോലിക്കാരും വളരെ സങ്കടമനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടത്തെ കൂലിക്കാരധികവും കർഷകരുടെ വേലക്കാരാണ്. പട്ടണങ്ങളിലോ ഫാക്ടറികളിലോ ജോലിചെയ്യുന്ന വേലക്കാരുടെ സംഖ്യ വളരെ പരിമിതമാണ്. ൻ@ശതമാനം കൂലിക്കാരും കാർഷികവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരാണ്. ഭവനങ്ങൾ പണിയുന്നവർ, ആഭരണം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ, കാർഷികോപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നവർ, എന്നിങ്ങനെയുള്ള മറ്റു വേലക്കാരും, വൈദ്യന്മാർ, വക്കീലന്മാർ മുതലായവരും, എന്നുവേണ്ടാ രാജ്യത്തെ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളും കർഷകരുടെ ആശ്രയത്തെ ആശ്രയിച്ചാണു ജീവിച്ചുപോന്നതു്. ഇങ്ങനെ രാജ്യത്തെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗങ്ങളുടെ കാലക്ഷേപമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പത്തികപുരോഗതിക്കും വലിയ കോട്ടം തട്ടിയിരിക്കുന്നതുകണ്ടു ഗവണ്മെൻറു ഉദാസീനമായിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നല്ല ശമ്പളം വാങ്ങി സുഖമനുഭവിക്കുന്നവരായതുകൊണ്ടു് രാജ്യത്തെ കർഷകരുടെ അവസ്ഥയെ അവർ ശരിയായി ഗൌനിക്കുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അവർക്കു ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടത കുറ്റം അറിഞ്ഞുകൂടായെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല എങ്കിലും അതിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി അവർ അനുഭവിച്ചറിയുന്നില്ല. ഒരു പുരയുടെ താഴത്തെ നിലയിൽ തീപിടിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ താമസിക്കുന്നവരോടു് സഹായത്തിനായി കൈ ഉയർത്തി അപേക്ഷിച്ചാൽ അവർ ഉടനേ വേണ്ട സഹായംചെയ്തുകൊടുക്കയില്ലയോ? അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, താഴത്തെ തട്ടിൽനിന്നും അഗ്നി മുകളിലേക്കു പടർന്നുപിടിച്ചു മുകളിലിരിക്കുന്നവരും നശിക്കും. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഗവണ്മെൻറിനെ യഥാകാലം ഉപദേശിച്ചു രാജ്യത്തു പരക്കെ വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള വലുതായ ക്ഷാമത്തെ ശമിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തപക്ഷം ഒടുവിൽ ശമ്പളംകിട്ടാതെ അവരും കഷ്ടപ്പെടും. ഇവിടത്തെ കർഷകരിൽനിന്നു ഭൂനികുതി കൂടാതെ, മറ്റൊരു രാജ്യത്തുമില്ലാത്ത കയറുമതിത്തീരുവകൂടി ഗവണ്മെൻറു ഈടാക്കിവരുന്നുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തെ വിളവുകളായ നാളികേരം, പുകയ്ക്ക്, പാക്ക്, കുരുമുളക് മുതലായ കാർഷികോല്പന്നങ്ങളിൽനിന്നും ഗവണ്മെൻറു കയറുമതിത്തീരുവ ഈടാക്കുന്നു. ഒരേക്കർ കരസ്ഥലത്തിനു ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു രണ്ടുരൂപായോളം കരം ചുമത്തുന്നു. വൃക്ഷക്കരം വേറെ. ഏ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നാൽ അതിലുള്ള ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു ഏകദേശം വ-ഫ ൦ രൂപവരെ കയ റുമതിത്തീരുവയും ചുമത്തിവരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരേക്കറിനു ഫ ൦-ഫ വ രൂപ കരം ഇവിടത്തെ ഒരു കർഷകൻ കൊടുക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. മ റൊരു രാജ്യത്തും ഉല്പന്നങ്ങളിന്മേൽ കയറുമതി നികുതി ഒരു കർഷകൻ കൊടുക്കേണ്ടി വരുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ ഭൂനികുതി ഇവിടത്തെക്കാൾ കുറേ കൂടുതലായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതു ഇവിടത്തെ കയറുമതിത്തീരുവയും ചേർന്നാലുണ്ടാകുന്ന സംഖ്യയുടെ പകുതിപോലും വരുന്നതല്ല. ഇതു് ഉടനെ നിറുത്തണമെന്നല്ലാ ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇതു പെട്ടെന്നു നിറുത്തിയാൽ ഗവണ്മെൻറിനു വലിയ വിഷമമുണ്ടാകുമെന്നു എനിക്കറിയാം. എങ്കി ലും ഒരു കാര്യം ഗവണ്മെൻറു അറിയേണ്ടതാണു് ഈ മുറവിളികളെല്ലാം ഇവിടെ വരുന്നതു ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തികവിഷമതകൊണ്ടാണു്. സമ്പത്തികമായി ജനങ്ങൾക്കു സങ്കടം ഇല്ലായിരുന്ന കാലത്തു കരം കു റയ്ക്കണമെന്നോ കയറുമതിത്തീരുവ നിർത്തണമെന്നോ, കോർട്ടഫീസ്, രജിസ്റ്റർഫീസ് മുതലായവ കുറയ്ക്കണമെന്നോ സ്റ്റാംപ്ഫീസ് കുറയ്ക്കണ മെന്നോ ഉള്ള മുറവിളി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കൃഷിക്കാർക്കു സങ്കടമുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ എളുപ്പമാണു്. പ്രതിവിധി നിർദ്ദേശിക്കുവാനാണു പ്രയാ സമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണു എങ്കിലും പ്രതിവിധി കണ്ടുപിടിച്ചു പ്രയോഗിച്ചേ തീരൂ. ഒന്നാമതായി വേണ്ടതു കർഷകജീർണനിവാരണ ത്തിനു് വേണ്ടതു ചെയ്കയാണു്. ഇതിലേയ്ക്കു ഒരു കമ്മറിയെ ഏർപ്പെ ടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയും. ഇവിടത്തെ രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ ദീർഘകാലം ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള അളവും ഇപ്പോഴത്തെ ലാൻറുറവന്യൂകമ്മീഷണരും കു റെക്കാലം ഗവണ്മെൻറിൻറെ ധനകാര്യാധ്യക്ഷനും ചീഫ്സെക്രട്ടറിയുമായി രുന്നു് സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയിലും മനസ്സിലാകീട്ടുള്ള അളവുമാണു കമ്മററി യുടെ പ്രസിഡൻറായിരിക്കുന്നതു്. വിഷമമേറിയ ജന്മികുടിയാൻ പ്ര ശ്നത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കിയുംമറും ജനസമ്മതി നേടിയ ലാമെമ്പറാ ണു് പിന്നെയുള്ള ഒരംഗം. അതുപോലെ പൌരപ്രമാണിയായ മി. കു ൽക്കുളം ടി. കുമാരപിള്ള, അർത്ഥശാസ്ത്രവിദഗ്ധനായ മി. എ. ഗോ പാലമേനോൻ മുതലായ കമ്മററിഅംഗങ്ങൾ യോഗ്യന്മാർ തന്നെ. പ ക്ഷേ ഇവരെല്ലാംകൂടി ഈ സാമ്പത്തികരോഗത്തിന് ഒരു പ്രതിവിധി നിശ്ചയിച്ചു് പ്രയോഗത്തിൽ വരുമ്പോഴേക്കും രോഗം വർദ്ധിച്ചു് രോഗി മരിച്ചുപോകുമോ എന്നാണു സംശയം. അതുകൊണ്ടു് ഇവരുടെ റിപ്പോ ർട്ട് ഉടനെ വരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ശ്രമിക്കണം. റിപ്പോർട്ടുവരുന്നതി നുമുൻപുതന്നെ ജീർണമോചനത്തിനു കഴിവുള്ളതൊക്കെ ഗവണ്മെൻറു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.

ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ കഴപ്പുങ്ങളുടെ പ്രധാന കാരണമായി എനിക്കു തോന്നുന്നതു ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവുനിമിത്തം പലിശക്കും തൊഴിലാടായത്തിനും തമ്മിൽ തീരെ സാമ്യമില്ലാതെ വന്നതാണ്. പന്ത്രണ്ടു ശതമാനം പലിശയ്ക്കു പണം കടംവാങ്ങി മുടക്കുന്ന തൊഴിലിൽനിന്നു പതിനെട്ടുശതമാനം ആദായം കിട്ടിയാൽ പലിശ തള്ളിയാലും ആറുശതമാനത്തോളം ലാഭം ഉണ്ടല്ലോ. അതിൽനിന്നു നികുതിയും ചിലവും കഴിയും. എന്നാൽ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില കുറഞ്ഞതനുസരിച്ചു മുൻ വാങ്ങിയ പണത്തിന്റെ പലിശ കുറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ കർഷകനു യാതൊരാദായവും ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവനുസരിച്ചു പലിശ മുന്നിലൊന്നായി കുറയ്ക്കണം. മുമ്പു ഉ ർ ചക്രം നെല്ലിനു പറയ്ക്കു വില ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു വയ്ക്കുക. ന്യചക്രം കൃഷിച്ചിലവുനീക്കി ഫ വ ചക്രം കിട്ടുമായിരുന്നു, എന്നാൽ, ഉ ർ-ന്റെ പകുതിയായ ഫ ഉ ചക്രം വില വന്നപ്പോൾ ചിലവുള്ള ചക്രം തള്ളിയാൽ ബാക്കി ന്യചക്രമേയുള്ളൂ. ഇപ്രകാരം വില പകുതിയായപ്പോൾ ആദായം മുന്നിലൊന്നായി കുറഞ്ഞു. നാളികേരം, മുളക് മുതലായവയ്ക്കു മുൻവിലയുടെ മുന്നിലൊന്നുപോലുമില്ല. തൊഴിലാദായം കുറഞ്ഞതനുസരിച്ചു പുതിയ ഇടപാടുകളിൽ പലിശ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിലക്കുറവുനിമിത്തം സംഖ്യ കൊടുത്തുതീർക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവരായ പഴയ ഇടപാടുകാർ പഴയ പലിശനിരക്കനുസരിച്ചു ഇപ്പോഴും പലിശയും പലിശയ്ക്കു പലിശയും കൂട്ടി വാങ്ങുന്നു. ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വിലക്കുറവു സംഭവിച്ച ഫ ഉ മുതൽ പലിശ മുന്നിലൊന്നായി കുറയ്ക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റു ഒട്ടും താമസിച്ചുകൂടാ, ഫ ഉ പലിശ എന്ന കണക്കു് ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിക്കു തീരെ അനുയോജ്യമല്ല. ഒന്നാമതു പലിശയെ നിയന്ത്രിക്കണം. വെള്ളത്തിന്റെ നിരപ്പിനു വള്ളം കിടക്കണം. വെള്ളം ഉയർന്നു കിടന്നിരുന്നെന്നുപറഞ്ഞു വള്ളം ഉയരത്തിൽ ബന്ധിച്ചുവച്ചാൽ ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവനുസരിച്ചു പലിശനിരക്കു കുറച്ചാൽ കൃഷ്ടത പകുതിയും തീരും.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : പലിശനിരക്കു് എങ്ങിനെ കുറയ്ക്കാമെന്നാണു മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ആ കണക്കു ഞാൻ മുൻപേ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതായതു നെല്ലിനു ഉ ർ ചക്രം വിലകിട്ടുമ്പോൾ ഫ വ ചക്രമായിരുന്ന ചിലവു നീക്കി കിട്ടുന്നതു്. ഫ ഉ ചക്രമായപ്പോൾ ന്യ ചക്രമാണു ചിലവുനീക്കി ബാക്കിവരുന്നതു. മറ്റുല്പന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അരിക്കു വില പഴയതിന്റെ മൂന്നിലൊന്നുപോലുമില്ല. അതിനാൽ പലിശ മൂന്നിലൊന്നായിട്ടെങ്കിലും കുറയ്ക്കണം. മഴയുടെകാലത്തു പുറത്തുനിന്നും ധാന്യങ്ങൾവരാൻ വിഷമം നേരിട്ടപ്പോൾ കൃഷിക്കാർക്ക് അവരുടെ ഉല്പന്നങ്ങളെ ശരിയായ വിലയ്ക്കു വിൽക്കുവാൽ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം ഗവണ്മെൻറു വില നിയന്ത്രിച്ചു. അന്നു യഥേഷ്ടം വിറ്റാൽ കിട്ടുമായിരുന്നതിന്റെ പകുതിയിലും കുറഞ്ഞവിലക്കു വില്ക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചു. യഥേഷ്ടം വില്ക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ജനക്ഷേമത്തിനായി തടയുകയാണു ചെയ്തത്. അന്നു കൃഷിക്കാർ നിയമത്തിന്മേലുള്ള ഒരു കയ്യേറ്റമാണെന്ന സങ്കടം പറഞ്ഞില്ല. ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ രക്ഷക്കായി പലിശ മൂന്നിലൊന്നായി കുറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു പണവ്യാപാരികൾക്കു സങ്കടം പറയുവാൻ പാടില്ല. ഫ ൦ ൦-ന്റെ സ്ഥാനം ൫ ൦-നുള്ളതുകൊണ്ടു മുതലും കുറെ കുറയ്ക്കാം.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : പലിശ കുറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു തൊഴിലില്ലായ്മക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാകുമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഏറെക്കുറെ പരിഹാരം ഉണ്ടാകും. കർഷകന്റെ നില നേരെയായാൽ നിലം പുരയിടങ്ങളെ കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും മറ്റും ധാരാളം വേലകൾ ഉണ്ടാകും. അപ്പോൾ വേലക്കാർക്കു തൊഴിലുണ്ടാകും. ഇപ്പോൾ കർഷകന്റെ സകലവേലകളും കുറച്ചു വച്ചിരിക്കുകയാണ്. പുതിയ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ തുറക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഗവണ്മെൻറു ധാരാളം റിലീഫ് വർക്കുകൾ നാട്ടുംപുറങ്ങളിൽ നടത്തേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. കൃഷിക്കാർ വസ്തു നന്നാക്കാനും പുതിയതായി തെങ്ങുംതോട്ടം, റബ്ബർതോട്ടം, മുളകുതോട്ടം മുതലായവ തുറക്കാനും ഉദ്യമിക്കാത്തതുകൊണ്ടു നാട്ടുപുറത്തെവേലക്കാർക്കു ജോലികിട്ടുന്നില്ല. അവർക്കു പുതിയ വേലകൾ ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കണം. നമ്മുടെ കൂലിക്കാർ പട്ടിണികിടന്നാലും പാണ്ടിയിലെ കൂലിക്കാരെപ്പോലെ ഭാണ്ഡവും കെട്ടി അന്യനാട്ടിൽ പോകുന്നതിനു് ഉത്സാഹമുള്ളവരായി കാണുന്നില്ല. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ റിലീഫ് വർക്കു നടത്തിയാൽ ഇവക്കെല്ലാം വേലയുണ്ടാകും. ക്രമേണ കർഷകന്റെ സ്ഥിതി നന്നായാൽ അവർ ഈ കൂലിക്കാരെയെല്ലാം പരിരക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. കടത്തിനൊ, കരത്തിനൊ ഭൂമി വിറ്റുപോകുന്നതുവരെ പട്ടിണികിടന്ന ചാകയില്ല. കൂലിക്കാരാണു നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ പട്ടിണികിടക്കുന്നതു്. കുട്ടനാട്ടിലും നാഞ്ചിനാട്ടിലും ഇടനാട്ടിലും മലനാട്ടിലും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitommman.]

എല്ലാം കൂലിക്കാർ അത്യധികമായ ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടു വിഷമിക്കുകയാണെന്നു എനിക്കറിയാം. ലക്ഷക്കണക്കിനൊ പതിനായിരക്കണക്കിനൊ പ്രതിമാസം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം വന്നുഴിയുന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന കൂലിക്കാക്കു കുറെ എല്ലാം വേലയും രക്ഷയും ഉണ്ടു്. എന്നാൽ നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിലെ കൂലിക്കാർക്കു കർഷകരുടെ നില നന്നാകാതെ യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറു ഡിബഞ്ചർ ലോൺ ഏർപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും ഇവർക്കു വേല ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു രക്ഷിക്കണം. ഇതുകൊണ്ടു രണ്ടുമുന്നു ഗുണങ്ങളുണ്ടു്. അനേകകാലമായി പ്രജാസഭയിലും മറ്റും നിവേദനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പല റോഡുകളും പാലങ്ങളും മറ്റും മുരുങ്ങിയ ചിലവിൽ തീരും. അവ എന്നെങ്കിലും തീർക്കേണ്ടതാണല്ലൊ കർഷകർക്കു ഉടനടി വിത്തു മുതലായവയും, വിളവുകളും സൌകര്യമായ വിധത്തിലും, ചിലവു കുറച്ചും കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിവുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു കുറെ രക്ഷകിട്ടും. അതിനാൽ മുകുകാലത്തു കൂലിക്കാർക്കു വേലയും കർഷകർക്കു സൌകര്യവും ആദായവും രാജ്യത്തിനൊട്ടുക്കു അഭിവൃദ്ധിയും നാഗരീകതയും ഉണ്ടാക്കാൻ റിലീഫ് വർക്ക് നടത്തുന്നതുകൊണ്ടു സാധിക്കും. ഗവണ്മെൻറു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽമുരുങ്ങിയ പലിശക്കു ധനം കടം കിട്ടും. ഇങ്ങനെ സാധുക്കളായ കർഷകരേയും കൂലിക്കാരേയും രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികൾ ഗവണ്മെൻറു ഉടനടി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനാണു് ഈ അവസരത്തിൽ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. രാജ്യത്തിൻറെ ഐശ്വര്യവും സകലജാതി ജനങ്ങളുടേയും ക്ഷേമവും ഏതിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവൊ ആ കർഷകവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അനവധിലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടതകളെ ഗണിച്ചു പരിഹാരം വരുത്താതെ ഗവണ്മെൻറിനു യഥാർത്ഥമായ പുരോഗതിയുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു പ്രസ്താപിച്ചുകൊണ്ടു വിരമിക്കുന്നു.

The Council adjourned for lunch at 1 P. M. and reassembled at 2 P. M.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, ധനാഭ്യർത്ഥി ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറിൽ ചില വിശേഷതകൾ കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ ബഡ്ജറിനെപ്പറ്റി അനുമോദിച്ചും അവഹേളിച്ചും പല പ്രസംഗങ്ങൾ നടന്നിരിക്കുന്നു. തദവസരങ്ങളിലെല്ലാം ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി തലകുലുക്കി കേൾക്കുന്നും ഉണ്ടു്. ആദ്യമായി കാണുന്നതു നിരന്ന നാലുവരകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കുന്നു—അതെ ഫ ഫ ഫ-ാമാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറാണിതു്. ശ്രീചിത്ര സംസ്ഥാനസഭയിൽ ഇതിനുമുമ്പു ബഡ്ജറു പതിവായി വായിച്ചു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആളല്ല നമ്മുടെ മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ബഡ്ജറു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ബഡ്ജറിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ ഏറ്റവും മിച്ചംവയ്ക്കുന്ന ഒരു ബഡ്ജറാണു് ഇതുവരെ ഈ സഭയിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ പ്രാവശ്യം ആ പതിവിനെ ലംഘിച്ചിരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴും ഏഴുലക്ഷം രൂപായോളം അധികച്ചിലവുവരുന്ന ഒരു ബഡ്ജറാണ് വിമർശനത്തിനു വിധേയമായിരിക്കുന്നത്.

Mr. Komilezhathu Sankaran: മെമ്പർ കോട്ട ഇറന്നിട്ടുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നു.

Mr. J. John Kattakayam: ഇവിടെയുള്ള കവടിയാർ പാലസ് റോഡ് വളരെ മനോഹരമായിട്ടുണ്ട്. പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലുള്ള പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിലെ റോഡുകൾപോലെയാണ് അതു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ റോഡിൽക്കൂടി ഗതാഗതം ചെയ്യാൻ വളരെ സുഖമാണ്. കാഴ്ചക്കും അങ്ങനെതന്നെ. നക്ഷത്രബംഗ്ലാവുമുതൽ തമ്പാനൂർ റയിൽവെസ്റ്റേഷൻവരെ ഇതുപോലെതന്നെ പട്ടണത്തെ മനോഹരമാക്കുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചുകാണുന്നു. അതിനു ഒരു കോടിയിൽപരം രൂപാ ചെലവാക്കേണ്ടിവരുമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഡ്രെയിനേജിനും വാട്ടർവർക്ക്സിനുമായി നാലഞ്ചുവർഷംകൊണ്ടു മുപ്പതു ലക്ഷം ചെലവാകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. വാട്ടർ വക്ക്സിന്റെ ആദ്യഘട്ടം ർന്നു ലക്ഷം രൂപയാണു ചിലവാക്കിയതു്. ഡ്രെയിനേജിനും അതുകയിൽ കൂടുതൽ വേണ്ടിവരുന്നതാണ്. മുപ്പതു ലക്ഷംകൊണ്ടു തീർക്കാമെന്നും ഡ്രെയിനേജിനും വാട്ടർ വക്ക്സിനുംകൂടി അടുത്തകൊല്ലം ഫ ഫ ലക്ഷം രൂപാ ചെലവാക്കാമെന്നും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഡ്രെയിനേജിനു വാട്ടർ വക്ക്സിനെക്കാൾ എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലും കൂടുതൽ ചെലവാകുന്നു. ഇവിടെയും അങ്ങനെ വരാനെ തരമുള്ളൂ. പട്ടണപരിഷ്കരണം ആദ്യമായി വരാൻപോകുന്ന ചൊവ്വുകാര ഒരു കോടിയിൽ അവസാനിക്കുമെന്നു എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. നഗരപരിഷ്കരണപ്രതിക്കുവേണ്ടി എത്ര സാധുജനങ്ങളെയാണ് ഈ പട്ടണത്തിൽനിന്നും ദൂരത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. സാധുക്കളെ പട്ടണത്തിൽനിന്നും അടിച്ചോടിക്കുവാൻവേണ്ടിമാത്രം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണിത്. അവർക്കു അവരുടെ വസ്തുക്കൾ വിട്ടുപോകേണ്ടിവരുന്നു. ദൂര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam]

മായ പൊന്നുംവില അവർക്കു കൊടുക്കും. അതുകഠം വീണ്ടും വേലം ചെയ്യുമ്പോഠം ഗവണ്മെണ്ടിനു വളരെ അധികം സിദ്ധിക്കും. പ്രസ്തുത റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളും കമ്പോരന്മാരും പെൻഷൻകാരും ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളും കൂടി കരസ്ഥമാക്കുന്നതാണ്. സാധുക്കളെ പട്ടണത്തിനു വെളിയിലാക്കുന്ന നയം ഒട്ടുംതന്നെ ശരിയല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഫിനാൻസുകമ്മറിയിലേക്കു രണ്ടു നിയമസഭകളിൽ നിന്നുമാണു അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തയയ്ക്കുന്നത്. ഇവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു ഗവണ്മെൻറു വിലകല്പിക്കുന്നില്ല. അതു ഗവണ്മെൻറു ഈ സഭയോടു ചെയ്യുന്ന ഒരു വലിയ അനാദരവും അനീതിയുമാണ്. അതു ഒരിക്കലും ശരിയല്ല.

Mr Komilezhathu Sankara : മെമ്പർ പബ്ലിക്കു അക്കൌണ്ട്സ് കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗമായിരുന്നൊ?

Mr. J. John Kattakayam : അതെ ഞാൻ പബ്ലിക്കു അക്കൌണ്ട്സു കമ്മിറ്റിയിൽ ഒരു മെമ്പർതന്നെ ആയിരുന്നു. സമയം പരിമിതമായതിനാൽ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉത്തരംപറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഫിനാൻസുകമ്മിറ്റി അനാവശ്യമെന്നു സർവ്വസമ്മതമായി പാസാക്കിയിട്ടുള്ള പല ഉദ്യോഗങ്ങളും ബഡ്ജറ്റിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു ഒരുപക്ഷെ കമ്മിറ്റിക്കു ശേഷം ദിവാൻജിയുമായുണ്ടായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേധാവികളുടെ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ ഫലമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻവിശ്വസിക്കുന്നു. ബോംബെ ഏജൻസി, തിരുവനന്തപുരം വില്ലനഡിപ്പോ, വന്യമൃഗസംരക്ഷകൻ മുതലായവ വേണ്ടെന്നു കമ്മിറ്റിയിലെ ഭൂരിപക്ഷം അംഗങ്ങളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. നൂറിനടുപ്പത്തു ഉദ്യോഗങ്ങൾ അടുത്തകൊല്ലത്തേക്കു പുതുതായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് ആളുകൾക്കുവേണ്ടിയാണ് ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതു. മോട്ടോർഡ്രൈവറെപ്പിടിച്ച ഡാക്കുരാജിയ ഗവണ്മെൻറ് ഡാക്കുരെപ്പിടിച്ച പേഷ്കാരാക്കിയ ഗവണ്മെൻറു അക്രമം, അധർമ്മം, അനീതി മുതലായവകളെ അടിക്കടി പ്രവൃത്തിയിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അധമന്മാരെ താരാട്ടുപാടി താലോലിക്കുന്നു. അക്രമവും, അനീതിയും, അധർമ്മവും അടിയ്ക്ക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഈ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരെ പൂജപ്പുര അതിഥിമന്ദിരത്തിലേക്കു പറഞ്ഞയയ്ക്കുണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിനു പെൻഷൻപറ്റിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു വലിയ പ്രതിപത്തിയാണ്. ഉദാഹരണമായി ദിവാൻ, ചീഫ് ജസ്റ്റീസ്, വന്യമൃഗസംരക്ഷകൻ, അതിഥിവകുപ്പുമേധാവി, ചീഫ് കമാൻറൻഡു മുതലായ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ പെൻഷൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഉൗർജ്ജിതംമുഴുവൻ ക്ഷയിച്ചു മനുഷ്യസഹജമായ മനഃസ്ഥിതിക്കു മാറ്റം വന്നുകഴിഞ്ഞവർക്ക് ഇങ്ങനെയുള്ള ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതു കുറെ സാഹസംതന്നെയാണ്.

ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിൽ പണാപഹരണം ധാരാളമായി നടക്കുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറ് എന്തുചെയ്യുന്നു? ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്യുന്നില്ല. പിന്നെയും അതു നടന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. സയൻസുകാളേജിലെ പണാപഹരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഗവണ്മെൻറു പ്രമോഷൻ കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു താക്കീതുചെയ്തിട്ടും അതിന്റെ സൂത്രധാരനായ മി. സി. വി. ചന്ദ്രശേഖരനു പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഫാൻറവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലും ഇതുപോലെയുള്ള അപഹരണങ്ങളും ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതിനുമുൻപ് ഗവണ്മെൻറ് ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ശരിയായ ശിക്ഷനൽകിയിരുന്നു. പ്രദർശനം സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ പണച്ചിലവിന് ശരിയായ വൌച്ചർ സൂക്ഷിക്കാത്തതിന് മി: രാഘവയ്യരുടെ ഭരണകാലത്തു് അന്നു് വ്യവസായഡയറക്ടരായിരുന്ന ഡാക്ടർ ബാക്കറെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും പിരിച്ചയച്ചു. വൈസ്രായിയുടെ വരവു സംബന്ധിച്ചു് സ്പെഷ്യൽ ഡ്യൂട്ടിയിൽ നിയമിച്ചിരുന്ന വക്ക്ഷാപ്പ് സൂപ്രണ്ടു മി: പാരട്ടിനെ നിർബന്ധപൂർവം പെൻഷൻ നൽകിപിരിച്ചയച്ചതിന്റെ കാരണവും ഇതുതന്നെയാണു്. മി: കെ. വി. രംഗസ്വാമി അയ്യങ്കാരെനിർബന്ധിച്ചവധി എടുപ്പിച്ചതും പിന്നീടു സർവീസുവിടുവാൻ ഇടയാക്കിയതും ചില നിസ്സാരകാരണങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതിയും ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവാർഹമാണു്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: മിസ്റ്റർ രംഗസ്വാമി അയ്യങ്കാർ സർവീസിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞതു് എന്തിനാണു്?

Mr. J. John Kattakaym: ഇതിനുള്ള മറുപടിയും മുൻപു പറഞ്ഞതുതന്നെ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam]

മണ്ടത്തരം സഹിക്കാം കള്ളത്തരം സഹിക്കയില്ലാ എന്നാണ് ദിവാൻജി അവർകൾ തന്നെ ഒരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ അതുപോലെ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചുകാണുന്നില്ല. പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ആദരിക്കുന്നതിനും പൊതുജനവിശ്വാസം ആർജ്ജിക്കുന്നതിനും ഗവണ്മെൻറ് നിഷ്കർഷിക്കേണ്ടതാണ്. ദിവാൻജിയുടെ വൃദ്ധോപദേശങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ അഭിരേണ പതിയേണ്ടതാണ്?

Chairman : ഓഷക്ക് അത്രമാത്രം കാഠിന്യംവേണമെന്നില്ല.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, ക്ഷ ക്ഷ ഠ ക്ഷ ലെ അഞ്ചാം റസല്യൂഷനായ നിലവിലിരിക്കുന്ന വർത്തമാനപ്പത്രറസല്യൂഷനെ ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നു പലപ്രാവശ്യത്തിലും ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻതന്നെ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഗവണ്മെൻറ് അതിന്റെ രൂക്ഷത വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെതന്നെയാണ് തൊഴിലാളിജാത്താനിരോധനവും. ഗവണ്മെൻറ് കാണിക്കുന്ന ഈ നയം ഒരിക്കലും അഭിനന്ദനീയമല്ല.

അധഃകൃതസംരക്ഷണവകുപ്പു ചെയ്യുന്നജോലികളും തീരെ തൃപ്തികരമല്ല. ഗ്രാമീണലൈബ്രറി സമ്പ്രദായം, കാർഷികോപദേശബോർഡ്, നാഗർകോവിൽ, കൊല്ലം, ആലപ്പുഴ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളെ ടെല്ലിഫോൺകൊണ്ടു ഘടിപ്പിക്കുക, മേല്പറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിലും മറ്റും ശുദ്ധജലവിതരണം, ഇവയെല്ലാം നല്ലതുതന്നെ. സാമ്പത്തികാധഃപതനം, ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണം, തൊഴിലില്ലായ്മ ഇവയുള്ള പരിഹാരങ്ങൾക്കായിബഡ്ജറിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇതു തിരുവിതാംകൂർ ബഡ്ജറല്ലാ തിരുവനന്തപുരം ബഡ്ജറാണ് എന്നുപറയുന്നതിൽ അതിശയത്തിനവകയില്ല.

തക്കലെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള പഞ്ചസാരവ്യവസായത്തെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യത്തെ ഫൈനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ സുദീർഘമായി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രാവശ്യം യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അതിന്റെ പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് ലാഭമായിരുന്നാലും നഷ്ടമായിരുന്നാലും ഞങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

അൻപതുലക്ഷംരൂപാ മൂലധനത്തോടുകൂടിയ ഒരു റബ്ബർഫാക്ടറി ബോംബയിൽ ഇപ്പോൾ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിനെ ജയിച്ചു നഷ്ടം കൂടാതെനടത്താമെങ്കിൽ മാത്രമേ ഗവണ്മെൻറ് അതിനു പുറപ്പെടാൻ പാടൊള്ളൂ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

റിട്രഞ്ച്മെന്റ് കമ്മിറ്റിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അവഗണിച്ച് മിറ്റി. സി. തൊമ്മന്റെ റിപ്പോർട്ട് അതേപടി ഗവണ്മെന്റംഗീകരിച്ചതൊട്ടും ശരിയായില്ല. ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് തീരുവചുമത്തിയിരിക്കുന്നതു പഴയവില അനുസരിച്ചാണ്. എന്നാൽ താരിപ്പുവില കമ്പോളവിലയേക്കാൾ വളരെ ക്കുടുതലാകുന്നു. ഇതു് കർഷകരോടുചെയ്യുന്ന ഒരക്രമമാണ്.

സിങ്കിംഗ് ഫണ്ട് അത്യാവശ്യത്തിനേ എടുക്കുകയുള്ളു എന്നു കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അതെടുത്തു വിദ്യുച്ഛക്തി വിതരണത്തിനു ചെലവാക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

Mr. Komilezhathu Sankaran : സിങ്കിംഗ് ഫണ്ട് എന്നു വച്ചാൽ എന്താണ്.

Mr. J. John Kattakayam : മറുപടി മുൻപുപറഞ്ഞതുതന്നെ.

കൊച്ചീക്കാർക്കു നമ്മുടെ വിദ്യുച്ഛക്തിവേണ്ടെന്നുവന്നാൽ അതു് നമുക്കൊരു വലിയനഷ്ടമാണ്.

റയിൽവേസിങ്കിംഗ് ഫണ്ട് തുടങ്ങിയതു കൊല്ലം-ചെങ്കോട്ടറയിൽവേ വാങ്ങണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ്. എന്നാൽ അതു വാങ്ങിക്കാൻ നാം നാമ്മ്യസ്ഥരല്ലെന്നും നഷ്ടം വരുന്നതു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മതിയെന്നും ആണ് ഇപ്പോൾ പറയുന്നതു. ഇതുകൊണ്ടു ലാഭമൊനഷ്ടമൊ എന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ റയിൽവേവാങ്ങിക്കുന്നതിനു ഈ പണം വിനിയോഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ സംസ്ഥാനത്തെക്കാവശ്യമുള്ള കൊല്ലം-എറണാകുളം റയിൽവെ നിർമ്മിക്കുന്നതിനായി ആ പണം ചിലവഴിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു പരിഷ്കൃതരാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നു അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽക്കൂടിപോകുന്ന ഒരു റയിൽവെ എങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ രാജ്യമായ കൊച്ചുകൊച്ചിയിൽ ബ്രാഡ്ഗേജ് നടപ്പാക്കിയിട്ടും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ നടുവിൽക്കൂടി ഒരു റയിൽവെ നടപ്പാക്കാൻപോലും സാധിക്കാഞ്ഞതു് വലിയ കഷ്ടമായിപ്പോയി. കൊല്ലം-എറണാകുളം റയിൽവെ നടപ്പാക്കുന്നതു് സാധുജനങ്ങളുടെ തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു ഒരു പരിഹാരവുംകൂടി ആകുന്നതാണ്.

ഈ രാജ്യത്തെ ടോളുകൾ നിറുത്തണമെന്നു ജനപ്രതിനിധികൾ നിലവിളിച്ചിട്ടും യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതു വലിച്ചുപ്പിച്ചു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam]

കൊച്ചിയുമായുള്ള സംബന്ധിച്ചു ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഫൈനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി ഒരക്ഷരവും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അതിന്റെ നാലാമത്തെ ഘട്ടത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചിരിക്കയാണല്ലൊ. അതിൽ നമ്മുടെ ഭരണം, നമുക്കുള്ള അധികാരാവകാശങ്ങൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചു ഒന്നും പറയാതിരിക്കുന്നതു തീരെ ശരിയല്ല. അതിന്റെ ലാഭവീതവിഭജനം ഏതു തരത്തിലായിരിക്കുമെന്നും അറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരിക്കുന്നു.

ഫെഡറേഷനിൽ നാം ചേരുന്നുണ്ടോ എന്നും അതിൽ നമുക്കുള്ള സ്ഥാനം എന്താണെന്നും അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതും നമ്മുടെ സാമ്പത്തികനിലയെ സാരമായി സ്പർശിക്കുന്ന ഒന്നാണു്.

പോലീസ്, എഡ്യൂക്കേഷൻ എന്നീഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളുടെ മേലധ്യക്ഷന്മാരായി ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ സർവീസിലിരിക്കുന്നവരെത്തന്നെ നിയമിച്ചതിൽ എനിയ്ക്കു തിയായ സന്തോഷമുണ്ടു്.

പൊതുമരാമത്തുവകുപ്പിൽ നിന്നുമുള്ള സഹായസഹകരണങ്ങൾ എല്ലാതാലൂക്കുകാര്യം ഒരുപോലെ പ്രയോജകീഭവിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

ജനറൽ റിസർവേഷൻ ഫണ്ടു് ആക്കിയിരിക്കുന്ന ആറുപതുലക്ഷം രൂപായും ഗ്രാമോദ്ധാരണത്തിനായിത്തന്നെ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണു്. രണ്ടുതാലൂക്കുകാര്യം ഒരു കമ്മീഷണർ ആവശ്യമില്ല. ദേവികുളം ഡിവിഷൻ കോട്ടയത്തോടു സംഘടിപ്പിച്ചാൽമതി.

ഏ. ഏ സ്സ്. പ്രമാർ വേണ്ടെന്നു് ഇതിനുമുൻപിൽ നിലവിലിരുന്ന കൌൺസിലിൽ ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതനുസരിച്ചു ആ ഉദ്യോഗങ്ങളും നിറുത്തണം. അക്കിടോളജിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഇടനെ നിറുത്തേണ്ടതാണു്. അതിഥിവകുപ്പു ഡയറക്ടർ, വന്യമൃഗസംരക്ഷകൻ എന്നീഉദ്യോഗങ്ങളും നിറുത്തേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു്. പുതുതായി ഒരുദ്യോഗവും സൃഷ്ടിക്കാൻ പാടില്ല സ്വന്തചെലവിൽ ഏതു ഡിഗ്രിയും സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടു വരുവാൻ തയാറുള്ളവർ ഇപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തു ധാരാളമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറു ചെലവിൽ ഇനിയെങ്കിലും ആരേയും അയയ്ക്കാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. സ്വന്തചെലവിൽപോയി പഠിച്ചു ഡിഗ്രിവാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനു മുൻപാളികം അധികമില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെയൊരുനോട്ടീസുകൊണ്ടു കാര്യം സുലഭമായി സാധിക്കുന്ന [illegible] ആകയാൽ യാതൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഡിഗ്രിയും നേടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ചെലവിൽ അയക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതുഎന്നു വീണ്ടും വീണ്ടുംപ്രസ്താപിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഏറെറുമതിത്തീരുവക്കുട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു തേയിലയിലും ഏലത്തിലും നിന്നാണു്. അതുകൊണ്ടു അതിൻെറ ആദായം മുഴുവനും വിദേശികൾക്കാണു് കിട്ടുന്നതു്.

ഈറെറകൊണ്ടു കടലാസുണ്ടാക്കുന്നതിനും കമ്പിത്തുണിനുപകരം തേക്കിൻ തുണികൊണ്ടു ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും, ക്ഷയരോഗസാനിട്ടേറിയംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, സങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കുന്നതിനും റബ്ബർ ഫാക്ടറിക്കുള്ളയന്ത്രങ്ങളുടെ വിലക്കുപകരം നമ്മുടെ സാമാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചതു അഭിനന്ദനീയങ്ങളായ പ്രവൃത്തികൾ തന്നെയാണു്.

പൊതുജനോപയോഗപ്രദങ്ങളും അഭിവൃദ്ധികരങ്ങളുമായ ജോലികൾക്കായും മറവു പൊതുമരാമത്തിനത്തിൽ നിന്നും ക്യാപ്പിറൽവർക്സ്, ഇറിഗേഷൻ, ഡെവലപ്പ്മെൻറുഫണ്ടു പ്രത്യുല്പാദനേകരമായ വൈദ്യുതപദ്ധതി എന്നിവയ്ക്കു് ൻെറ ലക്ഷത്തിൽ പരം രൂപചെലവഴിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതും നല്ലതുതന്നെ. ഭാവിതലമുറകൾക്കുകൂടി പ്രയോജകീഭവിക്കുന്നതും വമ്പിച്ചതുകയും ചെലവാക്കേണ്ടവയുമായ വിപുലപദ്ധതികൾക്കു പണംകടമെടുക്കുന്നതു് ഒരു ശരിയായ സാമ്പത്തിക നയമാണെന്നു് ഗവണ്മെൻറു ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഉറച്ച സമ്മതിച്ചതിൽ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഉപ്പുനികുതി, അഞ്ചൽ പരിഷ്ക്കാരം, തീപ്പെട്ടിബിൽ ബീഡിക്കച്ചവടനിയന്ത്രണം പുകയില നികുതി, ബസ്സു ലൈസൻസ്ഫീസ്, ടോൾഗേറു്, ചന്തക്കരം, തോട്ടക്കരം മുതലായതു് കർഷകരെ സാരമായിവിഷമിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

Chairman ; Your time is up.

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, I congratulate the Financial Secretary as well as the Government on their bold policy with regard to the capital works in future. I congratulate the Government also in their having issued a bold communique with regard to the public service affair and I hope and request that the Government will act up to the very letter of that G. O. and will not be carried away this side or the other side by any further agitation. I thank the Government for having once for all settled the Devaswom business, viz. the allotment which is bound to be paid to the Devaswom. So far as the Devaswom allotment is concerned,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

since the Government have admitted that they are bound to pay a minimum of Rs. 16 lakhs or a proportionate higher amount, annually there is no justification or reason for withholding the payment for the last so many years. The allotment for this year comes to Rs. 12 lakhs and 60 thousand. When the legal claims of the Department are settled at Rs. 16 lakhs or more, there is no justification for the Government to come forward and say that the revenue has decreased or that they have granted remission of tax or reduced school fees. That may not stand in legal test. The undertaking is unconditional. That is so clear. I hope and request that the Government will pay back all arrears due to the Devaswoms till this year.

So far as the standardisation scheme is concerned there is a good deal of complaint among the officers. Although it is advisable to cut down the salary to a certain extent there must be some safe provision so that one who enters the service early enough must have the hope that at least before he retires he will get the maximum under that scale. Take the case of a Munsiff. The age limit fixed for a candidate to enter service as a Munsiff is 35. When he enters service at that age to get the maximum of Rs. 300 he has to serve for 30 years, according to the standardisation scheme i. e. at the rate of Rs 5 per annum. It is said that there may come leaps at certain stages.

Mr. E. P. Varghese: Suppose he gives his age as 30 when he is 35.

Mr. G. Narayana Aiyar: Then also he cannot get the maximum. Any how he will have to serve 30 years to get the maximum. Then what is the use of giving such a scale of pay. Should not a Munsiff aspire to get the maximum pay before he retires from service? As it is, he cannot hope for that. Take again the case of a clerk who starts on Rs. 20. It requires 35 years for him to reach the maximum of Rs. 70. That being the case, where is the incentive to work? This will further open the door for corruption. We can understand the Government reducing the pay of their subordinates The reduced maximum must be within reach, otherwise in the near future this may give room for much corruption and there will not be any incentive to work and the officers will be indifferent to their work.

Then, Sir, in the budget no funds have been set apart for co-operative education or propaganda work. A reference to the Devadhar Committee Report will convince everybody that the failure

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of co operative societies is due to the want of co operative education and propaganda. We see that the Government of India themselves have set apart Rs. 70,000 for co-operative work in the Madras Presidency. Besides this, the Madras Government have also set apart a sum of Rs. 30,000 for the same. Seeing the importance of the subject I submit, it is highly regrettable that no amount has been set apart for the purpose in our budget.

No attention is paid by Government for the revival of rural industries and rural uplift. No amounts have been allotted for these in the budget. A major portion of the amount set apart for public works is allotted for beautifying the town of Trivandrum. Nothing is set apart for rural uplift. Rural uplift means affording facilities for good drainage, drinking wells, development of cottage industries and other minor industries and improvement of roads in rural parts. If the head of the department cannot find time to travel through the rural parts and find out what are their absolute needs, the easier way to find them is by the creation of village panchayats under Regulation VII of 1100. I brought to the notice of this House last year during budget discussions that the attitude of Government in not establishing more village panchayats is unsatisfactory. If more panchayats are constituted they will look to the needs of the locality, inform Government of their wants and the Government can consider them. In this respect it is advisable to see what the sister State of Cochin has done so far as panchayats are concerned. With an income of about Rs. 96 lakhs, they have paid very great attention to the development of panchayats. I will read a portion from the last year's budget of the Cochin Government.

Village Panchayats. The allotment for the next year is fixed at Rs. 2,40,300 as against the revised estimate of Rs. 2,26,300. Of the increase of Rs. 14,000, an increase of about Rs. 10,000 is under 'Contribution to Village Panchayats' on account of increased allotments for Irrigation, and Sanitary improvements and the lump provision for establishing new Group Panchayat Courts. Under Administration, besides the usual allotments, additional provision has been made for the appointment of a Supervisor on Rs. 150-200 with a clerk and a peon.

It is interesting to note that there are now 86 panchayats serving 167 villages in the Cochin State. We have nearly 421 villages in our State and what is the number of village panchayats we have got? We have only six village panchayats.

Mr. A. Kumara Pillai: (*Secretary to Government*): Does the member know that people are not willing to have panchayats in this State?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. G Narayana Aiyar: No. Certainly people will be quite willing.

Mr. A. Kumara Pillai: On the other hand they are not.

Mr G. Narayana Aiyar: I am not aware of that.

The object of the Government in introducing the Village Panchayat Regulation, as stated in the preamble itself, is to give the people local self-government as much as possible and it was with that idea that the Panchayat Regulation was passed. It was also urged more than once in this House that the opening of more panchayats is very advisable, but it is regrettable to find the indifferent attitude of Government in the matter.

There is no provision in the budget for additional fresh means of communication in mofussil parts. Government do not realise the difficulties of communication in the rural parts of the State.

Government are not fully alive to the economic distress prevailing in the rural parts. I will just mention one instance. Very recently a man who had a family consisting of three children finding himself unable to support himself and his children stood on the Muvattupuzha bridge and threw into the river his two children. When the last child was about to be thrown, those who stood on the river side ran up and caught hold of the child. Some persons who were bathing in the river saved the other two children. The man is in Muvattupuzha jail. This would convince the Government the nature of the acute distress that prevails in the rural areas. So far as Trivandrum town is concerned there are a large number of officers receiving decent salary and everything goes on smoothly. The workmen get proper occupation and they are able to pull on somehow or other. But the condition elsewhere is different. The officers of Government do not get into touch with the rural areas and ascertain the conditions there. It is very regrettable that the Government do not take a very liberal view of the situation. No provision has been made for relieving the economic distress of the tax-payers. School fees and tax have to be reduced much. I heard some officers of Government saying that Government are watching the situation. I cannot understand such a position. Has the economic depression ceased now? What was the state of affairs last year this time, and how does it compare with the situation now? This is quite unsympathetic on the part of the Government. The people in Trivandrum may not probably feel, as I said, the economic depression. It is only the mofussil people that feel it most. One way of getting over the famine is to give some work to the people by planning capital works. The necessity for

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

a railway from Kottarakara to Alwaye is a long felt one. If that scheme is started it will give work to a number of people. If the construction of a bridge over the Alwaye river which has been agitated for a long time is begun now, it may give relief to a number of workmen. It is in such times that the Government ought to undertake such schemes throughout the State instead of spending the whole amount in beautifying the Trivandrum town alone. This is a highly regrettable affair.

Last year in the Financial Secretary's speech we heard it said that the Travancore Sugars is encouraging but it is regrettable to find that no mention is made of the Travancore Sugars in this year's budget speech and we do not know even whether it flourishes or not. Mention was also made in the last year's speech that to give relief to the cocoanut cultivators, attempts were being made in Munro Island as to whether sugar could not be manufactured out of cocoanut jaggery. Why is it that Government keep silent over the matter without informing the public of the results of their experiment for which the public are anxiously waiting?

Then it is admitted in the Financial Secretary's speech that the Travancore Fisheries are an encouraging problem. Notwithstanding that announcement and notwithstanding the fact that one of the officers in the department was deputed for training in foreign countries and that officer has returned after training, I cannot understand why he should be placed under the Director of Agriculture. A separate department ought to have been created and this officer who has undergone training given absolute control over the department and allowed to work it profitably, rather than put him under the Director of Agriculture who has no special training regarding this. The Fisheries branch should have been established as a separate department in view of the immense possibilities for development.

With regard to Ayurveda I submit that more Ayurveda Aydiasalas in North Travancore are absolutely necessary. There are at present only three hospitals in the state as you see from the budget and their activites are confined to South Travancore and Central Travancore as far as Quilon. Probably for want of agitation on the part of the North Travancoreans, Ayurveda hospitals in North Travancore have not been opened. It is the duty of Government to see to the needs of the people and I hope that Government will bestow their earnest attentiou to the opening of Ayurveda hospitals in North Travancore.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: കൊല്ലത്തു ആയുർവേദ ആയുർവേദ ആശുപത്രി ഉറന്നിട്ടുള്ളതു ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നല്ലെന്നു അറിയാമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. G. Narayana Aiyar: അറിയാൻ പാടില്ല.

Another point that I would bring to the notice of Government is with regard to the tranfer of officers. Government have to lay down specific rules as regards the transfer of their officers. In actual practice we see that certain departmental heads indulge in transferring officers most frequently and vexatiously for no reason. Unless Government fix a definite period for which an officer should remain in a station, the position of Government servants will be very difficult. They have got their children studying in schools and if they are transferred frequently, I submit, we are placing them in very serious difficulties. I may point out in this connection the case of one department. In regard to the Registration Department the House will be surprised to see that soon after the present Director took charge—I think it was in Kumbham this year—more than thirty Sub Registrars were transfered within two or three months and more than fifty head clerks were transferred from one end of the country to the other. What is the policy adopted here? I asked an interpellation on the floor of the House whether any minimum period was fixed for which an officer should remain in a particular station. It was answered that no minimum period was fixed. It is high time that a definite policy should be laid down at least in the Registration Department to prevent the heads of departments from their highhanded action in transferring their subordinates indiscriminately.

Mr. M. N. Narayana Menon: ഈ പ്രാവശ്യത്തെ ബഡ്ജറ്റി നെപ്പറ്റി പരാമർശിച്ച ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി നടത്തിയിട്ടുള്ള പ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന രണ്ടുസംഗതി പ്രധാനമായി കാണാവുന്നതാണ്. അതിൽ ഒന്ന വരവിനെ കവിഞ്ഞു ചിലവുചെയ്യുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികളും മറെറാന്ന കർഷകരാജ്യമായ ഇവിടെ വ്യവസായ പദ്ധതികളും നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമവുംആണ്. ഇതു രണ്ടും അഭിനന്ദിക്കേണ്ടുന്ന സംഗതികൾതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ നട്ടെല്ലായ കൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതിയെ നന്നാക്കുന്നതിന യാതൊന്നുംതന്നെ ഇപ്പ്രാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർത്തു കാണുന്നില്ല. അവരുടെസ്ഥിതിനന്നാക്കുന്നതിന ബഡ്ജറ്റിൽ കൂടുതൽപണം നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നതുശരിയായില്ല. ഭൂനികുതി ഇനത്തിൽനിന്നും മൂന്നലക്ഷംരൂപ അടുത്തവർഷത്തിൽ കൂടുതൽപിരിഞ്ഞു കിട്ടുമെന്ന് ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഇതിൽ പിഴയിനത്തിൽ കഴിഞ്ഞയാണ്ടിൽ ലഭിച്ചതു എഴുപത്തയ്യായിരം രൂപയായിരുന്നുവെങ്കിലുംഅടുത്തയാണ്ടിൽഎൺപതിനായിരം രൂപാ ഈവകയിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഈടാക്കാമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. കൃഷിയാവശ്യങ്ങൾക്കും മറ്റുമായി കൃഷിക്കാർക്കു കൃഷിവായ്പകൊടുത്തു വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടുള്ള ശരിയായ പ്രയോജനം അവർക്കു സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. കൃഷിവായ്പാഇനത്തിലേക്കു ഒരു നല്ല സംഖ്യ അനുഭവിതാരും കൊള്ളിക്കുന്നു എങ്കിലും അതിന്റെ പകുതിയോളം തന്നെകൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ളകാര്യം സംശയമാണ്. പുഞ്ചകൃഷിക്കാർക്കു സ്പെഷ്യൽ ലോൺകൊടുക്കുന്നതിനായി ഒരു ലക്ഷം രൂപാ കാള്ളിയ്ക്കുന്നു എങ്കിലും ആ വിഷയത്തിൽ മുപ്പതിനായിരം രൂപയിൽ കൂടുതൽ കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നത്. വ്യവസായവായ്പകൊടുക്കുന്നതിനായി അൻപതിനായിരം രൂപാചെക്കാറുണ്ട്. എങ്കിലും അതിലേയ്ക്കു പതിനായിരം രൂപ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ള കാര്യം സംശയമാണ്. ഇതുപോലുള്ള സംഗതികളിലും കൃഷിക്കാരുടെ സംഗതികളിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ ഈ തരത്തിലാണ് പതിയുന്നത് എന്നുള്ളതു് എടുത്തുകാണിക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണ് അവയെപ്പറ്റി ഇത്രയും പറയുവാനിടയായതു്. അധഃകൃതസമുദായത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനായി പതിനായിരം രൂപ കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. രണ്ടരക്കോടിരൂപാവരവുള്ള ഈ രാജ്യത്തെ അധഃകൃതരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഈ തുക എത്രയോ തുച്ഛമാണെന്നുള്ളതു്, പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആ തുകയിൽനിന്നും നാലായിരം രൂപ ചിലവാക്കീട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതും സംശയമാണ് അധഃകൃതസംരക്ഷകന്റെ ശമ്പളത്തോടുമുള്ള തുകയെങ്കിലും അധഃകൃതോന്നമനത്തിനുവേണ്ടി ചിലവാക്കിയിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ഗവണ്മെന്റു ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വലുതു കൈകൊണ്ടു കൊടുക്കുന്നതിനെ ഇടതുകൈകൊണ്ടു തിരിച്ചെടുക്കുന്നതു പോലെതോന്നുന്ന കൃഷിക്കാരായ സാധുജനങ്ങളുടെ കഷ്ടസ്ഥിതിയെ നന്നാക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ സംഗതികളെപ്പറ്റി എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി: കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ആഭാഗങ്ങളെ വിടുന്നു. ഇനി നാം എവിടെ നോക്കിയാലും ഗ്രാമോദ്ധാരണവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെന്റുകളുടെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി കാണുവാൻ കഴിയും. ഏതു പരിഷ്കൃതഗവണ്മെന്റും ഗ്രാമോദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി ധാരാളം പണം ചെലവുചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. ഈ സംഗതി ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

ന്റെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയിൽ പതിഞ്ഞിട്ട് അതിലേക്കായി ഒരു കോടി രൂപാ കഴിഞ്ഞയാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ, ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യൻ പ്രാവിൻസുകളിലേയും പല നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലേയും ഗവണ്മെൻറുകൾ അവരവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ഈയിനത്തിൽ ധാരാളമായി പണം ചെലവുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലാകട്ടെ, ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധ ഈ സംഗതിയിൽ അശേഷം പതിഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ഇതു് ഒരിക്കലും ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല.

എന്റെ പല മാന്യസ്നേഹിതന്മാരും ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കയുണ്ടായി. ഞാൻ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തോടെല്ലാം യോജിക്കുകതന്നെചെയ്യുന്നു. ൻ ൈ ലെ തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം അനുസരിച്ചു ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു പ്രതിവർഷം ഉണ്ടു ലക്ഷംരൂപയിൽ കുറയാതെ കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു ഗവണ്മെൻറു സമ്മതിച്ചു. അന്നിൽനിന്നും കഴിഞ്ഞ ഒന്നരണ്ടു വർഷങ്ങളായി വളരെ കുറഞ്ഞ ഒരു തുകയാണു കൊടുത്തുവരുന്നതു്. ഇതും ശരിയായിട്ടുള്ള ഒരു ന്യായമല്ല. ഞങ്ങൾക്കുതന്നു കഴിഞ്ഞയാണ്ടത്തെ റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നും, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു ഏഠ ലക്ഷം രൂപായിൽ കൂടുതൽ ചെലവു വരുത്തിവച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ടു്. ഏ൫ ൦-ൽ അധികം മേജർ ദേവസ്വങ്ങളും ന൫ ൦ൽ അധികം മൈനർദേവസ്വങ്ങളും ഏ ൦ ൦ ൦-ൽ അധികം പെറ്റി ദേവസ്വങ്ങളുമാണു് ഇവിടെയുള്ളതു്. ഇതിനുംപുറമെ എത്രമാത്രം ദേവസ്വങ്ങൾകൂടെയുണ്ടെന്നു ഇതുവരെയുംഅറിയാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ല. മേജർദേവസ്വങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലുമിതുവരെയും പരിഷ്കരിച്ചിട്ടില്ല. മൈനർദേവസ്വങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. പെറ്റിദേവസ്വങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല. ഈദേവസ്വങ്ങളെ എല്ലാം പരിഷ്കരിച്ചു കഴിയുമ്പോഴേക്കും അവയുടെ ചെലവുഎവിടെ പോയി നിൽക്കുമെന്നു നിശ്ചയമില്ല. അതിനാൽ ദേവസ്വങ്ങളിൽനിന്നു വല്ല മിച്ചവുമുണ്ടെങ്കിൽ, അതു സംഭരിച്ചു വച്ചുകൊണ്ടു പിന്നീടു കൂടുതൽ ചെലവു വേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണു്. ഇന്നത്തെ ദേവസ്വം പതിവു് ആയിരാമാണ്ടിനു മുൻപു് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണു്. ഒരു പറനെല്ലിനു നാലുചക്രവും ഒരു നാളികേരത്തിനു നാലു കാശും ആയിരിക്കും ദേവസ്വം പതിവിൽ കാണുക.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സാമ്പത്തികാധഃപതനം മൂർദ്ധന്യതയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തും ഈ വിലക്കു ഈ സാധനങ്ങൾ കിട്ടുകയില്ലെന്നു നമുക്കെല്ലാവർക്കുമറിയാം. ഇങ്ങനെ ദേവസ്വം പരിഷ്കാരം കൂടുതൽ ചെലവു വരുത്തുമെന്നു അനുഭവം നമ്മേ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. കൂടുതൽ ചെലവു വരുമ്പോൾ ഒരു പൈപോലും കൂടുതൽ കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നു ഗവണ്മെൻറു പറഞ്ഞുകൂടാൻ ഇടയുണ്ടു്. അതിനാൽ കഴിഞ്ഞ ഒന്നരണ്ടു കൊല്ലങ്ങളിലേക്കു ഫണ്ടു ലക്ഷം രൂപവീതം അടങ്ങത്തക്കവണ്ണമുള്ള സംഖ്യ നോക്കി ഗവണ്മെൻറു എടുത്തതുക മുഴുവനും തിരിയ്ക്കു ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു കൊടുക്കണമെന്നാണു എനിക്കു ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളതു്. ദേവസ്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഫൻഫറ അക്കോബർ മാസം ഗവണ്മെൻറു പാസാക്കിയ റിപ്പോർട്ടിൽ ദേവസ്വം വകക്കു ഗവണ്മെൻറു ഒരുകോടി രൂപായിൽ കുറയാതെ കൊടുക്കാനുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഇക്കൊല്ലം ഒരു പുതിയ പരിഷ്കാരം വരുത്തിക്കാണുന്നതു സന്തോഷകരംതന്നെ. അതായതു ആണ്ടുതോറും ഡയറക്ടരുടെ ശമ്പളംവകക്കു ചെലവു ചെയ്തുവന്നിരുന്നതു ഏഴുപത്തായ്യായിരത്തിൽ ചില്വാനം രൂപയാണു്; അതുകയിൽനിന്നും കുറച്ചും, എന്നാൽ കാര്യക്ഷമതക്കു് ഹാനിക്കുടാതെയും ജോലിചെയ്യാൻ സർവീസ്സിൽനിന്നുതന്നെ ഒരാളിനെ നിയമിച്ചതു അഭിനന്ദനീയമാകുന്നു സർവ്വീസിലുള്ളവർക്കു പ്രോത്സാഹനം നൽകുക എന്നുള്ളതു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ഭരണത്തിനു കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാകുന്നു.

വിദ്യാലയങ്ങളിലെ ഫീസു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതായി ബഡ്ജറിൽ കാണുന്നു. സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തിനു യാതൊരു മാറ്റവും വന്നിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു യാതൊരു കാരണവശാലും ഫീസു് കൂട്ടരുതെന്നു മാത്രമല്ല, കഴിഞ്ഞയാണ്ടിൽ വാങ്ങിച്ചുവന്നിരുന്ന ഫീസിൽനിന്നും ഒരു ശരിയായ ഭാഗം ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കയും കൂടി ചെയ്യണമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

പിന്നീടു ലൈബ്രറി പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടുവാക്കു പറയണമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ആണ്ടിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ സവിസ്തരം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടോ എന്തോ ഇപ്പോൾ ഈ വകക്കു കുറെ രൂപാ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിനുവേണ്ടി ഇവിടെ ഒരു ലക്ഷം രൂപയോളമാണു് ചെലവുചെയ്തുവരുന്നതു്. എന്നാൽ ഡയാക്ടരുടെ ഒരു മാസത്തെ ശമ്പളത്തോളം വരുന്ന തുകപോലും ഗ്രാൻറായി വായനശാലകൾക്കു നൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

കുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതു പരിതാപകരമാണു്. ഇതാണു് ഞാൻ കഴിഞ്ഞയാണ്ടിലും പ്രസ്താവിച്ചതു്. ഏതായാലും ഒരു കുറഞ്ഞതുകയെങ്കിലും ഈ വക്കക്കായി ചേർത്തിട്ടുള്ളതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കയും, എന്നാൽ എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ഓരോ വായനശാലകളുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം ഒരുലക്ഷം രൂപായെങ്കിലും ഈപ്രസ്ഥാനത്തിനായി മാററിവയ്ക്കണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

മലയാളം സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങളെപ്പററിയും അല്പമായി എനിക്കു പറയുവാനുണ്ടു്. എന്റെ സമീപത്തുള്ള പല പ്രൈമറിസ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങളും വിഴാറായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇവിടെ വന്നശേഷം മല്ലപ്പള്ളി പ്രൈമറിസ്കൂൾകെട്ടിടം താഴെവീണുപോയി എന്നും, ദൈവാധീനംകൊണ്ടു ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ മരിച്ചുപോയുള്ളു എന്നും പത്രങ്ങളിൽ വായിക്കയുണ്ടായി.

Mr. C. V. Chandrasekharan : Is the member aware that the school under reference is an aided school and not a departmental school?

Mr. M N Narayana Menon : അതങ്ങിനെ ആണെന്നിരുന്നാലും അനേകം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂളുകളും ഇതേ നിലയിൽ താഴെ വീഴാറായിരുപ്പുണ്ടെന്നു ഞാൻ ഡയറക്ടരെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്കൂളാണിതെന്നു മെമ്പർക്കു് അറിയാമോ?

Mr. M N. Narayana Menon : ആയിരിക്കാം. ഇനി ഒരഞ്ചു കൊല്ലത്തേക്കു ഒരു ലക്ഷം രൂപാവീതം മലയാളം സ്കൂൾകെട്ടിടങ്ങൾ നന്നാക്കാനായി ഗവണ്മെൻറു മാററിവയ്ക്കണമെന്നാണു് എനിക്കു ഈ അവസരത്തിൽ പറയുവാനുള്ളതു്.

ഇനി കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പററി വേണം പറയുവാൻ. ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളിൽ അധികഭാഗവും കൃഷിക്കാരാണെന്നവരികിലും, കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്തോളമുള്ള ഫലം ജനങ്ങൾക്കു കിട്ടിവരുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഇതു് ഒരുപക്ഷെ മനസ്സിലാക്കീട്ടായിരിക്കാം, കൃഷി ബോർഡു് നടപ്പാക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്നതു്. ഈ ബോർഡിൻറെ പ്രവർത്തനം ഞങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എന്തായാലും ഈ സംഗതിയിലുള്ള ഗവണ്മെൻറിൻറെ സദുദ്ദേശത്തെ അഭിനന്ദിക്കുന്നുവെന്നുചെയ്യുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലും കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ അനുകരിച്ചു ഒരു ബോർഡുണ്ടാക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയിൽ ജനങ്ങളെക്കൂടി രാജ്യഭരണത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാക്കാൻ ആലോചിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഈ അവസരത്തിൽ കൊച്ചിയെപ്പറ്റിക്കൂടി രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനേക്കാൾ കൊച്ചി ഗവണ്മെൻറു ജനപ്രതിനിധികളെ കൂടുതൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. കൊച്ചി യുവരാജാവിനെപ്പറ്റി തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറു ഇതുവരെ എന്തുചെയ്തു എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ജനങ്ങളോടു പറയാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരവിശ്വാസം ഗവണ്മെൻറു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായി തോന്നിപ്പോകുന്നു. കൊച്ചി ദിവാൻജിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നാണ് യുവരാജകാര്യം ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയതു്. അതുപോലെതന്നെ മൈസൂർ ദിവാൻജിയുടെപ്രസംഗത്തിൽനിന്നാണ് ഇൻഡ്യൻ ഫെഡറേഷനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളവിവരങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ധരിച്ചതു്. ഇങ്ങനെ ജനപ്രതിനിധികളെ വിശ്വാസമില്ലാതെ ചെയ്യുന്ന ഗവണ്മെൻറിൻെറ പ്രവൃത്തികളെ ഒരിക്കലും അഭിനന്ദിയ്ക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏറ്റവും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ഒരു രാജ്യമാണിതെന്നു നമ്മുടെഗവണ്മെൻറു തന്നെ അഭിമാനിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഗവണ്മെൻറു മുന്നോട്ടു പോയാൽ തീർച്ചയായും കൂടുതൽ വിജയമുണ്ടാകും.

വ്യവസായവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ കൂടുതൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു അഭിനന്ദനീയംതന്നെയെന്നിരുന്നാലും ഗവണ്മെൻറു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള പല വ്യവസായങ്ങളും ഏതു നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നുഎന്നും ഗവണ്മെൻറു കാര്യമായി ചിന്തിക്കണം. റബ്ബർഫാക്ടറിയിൽനിന്നും അടുത്തകൊല്ലത്തേക്കു അൻപതിനായിരംരൂപാ കിട്ടുമെന്നാണ് ബഡ്ജറ്റിൽ കാണുന്ന പ്രതീക്ഷ. ജനങ്ങൾ വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അടുത്തയാണ്ടവസാനംവരെ നോക്കിയിരിക്കും. എന്നാൽ ഇതിൽ ഗവണ്മെൻറു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പ്രവർത്തിയ്ക്കണം എന്നാണ് ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്.

പൊതുമരാമത്തു ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, വാസ്തവത്തിൽ ഇതു തിരുവിതാംകൂറിലെ ബഡ്ജറു തന്നെയോ അതോ തിരുവനന്തപുരം ബഡ്ജറോ എന്നുസംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ൯൫൦൦൦ രൂപയ്ക്കു മുകളിൽ ചിലവുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ഏതാണ്ടു മുഴുവനും തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിലാണു്. ഒരുകോടിയോടടുത്ത ഒരു തുക പൊതുമരാമ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

ഇതുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറു ചെലവാക്കുന്ന എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആരാണ് അതിശയിയ്ക്കാതിരിക്കുക?

ഇതിനെപ്പറ്റി കുറച്ചുകൂടി ചിന്തിയ്ക്കാം. പുതിയ റോഡുകൾക്കായി ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു ഒരുലക്ഷത്തിനാല്പത്തേഴായിരത്തിൽചില്വാനം രൂപയാണ്. ഈ ക്ഷാമകാലത്തു, സാധനക്കാധികപഞ്ഞകാലത്തു, സാധുക്കൾക്കു രക്ഷനൽകാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം അവർക്കു വേലകിട്ടത്തക്കവണ്ണവും സഞ്ചാരസൌകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണവുമുള്ള ജോലികൾ നടത്തിക്കയാകുന്നു. ഇതിലേയ്ക്കായി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതുക അതുകൊണ്ടു ചിലവാക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന തുകയുടെ തുച്ഛമായ ഒരംശമാത്രമാണ്. ഇതിൽ അധികവും ചിലവാക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നതു കൂടുതൽ റോഡുകൾ ഉള്ള ഭാഗത്താണ്. വടക്കൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇതിലേയ്ക്കായി അനുവദിക്കുന്ന തുക കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്നു. കോട്ടയം ഡിവിഷനിലേക്കനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുക എന്നു, ൧൦൦ രൂപ മാത്രമാണ്. ഇവിടെ ഇരുപത്തിനാല കൊല്ലം മുമ്പു ദിവാൻജിയായിരുന്ന സർ. പി. രാജഗോപാലാചാര്യർ തിരുവിതാംകൂറിലെ നാനാഭാഗങ്ങളും സഞ്ചരിച്ചുകണ്ടശേഷം രാജ്യത്തു റോഡിൻെറ കുറവു മനസ്സിലാക്കി അതു പരിഹരിച്ചെടുത്തുന്നതിനു ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടാക്കി അതനുസരിച്ചു് മേലാൽ ജോലിചെയ്യണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹം ക്ര ക്ര റോഡുകൾ തുടങ്ങിവച്ചതു് പ്രധാനമായിട്ടെടുത്തതു്. അവയിൽ ചിലതു ഇന്നും തീരാതെ കിടപ്പുണ്ടു്. അവ കോട്ടയം ഡിവിഷനിലുണ്ടു്. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു് ഒരു ശരിയായ വ്യവസ്ഥയില്ലാത്തതു നിമിത്തം രാജ്യത്തു ചിലഭാഗത്തു ജനങ്ങൾക്കു സഞ്ചാരസൌകര്യമില്ലാതെ വിഷമിക്കുമ്പോൾ സ്വാധീനബലമുള്ള മറുള്ളവരുടെ കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറു നിർവഹിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ റോഡുബോർഡുള്ളതുപോലെ ഇവിടെയും ഒന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതു നിറുത്തിയിരിക്കയാണു്. അതിനാൽ ഒരു റോഡുബോഡുണ്ടാക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഇതിലേക്കു പ്രത്യേകം ഒരു എൻജിനീയരെ നിയമിക്കുകയോചെയ്തു ജനങ്ങളുടെ സഞ്ചാരസൌകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കണം. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ റോഡുബോർഡും അതിലേക്കു എഞ്ചിനീയരും ഉണ്ടു്. ആ എഞ്ചിനീയരുമായി ആലോചിച്ചു നമ്മുടെ റോഡു എഞ്ചിനീയർ ജോലി ചെയ്യണം.

ഇവിടെ പ്രധാനമായ പലപാലങ്ങളും തീരാനുണ്ടു്. അതുവാ പാലത്തിൻെറ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും വിസ്തരിക്കേണ്ട ആ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വശ്യമില്ല. എന്നാൽ അതിനേക്കാളും പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു വലിയ പാല മാണ് തോട്ടപ്പള്ളിയിൽ തീരേണ്ടതു്. അതു തീർന്നാൽ കന്യാകുമാരിമു തൽ കടലോരംവഴി രാജ്യത്തിന്റെ വടക്കേ അറ്റത്തിവരെ സഞ്ചരിക്കാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള പലപ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതികളും വിസ്താരമായിട്ടതിള്ളുന്നതു ഒരുസ്ഥിരമായ നടപടി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാകുന്നു. അതിലേക്കു ഒരു എഞ്ചിനീയർ അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

വടക്കൻ ഡിവിഷനിലെ സഞ്ചാരസൌകര്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം കൊട്ടാരക്കരമുതൽ തെക്കുവാവരെയുള്ള റയിൽവേ യുടെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റിയും ഞങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ടു്. സാമാനങ്ങളു ടെ വിലക്കുറവുകൊണ്ടും മുമ്പത്തെ ക്രയിക്കുവേണ്ടക്കാരെ കിട്ടുമെന്നുള്ളതി നാലും ഈ റയിൽവേ പണി തുടങ്ങാൻ ഏറ്റവും പറ്റിയ അവസരം ഇ താണു്. വാശേഷിച്ചും കൊച്ചി തുറമുഖം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരുന്ന സ്ഥി തിക്കു ഈ റെയിൽവെസംഗതി നടപ്പാക്കിയാൽ നമ്മുടെ ഉൾനാടുകളി ലെ സാമാനങ്ങളും അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും അങ്ങോട്ടുള്ള സാമാ നങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരുന്നതിനും എളുപ്പവും ചെലവു കുറവും കിട്ടുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല; അങ്ങിനെചെയ്യേണ്ടതുമാണു്. അതിനായി ഈ വിഷയത്തിൽഗവണ്മെ ന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ഞാൻ പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും രണ്ടു വാക്കു പറയു വാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായിതീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നലെദിവസം മു ഴുവനും ഈസഭ ഇതിലേക്കായി ചെലവാക്കി. ഇതിനുമുൻപു രണ്ടുദിവസം അസംബ്ലിയിലും ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു വാദപ്രതിവാദംനടന്നു. ഉദ്യോ ഗസ്ഥന്മാരുടെ നിയന്ത്രണം വിടണമെന്നും മറ്റും ചിലർ ഇവിടെ പറ യുകയുണ്ടായി. ആയ സംഘങ്ങൾ നന്നാകണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂ ടി പറഞ്ഞതാണു്. എന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ ഇവിടെ ചെയ്ത ഉദാഹ രണം പറയുന്നതു ഒട്ടും അസ്ഥാനത്താകാൻ തരമില്ല. എൺപതിനായി രം രൂപായോളം പിരിച്ചെടുത്ത അദ്ധ്യാപകസംഘം ഇപ്പോൾ പിരിച്ചു വിടാനായി ഉത്തരവുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇതു ശരിയാണു്. വിദ്യാഭ്യാസഡ യറക്ടർ എന്തുകൊണ്ടു് ഇതിന്റെ പ്രസിഡൻറായിരുന്നുകൂടാ എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഡയറക്ടർ പ്രസിഡൻറായിരുന്നാൽ ഇതു പിരി ച്ചുവിടണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിലെത്തുകയില്ലായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റു കുറെകൂടി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. താനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഏ തുരീതിയിൽ സഹകരിക്കുന്നില്ലാ എന്നു സഹകരണഡിപ്പാർട്ടുമെന്റധി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

കാരി പറയുന്നുണ്ട്. അവർ ഏതു തരത്തിലാണു് സഹകരിക്കേണ്ടതു്? പ്രൈമറിസംഘങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും നന്നാക്കുന്നതിനും മുമ്പത്തെപ്പോലെ സൂപ്പർവൈസിംഗ് യൂണിയനു നൽകിവന്നിരുന്ന ഗ്രാന്റു് ൪,൦൦൦ രൂപയിൽനിന്നുംക്രമേണകുറച്ചുകുറച്ചുഇപ്പോൾ ൩,൫൦൦ രൂപയാക്കിയിരിക്കുകയാണു്. അടുത്തവർഷം മൂവായിരം മാത്രം. ഇതു് തീരെക്കുറഞ്ഞ ശരിയായ ഒരു നയമല്ല. ഗവണ്മെൻറു പല സംഗതികളിലും അലസതാഭാവം കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിൽ ഒന്നുരണ്ടു സംഗതി ഞാൻ ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ പല ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളെയുംപറ്റി വിമർശനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ഫാമൻ-ടെ ഭരണറിപ്പോർട്ടു ഞങ്ങൾക്കു കാണാൻപോലുമിതുവരെ കിട്ടുന്നില്ല. ശരിയായി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഫാമൻ-ടെ ഭരണറിപ്പോർട്ടു ഫാമൻ കക്കടകം വഴിയാണു് ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയതു്.

Mr. E. P. Varghese : കഴിഞ്ഞ കൌൺസിലിലെ പ്രൊസീഡിംഗ്സ് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : അതിനെപ്പറ്റിയാണു് ഞാൻ രണ്ടാമതു പറയുവാൻ ഭാവിക്കുന്നതു്.

Mr. J. John Kattakayam : പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞാൽ നാലു ദിവസത്തിനകം അച്ചടിച്ചുതരണം എന്ന നിയമം ഉണ്ടോ?

Mr. M. N. Narayana Menon: എൻറെ സ്നേഹിതൻ എനിക്കു പറഞ്ഞ മറുപടിതന്നെയാണു് ഞാനും പറയുന്നതു്; അതായതു എൻറെ പരിമിതമായ സമയം എടുക്കരുതു്. (ചിരി)

ഈ കൌൺസിലിൽതന്നെ ഒരാഴ്ചക്കകം റിപ്പോർട്ടു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ കാര്യമോ ഇങ്ങനെ. ഇനി ഗവണ്മെൻറിൻെറ കാര്യം നോക്കാം. വളരെനാൾ ഗവണ്മെൻറു സർവ്വീസിലിരുന്നു മരിച്ചുപോയ ആളുകളുടെ സന്താനങ്ങൾക്കും മറ്റും ഗവണ്മെൻറു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ആറുമാസത്തിനകം കൊടുക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥയുണ്ടു്. എന്നാൽ രണ്ടുകൊല്ലമായിട്ടും കൊടുക്കാതിരുന്നതായ കേസുകൾ ഉള്ളതായിട്ടു് കാണുന്നു. ഗവണ്മെൻറിൻെറ കാര്യംതന്നെ ഇങ്ങനെ ആണെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറയാനുണ്ടോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. V. S. Arumukham Pillai : (*Tovala* cum *Agastis-varam*) : Sir, whatever might be said of our financial policy the budget really marks a turning point. For the first time our Government have come forward with an open declaration of their financial policy and again for the first time they have accepted the principle that the capital and commercial undertakings must be met only from borrowed capital, and that the reserves belonging to the tax payers must be paid to them in the shape of social amenities and other nation-building activities.

Now, what is the financial policy that has been declared by our Government ? The Financial Secretary in his speech says that in the past our Government had been very conservative, cautious and timid and that now they could no longer continue to be like that. He says that the State has to enlarge its activities by embarking upon big capital and commercial undertakings. Before commenting upon this deviation in the financial policy of our Government, it is highly necessary for us to know exactly what our present financial position is.

In the first place, Sir, I beg to submit that the utmost possible limit of taxation has been reached even some years ago ; and the Government cannot dream of adding a single pie to the existing burden of taxes. On the other hand, this is a time when taxes have to be reduced considerably. Government cannot be unaware of the universal demand from the tax payer for such reduction of tax. Sir, the tax-payer is not able to pay the tax since his income has gone down very much and he has become very poor.

Sir, in spite of such acute economic distress, in spite of the utter inability of the tax-payer to pay the taxes, Government have been increasing their expenditure by leaps and bounds, as can be seen by a comparison of the figures for the year 1107, 1108 and and 1109.

			Lakhs.
In the year	1107,	the expenditure was	Rs. 218·9
...	1108	...	Rs. 217·91
...	1109	...	Rs. 240·04

Another remarkable feature of our finances has been the gradual and steady utilisation of our reserve fund. Here again, a perusal of the budgets for 1109 and 1110 will show that large amounts have been drawn from the reserve fund ; and, for 1111 also it is proposed to draw about Rs. 50 lakhs from the reserve fund.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

Another noteworthy feature is the gradual increase of our liabilities and decrease of the balance.

		Lakhs.
In 1107, our liabilities amounted to	Rs.	235·96
1108,	,, ,,	268·06
1109,	,, ,,	191·33
In 1107, the closing balance was	,,	122·84
1108,	,, ,,	119·74
1109,	,, ,,	117·03

Sir, these figures clearly show that the distinctive feature of our finances during the last four or five years has been enormous increase in expenditure, enormous absorption of the reserve fund, enormous increase in liabilities and enormous decrease in the Government Balance Account. We see from the Financial Secretary's speech that at the end of 1111 the balance would be Rs. 90·35 lakhs. Sir, that is our financial position. Unquestionably, it is unsound and unstable. But Government do not seem to have realised the seriousness of the situation, as is made clear by their budgets for the years 1109, 1110 and 1111. Sir, the budget for 1109 showed a surplus. The same was the case in 1110 also. And, the budget for 1111 also, according to the Financial Secretary's speech, if the extraordinary items of expenditure are left out of account, is to end in a surplus. Sir, what is the meaning of a surplus budget? After all, was it really a surplus budget that we had in the year 1109 or in 1110? Does a surplus budget mean increase in annual expenditure, increase in liabilities, enormous drain from the reserve fund and substantial reduction in the Government balance account? In the circumstances, Sir, where is the justification in saying that we have been having a surplus budget?

I would like to draw the pointed attention of the Government to the very dangerous policy of drawing from the reserves. It is very unsound and unwise. It is a clear indication of poverty and financial instability. The absorption of the reserve fund can be justified only in one instance, Sir, namely, for granting relief to the agriculturists.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is it in the nature of a categorical imperative in political economy that the member advances that theory?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Sir, Government themselves admit that the reserve fund with them belongs to the tax-payer. It is his money that has been collected and accumulated.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

And, the majority of the tax-payers are agriculturists. It is therefore a question of absolute justice when I say that the reserve fund can be utilised only for the improvement of the irrigation facilities and other relief for agriculturists.

Sir, in preparing the budgets for 1109 and 1110, figures have been arrived at by providing for expenditure as under normal conditions without taking into account the abnormal economic position of the State and the utter inability of the tax-payer to pay tax. Such a method of preparing the budget is very unsound and will lead to further poverty of the people. Sir, the budget must be well balanced. The expenditure must be cut down in accordance with the unfavourable economic condition. It is only then that we can have a balanced budget. As a matter of fact, it is only a budget prepared on those lines that can be called a balanced budget.

Sir, I come from an agricultural tract after witnessing dire poverty and acute distress. People sitting here do not know the suffering in the villages in the agricultural districts.

Mr. Komilezhathu Sankaran: Whom does the member refer to when he speaks of people sitting here?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Sir, I am not referring to the honourable members of this House, either official or non-official; I am referring to people who live in the town of Trivandrum. They do not know the acute distress in the rural parts. Coming as I do from an agricultural tract, the present finanancial policy of our Government has given me a rude shock. When the bulk of the population, people who have been feeding the Government, are dying of starvation, Government are embarking upon very costly schemes for the beautification of the Trivandrum Town. Sir, as I have been harping ever since I became a member of this Council, Travancore is purely an agricultural country. Agriculture is our main industry. Agriculturists form the bulk of the population. Therefore the foremost concern of the Government ought to be the preservation of the agriculturists class. Instead of providing for any relief works for the agriculturists of the country, our Government are embarking upon costly schemes for the beautification of the capital.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I ask whether it does not add to the dignity and prestige of the State to improve its capital?

Mr. V. S. Arumukham Pillai; A State with a beautiful capital cannot be considered great if the bulk of its people are starving.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I ask whether the member has ever been to Mysore or Bangalore?

Mr. E. P. Varghese: Sir, before entering upon the budget proper, let me make a few observations about some subjects of general interest.

With regard to the recent proceedings on public service, I thank the Government for the communal classification they have adopted. It has at last dispelled the misgivings and fears of my community.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai (*Additional Head Sirkar Vakil*): Which is that community, please?

Mr. E. P. Varghese: Latin Catholic.

I also thank the Government for the Public Service Commissioner they have chosen. Thanks are also due to them for bringing about a change in the mode of recruitment to the public service which was till now following a line of hereditary succession.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Which is that office that goes by hereditary succession?

Mr. E. P. Varghese: The public service.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Has there been any office or appointment which has been the monopoly of a particular family?

Mr. E. P. Varghese: All departments have been more or less like that.

It is also a matter for congratulation that the Goverment have pronounced a verdict upon the appointments made by the various heads of departments. I think an examination of the appointments made by some of the heads of departments will more than justify such a censure. The very appointment of the Public Service Commissioner is a censure on the rather unjustifiable ways of the departmental heads.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether there is any guarantee that the Public Service Commissioner would not do that which has been levelled against the departments?

Mr. E. P. Varghese: That is what Gavernment hope.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: And what are the hopes.

Mr. E. P. Varghese: I think that it will not be of much importance.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know whether he still persists in saying that the appointment of the Public Service Commissioner is a censure on the departmental heads ?

Mr. E. P. Varghese : That is my opinion.

I think an undue importance has been given to that indefinable word 'efficiency' in the whole proceedings. This word 'efficiency' has rather loomed large in Travancore politics. It has been paraded as the be-all and end-all of Government. Sir, to me, it seems that it is a word which covers a multitude of sins. Much communal justice has been sacrificed at the altar of this bogey of efficiency.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Has the honourable member any other alternative to offer to the Government ?

Mr. E. P. Varghese : Yes, the Public Service Committee Report.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether it is proper to pronounce an opinion on the Public Service Commissioner's report and the G. O. before the rules are out ?

Mr. E. P. Varghese : I have not pronounced any verdict.

Mr. C. V Chandrasekharan : May I invite the attention of the Chair that the member is only just fixing his megaphone ?

Mr. E. P. Varghese : The whole G. O. is rather oversalted with the idea of efficiency. Anyhow I must thank the Government for substituting the efficiency of marriage and birth by the efficiency test of a competitive examination. It seems as if the point at issue is efficiency of our present administration. As far as I can understand, the contention or the agitation has been for better representation of the various important communities of the State in the public service. But what has been done is.....

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : May I know the test of importance of a community ?

Mr. E. P. Varghese : The test of importance of a community is its numerical strength. To me efficiency in public service must mean——

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Does the member refer only to some sort of manual labour or intellectual work.

Mr. E. P. Varghese : Numerical strength does not mean manual labour or any other thing. The question is irrelevant.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : I am afraid the member is usurping the power of the Chair.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. P. Varghese: Sir, to me it seems that efficiency in public service, above all, means character. I may be permitted to cite one or two instances of that character which we have come across in some of our present officers. Sir, it has become more or less a common practice of an officer to have what is known as the official age which is always much less than the real age. There have been instances of having the official age less than the real age ; varying from 2 to 5 years less than the real age. Sir, instances have been brought to the notice of Government—I do not want to mention the names—and if only Government picked up one or two such cases, institute a thorough enquiry into them and punish the delinquents, the evil would have been eradicated. I know instances when pages of the baptismal register have been torn off in order to prevent the detection of the correct age—I do not want to mention the name of the individual.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is the member aware that that virtue cannot be claimed by Christians alone ?

Mr. E. P. Varghese: I do understand why ? If Government have found it just and fair to have rotation of appointments in respect of the lower grades of service, I do not see any reason why that principle of rotation and reservation should have been abandoned in the case of the higher grades of service. Sir, the question of appointment is not a mere question of careers. Permit me to quote in this connection the words of the late Mr. Ghokale:—

> 'When all positions of power and of official trust and responsibility are the virtual monopoly of a class those who are outside that class are constantly weighted down with a sense of their inferior position and the tallest of them have no option but to bend that the exigencies of the situation may be satisfied."

What we ask for is only a legitimate share in the administration of the country, a share equal to that of any other class and nothing more or less, a share in those positions of power and trust, not merely as the hewers of wood and the drawers of water. As far as my community is concerned we are nowhere. Perhaps some honourable member might question the aptitude of my community for higher services. Well, Sir, is it true to experience ? Have we been tested and found wanting ? Was Mr. Watts second to any Dewan who administered the State ? Has not Mr. Muthunayagom Pillai enjoyed a reputation for integrity and impartiality second to that of none ?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether these grounds of complaints still exist after the appointment of the Public Service Commission ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. P. Varghese: Before the rules come in we are under the existing order of things and the appointments are still going on as they were before.

Mr. M. Govindan (Nominated): May I know whether it is the member's view that the rules as laid down in the proceedings are not enough?

Mr. E. P. Varghese: Yes; a lot has to be modified especially as regards the higher grades of services.

Sir, I might say that whenever we have been tried in higher grades of services we have been found the most efficient.

Mr V. S. Arumukham Pillai: May I know whether Mr. Muthunayagom Pillai belongs to his community?

Mr. E. P. Varghese: Yes, he is a Latin Christian.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know whether he is not a Vellala?

Mr. E. P. Varghese: No, no. He is a Latin Christian.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know whether there is any recognition of the two communities, that is, Vellala and Latin Christians?

Mr. E. P. Varghese: No, not in the communal classification. I do not find such a division.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether the member is satisfied with the arrangements in regard to the lowest grade of service?

Mr. E. P. Varghese: I have not yet come to that point. That I will answer. It has been said that the communal question is the creation of one of the former Dewans. I think the fault may be allowed to lie at our own doors. Some honourable member has been complaining that the public service should not be made a museum of castes. If the country is a museum of castes why should it not be reflected in its administration? There will be no harm done to efficiency by the admission of unrepresented communities into the higher grades.

Now, Sir, as regards the budget proper. A deficit budget by itself is not a matter for congratulation. And as the Financial Secretary himself has said, but for certain extraordinary and non-recurring items of expenditure this year's budget is expected to end in a revenue surplus of 4 lakhs of rupees. Sir, in these days of unprecedented economic depression what strikes one at the very mention of the words *deficit budget* is that there is going to be a large remission of taxes, both direct and indirect, to the people and as a consequence of that there has been a fall in the revenues of the Government. But I find on a study of the budget that no such measures of relief are granted to the agricultural population of this

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. P. Varghese.]

country. Even the small relief by way of remission of land revenue, and reduction of school fees which were granted last year are taken away in this year's budget, in spite of the fact that even with these remissions, the current year is expected to end with a surplus of nearly half a lakh of rupees. In the face of the severe economic depression, Government should have made ample provisions for relief of the rural population. Let us realise that the luxuries and conveniences of life that the residents in towns enjoy are dependent upon an industrious rural population. If you allow the agriculture to be ruined, you may take it for granted that you kill the goose that lays the golden eggs for you. To leave the agriculturist to the tender mercies of nature which of late has been rather unkind and to allow him to shift for himself spell certain disaster. It is from an agrarian population thus exhausted and broken that the Financial Secretary expects to realise 8·6 lakhs of rupees of income in excess of the current year's. Sir, I think, the Financial Secretary is unreasonably optimistic when he expects to realise 3 lakhs of rupees from the land revenue itself in excess of the current year's.

Mr. Hajee Hassan Sacoob Sait : അടുത്തവർഷത്തെ ബഡ്ജറ്റ് വരവിൽ കൂടുതൽചിലവു കാണിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പല കാരണങ്ങളാലും വളരെ അഭിനന്ദനീയമായിരിക്കുന്നു. വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിക്കായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പദ്ധതികളെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ ആദായകരമായിത്തീരുന്നതിനു വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. വിദേശത്തുനിന്നും വരുന്ന സാധനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ വിലയിലും ഗുണത്തിലും വളരെ ആകർഷണീയമായിരിക്കേണ്ടതുമാണു്. അതുകൊണ്ടു ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം പതിയേണ്ടതാണു്.

ഈ രാജ്യത്തു ടെലിഫോൺ സർവ്വീസുപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഒരു എക്സ്റ്റെൻഷ്യൻ ആഫീസു കായംകുളത്തു് സ്ഥാപിക്കുമെന്നും ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. ആലപ്പുഴ, ചെങ്കോട്ട, നാഗർകോവിൽ എന്നീ പട്ടണങ്ങളിൽ ശുദ്ധജലവിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ വളരെ നല്ലതുതന്നെയാണു്.

സ്കൂൾഫീസിനത്തിലുള്ള അടുത്തകൊല്ലത്തെ വരവു വർദ്ധിക്കുമെന്നു ബഡ്ജറ്റിൽ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നും അനുമാനിക്കേണ്ടതു് ഇപ്പോൾചെയ്യുവരുന്ന ഫീസ് സൌജന്യം അടുത്തവർഷത്തി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൽ ചെയ്യുകയില്ല എന്നാണ്. അതു വളരെ സങ്കടകരമെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇടുക്കിജലപാതത്തിൽനിന്നും ആദായകരമായി വിദ്യുച്ഛക്തി ഉണ്ടാക്കാമോ എന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : I hope, I may be failing in my duty if I do not thank the Government for the attitude they have taken very recently towards the unrepresented communities in the matter of appointments in public service. I particularly thank the Government for having appointed one more head of a department from my community and one more Judge of the High Court from the Christian community. Thus out of seven judges of the honorable High Court now three are Syrian Christians. The Chief Justice is a Christian and the Head of the Administration is also from the unrepresented community. Sir, as such I have very great pleasure to acknowledge that the agitation that has been going on for the last 3 years about representation in the legislature and public service has been taken notice of and heeded to by Government promptly.

Regarding recruitment to public service, the appointment of a Public Service Commissioner is a very wise step. But Government should seriously consider in this connection about the desirability of appointing an advisory board to the Commissioner to help him in the discharge of his duties.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I tell the member that the members of the Committee did not themselves fight for communal representation inside the Committee ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : I am very sorry my friend is labouring under a misconception about the functions of the Public Service Commissioner. He has to perform his duties according to the rules laid down by Government. When I speak of the necessity of appointing an advisory board, I am to be understood that such a board has only to scrutinise the work of the Public Service Commissioner.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : If there are definite rules relating to the work of the Public Service Commissioner what is the necessity for an advisory committee ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : The advisory board ought to be there to scrutinise the selection of candidates and verifying the appointments made by the Public Service Commissioner so as not to give room for complaints from representatives of the people against mistakes and errors that may occur due to oversight.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether he proposes a scrutinising board or an advisory board ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : He may take it in any light. My point is that there should be a board consisting of non-official representatives of considerable communities to scrutinise and verify the appointments made by the Commissioner. Sir, the present Commissioner is alright and I have not got the least doubt about the efficiency and integrity of Dr. Nokes. I admit he is the best officer available for the purpose at present.

Mr. Tariatu Kunjitomman : മൈസൂരിലുള്ള പബ്ലിക്ക് സർവ്വീസ് റിക്രൂട്ട്മെൻറിനെസംബന്ധിച്ചു ഒരു ബോർഡ് ഉള്ളതായി അറിയാമോ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : അറിയാം. എന്നിരുന്നാലും മൈസൂരിലുള്ള ആദർശത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഇവിടെയുള്ളതിനെ നാം സ്വീകരിച്ചു ആദർശാർഹന്മാരായി തീരുന്നതാണു നല്ലത്.

Mr. Tariatu Kunjitomman : അതുകൊണ്ടു വേണ്ടെന്നാണോ പറയുന്നത്?

Mr. Komilezhathu Sankaran : എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

Mr. Tariatu Kunjitomman : മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളെ അനുകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണോ അഭിപ്രായം?

Mr. Komilezhathu Sankaran : ഞാൻ മൈസൂരിൽ പോയിട്ടില്ല.

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഒരു ചോദ്യം.

Mr. Komilezhathu Sankaran : ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നതു് അവസാനത്തിൽ ആയാൽകൊള്ളാം.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I know whether the advisory board can sit in judgment over the orders of the Public Service Commissioner ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : Sir, I have said enough about the Public Service Commissioner and if my friend is not capable of understanding them I can only sympathise with him.

With regard to the classification of communities I am of opinion that there should be only as few communal divisions as possible. In that respect we should adopt the model of the Madras Government. In Madras they have got only two divisions among Hindus *i. e.*, the Brahmin and the Non-Brahmin. Likewise, in Travancore

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

there should be only two divisions, the caste Hindus and the non-caste Hindus. The caste Hindus here take the same position as the Brahmins and the non-caste Hindus, that of the non-Brahmins in Madras. So there need be only two divisions among the Hindus.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Why not two divisions—Tamil-speaking people and Malayalam-speaking people?

Mr. Komilezhathu Sankaran: We are not concerned with the linguistic divisions here; but we are at communal divisions.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: What is the difference between the caste Hindu and the non-caste Hindu?

Mr. Komilezhathu Sankaran: If the member can refer to the pages of the Census Report he will be able to find out the difference there. So far as my experience goes, I can see only two divisions among Christians, *i. e.*, the Syrian and the non-Syrian Christians. Between Roman Catholics and other denominations of the Christian community there can be intermarriages if they are Syrians and there cannot be any such matrimonial alliances among Syrians and non-Syrians. As far as I know there are inter-marriages between the various sections of the Syrian Christian community, whether they belong to the Syriac Rite or Jacobite or Marthoma or C. M. S. or any other section of the Christian community. So there ought to be only two divisions among Christians. In the Administration Report it is stated thus:—"while the denominations of Christians including the ancient Syrians". They refer to the *ancient* Syrians. When they speak so highly and conspicuously of the Syrian community, why cannot they recognise that community for classification so far as recruitment to public service also is concerned? Nobody can at any time become a Syrian Christian, in the same way as a non-caste Hindu can never hope to become a caste Hindu. Among Moslems I would have advocated two divisions, the Saits and others. But when I consulted some leaders among Moslems they said that there should not be any division among Mahomedans and that they wanted unity. Summing up, my opinion in regard to the classification of communities is that there should be two divisions among Hindus, caste-Hindus and non-caste Hindus; two divisions among Christians, the Syrians and the non-Syrians and one among the Mahomedans and let them have its benefit.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: If an Ezhava embraces the Christian religion will he be a Christian or an Ezhava for the purpose of this classification?

Mr. Komilezhathu Sankaran: The Law Member knows that better.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : I want to know whether he will be treated as an Ezhava or a Christian.

Mr. Komilezhathu Sankaran : That is a point to be considered by a judicial tribunal in the light of the Travancore Christian Succession Regulation.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : I want to know how he should be treated for purposes of recruitment ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : I am at a loss to know why the Law Member is very particular of driving me away from my point. Naturally he should be treated as a non-Syrian Christian.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : May I know whether conversion entails loss of right to property ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : Sir, I am not here to discuss the pros and cons of the result of conversion.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : May I ask the member whether an Ezhava who renounces the Hindu religion should continue to be treated as an Ezhava for purposes of recruitment ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : There was recently a decision in Cochin in connection with Ankroth Mannadiar case that a Nair who is married to a Scot-Christian lady loses his caste even if he continues to be a Nair.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : I am asking only with reference to recruitment to the public service.

Mr. Komilezhathu Sankaran : If I may venture to give my personal opinion in the matter I am of the view that a married woman of any caste who is converted to the Christian community, should not be classified as a separate caste among them so as to swell their already numerous denominations. Sir, in this connection I am reminded of the case of my friend, Mr. Aiyyappan, who stood as a candidate very recently for the Ezhava electorate of the Cochin Legislative Council. His candidature was questioned on the ground that he was a Budhist. Mr. Aiyappan maintained that he continued to be an Ezhava even though he is a Budhist by faith and Hindu by religion. But it was decided that an Ezhava is always a Hindu and never a Budhist and as such Mr. Aiyappan who is an Ezhava must necessarily be a Hindu. If he had persisted in saying that he was a Budhist by religion and not a Hindu perhaps the decision would have been different. So then what I say is that when a person says that he is an Ezhava it naturally means that he wishes to be a Hindu Ezhava and nobody else.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Then regarding the details of the recruitment to the public service, Government are framing rules, and I think there may not be much difference of opinion about that. I believe the G. O. on recruitment is a least objectionable order and I don't want to say more about that.

Another point I wish to refer to now is about the much talked of Hindu Devaswoms. Sir, in my budget speech in 1108, when I was referring to that subject Devaswoms, I was stopped for want of time. So I wish to refer to that now. It has been repeatedly stated in the Administration Reports that "the Hindu Religion is the religion of the Ruling family and is the predominant religion in the State". But I may say that, in spite of that and in spite of the fact that Hindus are holding very high offices in the Government, the State is consciously or unconsciously losing gradually its Hindu character. I am mentioning this simply to bring to the notice of the House that the Temple Entry Committee Report has not been placed before the House for discussion. Government fear that if that report were placed before the legislature for discussion, 99 per cent. of the members would speak in favour of temple entry and Government would be forced to give temple entry to all Hindus. All that I can say is that the attitude of the Government is very unsympathetic in this matter. I do not know how they can boast themselves as doing a lot to unrepresented communities when in reality they do not care at all about the religious aspects and needs of those communities. Out of thirty-one lakhs of Hindus in the State nearly twenty lakhs are non-caste Hindus. Missionaries are going about to exploit the situation. They ask us to join their Christian religion. Many are handicapped and thus the Christian fold is increasing to an undesirable extent. The result was apparent during the last Census. There you will find a very high percentage of increase among Christians. Now that is surely due to unnatural process. I appeal to the caste Hindu members of this House to view the conditions of non-caste Hindus more sympathetically so that there may not be any further defections from Hinduism.

When we speak so highly of Hindu religion it is our right and privilege to vindicate its prestige and predominance. If you caste-Hindu officials and non-officials are not capable of keeping the prestige and dignity of our Hindu State intact, I may ask both official and non-official friends to surrender all their powers and privilege to us non-caste Hindus who are capable of maintaining them for the sake of Hindu religion. It is known to one and all that religion has its proper place and has to be kept in its proper place. May I be permitted to cite an instance as to how the sentiments of the religion are affected.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Komilezhathu Sankaran.]

Recently Sir, His Highness the Maha Raja of Cochin visited our State which is a true Hindu State. His Highness was astonished to find, I am told, that in this State, New Moon day was declared as a working day to educational institutions where young and tender minds have to be trained and moulded. If this is the state of affairs, I do not know how the caste-Hindu officials are going to care for the Hindu religion. I may repeat Sir, if they are incompetent, let them surrender their powers to us non-caste Hindus and we will see to it.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : സർ, ബഡ്ജറ്റ് സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങളിൽ എനിക്കു ഗവണ്മെൻറിനെ അനുമോദിക്കാനുണ്ട്. അതായതു സ്റ്റേറ്റു ലൈബ്രറി സിസ്റ്റം നടപ്പാക്കുക, വഞ്ചിയൂർ സ്കൂളിൽ മരം, കണ്ണാടി, ലോഹങ്ങൾ മുതലായവയിൽ കൈത്തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിനു അഭ്യസിപ്പിക്കുക, അക്കൌണ്ടൻസി, ബുക്കുകീപ്പിങ്ങ് മുതലായവ പഠിപ്പിക്കുക, കാർഷികബോർഡ് ഏർപ്പെടുത്തുക, കരിമ്പുതോട്ടം ഏർപ്പെടുത്തുക, നാഗർകോവിൽ, ചെങ്കോട്ട അലപ്പുഴ എന്നീ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ ജലവിതരണപദ്ധതി നടപ്പാക്കുക, റബ്ബർ, ക്ലേപോർസ്ലെയിൻ എന്നീ വ്യവസായങ്ങൾ നടപ്പാക്കുക, പള്ളിവാസൽ ഹൈഡ്രോഎലക്ട്രിക്ക പദ്ധതിക്കു കൂടുതൽ പണം അനുവദിക്കുക എന്നീ പൊതുജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ പ്രവൃത്തികൾക്കും വ്യവസായീകരണത്തിനും വമ്പിച്ച തുകകൾ ഉദാരമായി ചിലവാക്കുന്നതിനെ ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്വാഗതംചെയ്യുന്നു. ഇനി മറ്റു രീതിക്കു ഒന്നുകടക്കാം. അവിടെ ഗവണ്മെൻറിനെ അനുമോദിക്കുവാൻ ഒന്നുംതന്നെ ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റു അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി പറഞ്ഞതു ഇപ്രകാരമാണു്.

'I shall now pass on to the budget of the coming year. The economic depression which has been correctly described as unprecedented alike in its extent, its duration and its intensity still persists".

അതിനുശേഷം കഴിഞ്ഞ ജനുവരിമാസത്തിലെ നിയമസഭകളുടെ സംയുക്തസമ്മേളനത്തിൽ ദിവാൻജിയവർകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്ന ഒരു ഭാഗത്തിന്റെ തർജ്ജിമ ഞാൻ ഇവിടെ വായിക്കാം.

"നമുക്കു യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാത്ത വിവിധങ്ങളായ കാരണങ്ങളാൽ രാജ്യത്തിലുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഗുരുതരമായ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയാണു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ വൃദയത്തിൽ എപ്പോഴും മുന്നിട്ടുനിന്നിരുന്നതെന്നു വിവരം ഞാൻ മറച്ചുവക്കുന്നില്ല. ലോകത്തിലെ മറ്റുരാജ്യങ്ങളെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്പോലെ തിരുവിതാംകൂറും ഈ സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തിന്റെ ക്രൂരമായ പിടിയിൽ പെടുകയുണ്ടായി.''

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : ഇതാരു തജ്ജിമചെയ്തതാണു്.

Mr A. N. Visvanatha Pillai : ഇതു് അന്നത്തെ പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യം ചെയ്തിരുന്നതാണു്.

''ഈ സാമ്പത്തികാധഃപതനമാകട്ടെ അതിന്റെ കാലദൈർഘ്യംകൊണ്ടും, കാഠിന്യംകൊണ്ടും, വിവിധരാജ്യങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതിയിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾകൊണ്ടും ചരിത്രത്തിൽ നിസ്തുല്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുള്ള ദുരിതം നമ്മുടേതുപോലുള്ള കർഷകരാജ്യങ്ങളിലാണു് വ്യാവസായികരാജ്യങ്ങളിലേതിനെക്കാൾ കൂടുതലായിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവു് തുലോം ക്രമേണയായതിനാൽ കർഷകർ ചെലവഴിക്കുന്ന പണത്തിനും, സമയത്തിനും, വേലയ്ക്കുമായതൊന്നും പ്രതിഫലം കിട്ടാതെയായിരിക്കുന്നു. ഇതോടുകൂടിത്തന്നെ നമുക്കുപ്രകൃതിയുടെ വികൃതികളേയും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കാലവർഷങ്ങളും യഥാകാലം ഉണ്ടാവാത്തതിനാൽ സ്ഥിതിഗതികൾ ക്രമേണ ഇരുളടഞ്ഞതായിത്തീർന്നു. ചില താലൂക്കുകളിൽ ഗണ്യമായ വിസ്തീർണ്ണതയിൽ കൃഷി നിർല്ലോഷം പിഴച്ചുപോയെന്നും മറു പല താലൂക്കുകളിലും കൃഷി കുറെ ഒക്കെ പിഴച്ചുപോയെന്നും ഗവണ്മെൻറു് അറിയുന്നുണ്ടു്. മഴയില്ലാത്തതിനാൽ തെങ്ങു്, കുരുമുളകു്, മരച്ചീനി, ഇഞ്ചി എന്നീ കൃഷികൾക്കു ഗണ്യമായ ദോഷം നേരിട്ടിരിക്കുന്നു കോതയാർ ചാനലിൽ വെള്ളം കുറഞ്ഞതിനാൽ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ചിലസ്ഥലങ്ങളിലെ കൃഷ്കർക്കു് കൂടുതൽ വൈഷമ്യമുണ്ടാകുമെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ദേവികുളംഡിവിഷനിലെ തേയ്ലയിലെ, ഏലം എന്നിവയുടെ കൃഷിക്കു മഴയുടെ അഭാവംനിമിത്തം വലിയ ദോഷമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുകാണുന്നതിൽ ആശ്വാസമുണ്ടു്. ഗവണ്മെൻറു് ഈ സ്ഥിതിഗതികളെ ഉൽക്കണ്ഠയോടും അനുഭാവത്തോടുംകൂടിയാണു് വീക്ഷിക്കുന്നതെന്നും പരിതഃസ്ഥിതികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നിടത്തോളം കൃഷ്കർക്കു വേണ്ട ദുരിതനിവാരണവും സഹായവും നൽകുവാൻ ഗവണ്മെൻറു് മടി കാണിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാർക്കു് ഉറപ്പു നൽകിക്കൊള്ളുന്നു.''

ഈ പ്രസ്താവനയ്ക്കുശേഷം അദ്ദേഹമായിട്ടു് അവതരിപ്പിച്ച ബഡ്ജറാണു് ഇതാണു്. ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ ഇത്തവണത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ ഇവിടത്തെ അധഃപ്പതനത്തെപ്പറ്റി ഒരക്ഷരം പോലും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ ജനുവരിയിൽ ദിവാൻജി നിയമസഭകളുടെ സംയു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

നതസമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ കാലവർഷമുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നഞാൻ ഏറ്റവും വിനീതനായി അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ആ വസ്തുത പ്രസംഗത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തും അദ്ദേഹം തുറന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അയ്യ് ലോന്ന് വെളിയിൽ വന്നപോലെ. തിരുവനന്തപുരം വാട്ടർവർക്സിനെപ്പറ്റി ഫിനാഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗം ഫ്രഞ്ചും പുറം ഡച്ചും പാരാവിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. "The Town water supply has been commenced and it was found to be of immense relief to the people during the unusual drought of this year".

ഇതെന്തിനെയാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്? തിരുവനന്തപുരം ടൌണിൽമാത്രമാണോ മഴയില്ലാതിരുന്നതെന്നും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടുവീണ്ടും ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ മുഴുവനും ഇപ്രകാരം വളരെ വിഷമകരമായ ഒരവസ്ഥയിൽ-അധഃപ്പതനത്തിൽ-ക്രൂടി കടന്നപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി ഇപ്രകാരം ഒരു ബഡ്ജറു കൊണ്ടുവന്നതു എങ്ങനെയാണെന്നു അതിശയിക്കയല്ലാതെ തരമില്ല. കരക്കടിഞ്ഞിഖഞ്ഞായിട്ടുള്ള വസ്തുലേഖപരസ്യംനിമിത്തം ഗസറ്റിന്റെ ഭാരവും വണ്ണവും ഓരോ ആഴ്ച കഴിയുംതോറും ക്രൂടിക്രൂടിയാണുവരുന്നതു്. എന്നിട്ടും ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ലാൻറു റവന്യൂവിൽ അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ നാലക്ഷം രൂപാ അധികംകിട്ടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം അർത്ഥം എന്താണു്? ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടേണ്ട മാംസം ഒരു റാത്തലും ഒരു കുറവും കൂടാതെ തന്നുകൊള്ളണമെന്നല്ലേ?

സർ, കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഗവണ്മെൻറു ഭൂനികുതിയിൽ ഫൈവ് പ്ലസ് ശതമാനം കുറയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അതുതന്നെയും ജനപ്രതിനിധികാര്യനിർവ്വഹകരും മുഖേന ഗവണ്മെൻറിനെ നല്ലവണ്ണം ഉൽബോധിപ്പിച്ചതിനു ശേഷമാണു്. നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയെ നോക്കുക. കഴിഞ്ഞ രണ്ടുബഡ്ജറും ഫൈവ് പ്ലസ് ശതമാനം നികുതി കുറച്ചാണു അവിടെ അവതരിപ്പിച്ചതു്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ഇപ്രകാരം നാണിച്ചു നാണിച്ചുമുന്നോട്ടു വരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു് ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു കൃഷിക്കാരുടെ ഇന്നത്തെ നിലയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് അവർ എന്തുകൊണ്ടു് ധൈര്യമായി മുന്നോട്ടുവരുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. കഷ്ടകാലമുണ്ടായി; ഇവിടെ അതുണ്ടായില്ലെന്നൊരു വ്യത്യാസമെയൊള്ളൂ. ആപൽക്കാലത്തെ അതിജീവിക്കുന്നുയോടെ ജീവിച്ചുപോരുന്ന കർഷക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ലക്ഷത്തിനു അല്പമൊരാശ്വാസമെങ്കിലും തോന്നത്തക്ക ഒരു സാന്ത്വന വാക്കെങ്കിലുമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന ആശയിൽ ഞാൻ ഈ ബഡ്ഡറിന്റെ പുറങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി മറിച്ചു, യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. കർഷകജനങ്ങൾക്കു ഇതു തീരെ നിരാശാജനകമായ ഒരു ബഡ്ഡറാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൽ നിവൃത്തിയില്ല. തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലൊ അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെയുള്ള മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലോ, ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമാണികളും വ്യക്തികന്മാരും വ്യവസായനേതാക്കന്മാരും അധിവസിക്കുന്ന പട്ടണങ്ങളിലോ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ലവലേശം—നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ നിഴൽപോലും—കാണുകയില്ല. പട്ടണങ്ങളെ ദേവലോകമാക്കുന്നതിൽ എനിക്കസൂയയില്ല. എന്നാൽ ഗ്രാമീണരുടെ ദയനീയാവസ്ഥയെ കണ്ടഭാവം പോലും നടിക്കാതെയിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറിന്റെ നയത്തെപ്പറ്റി പരിതപിക്കയാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു്.

മഹാത്മജി തുടങ്ങിയുള്ള ഇന്നത്തെ വലിയ ചിന്താധനന്മാരും നേതാക്കന്മാരും "തിരിച്ചു് ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു്" എന്നു് ഉച്ചൈസ്വരം ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ, തിരുവിതാംകൂറിലെ കർഷകരുടെ ദുരിതനിവാരണത്തിനു എതുപണം നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ചിലവാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നൊ അല്ലെങ്കിൽ എതുപണം ചിലവാക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നോ യാതൊന്നും തന്നെ ഈ ബഡ്ഡറിൽ പറഞ്ഞുകാണാത്തതു് പരിതാപകരംതന്നെ. നാട്ടിൻറെ സ്ഥിതി ദയനീയമാണു്. നാടു് ദാരിദ്ര്യത്തിലാണ്ടുകിടക്കുന്നു. അതിനു ഉല്പന്നങ്ങളുടെ കുറവു, അവയുടെ വിലക്കുറവു്, ഭൂമിയുടെ വിലക്കുറവു്, ഭൂനികുതിയൊഴിച്ചുള്ള പരോക്ഷമായ നികുതികളുടെ വർദ്ധന, അതിവൃഷ്ടി, അനാവൃഷ്ടി, കൃഷിപ്പിഴ, വസന്ത തുടങ്ങി പലകാരണങ്ങളുമുണ്ടു്. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും മുന്നിൽ ഈ ബഡ്ഡറിൽ പ്രതിവിധി കാണിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനോടു ഏറ്റവും ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതിനെല്ലാം മീതെയാണു് കർഷകരുടെ ഋണബാദ്ധ്യത. അതു കുറയാതെ ഭൂനികുതി പിരിയുവാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. സർ പ്രോസ്സർ പട്ടാണി മേനോനത്തിൽ കർഷകരുടെ ഋണബാദ്ധ്യത കുറച്ചശേഷം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഫലത്തെപ്പറ്റി ഇവിടത്തെ കോവാപ്പറേറീവ് എൻക്വയറിക്കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ നാലാം നാലുവരി വാക്യങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. അതുകൂടി ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

"Redemption results in easier and better recoveries of revenue. The whole redemption of the peasantry has resulted in better and easier recoveries of land revenue". (page 324). "For, apart from the experiment creating a debt-free and contended peasantry, it results in better and easier recovery of land revenue, which would not otherwise be the case in these days of abnormally low prices" (page 328).

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

സർ, കർഷകനോട് കാണിക്കുന്ന ഈ ഒട്ടകപ്പക്ഷിനയം (ostrich policy) എത്രകാലം തുടരുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനോട് ചോദിക്കുന്നു.

എനിക്കു പറയുവാനുള്ള മറ്റൊരു സംഗതി, ട്രഷറത്തുജാമ്യബാങ്കിനെ കൊല്ലം താലൂക്കിൽ അനുവദിച്ചുവരുന്ന സംഖ്യ തീരെ മതിയാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു കോടി രൂപയുടെ (മിനിമമാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്) കടമുണ്ടെന്നു പലകമ്മിറ്റിക്കാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പ്രതിവർഷം നൂറുക്കു രൂപാവീതം മാത്രം അനുവദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, കർഷകരുടെ ഒരു കോടി രൂപയുടെ കടം എന്നാണ് തീരുവാൻ പോകുന്നത്. ട്രഷറത്തുജാമ്യബാങ്കിനെ പലിശയും മൂന്നു ശതമാനമായി കുറയ്ക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്.

ഇപ്പോൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ള സ്റ്റാൻഡാർഡൈസേഷനനുസരിച്ചു പത്തുവർഷംകൊണ്ടു ശമ്പളച്ചിലവു കുറയുമെന്നാണ് ഗവണ്മെൻറു പറയുന്നത്. ഇപ്പോഴുള്ള ഒരു റിഡക്ഷനല്ല ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ക്രമേണ, വന്നിച്ചേരുന്ന ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മാസപ്പടിയിൽനിന്നും ഗണ്യമായ ഒരുതുക കുറയ്ക്കണമെന്നാണ് നിയമസഭയുടെ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. കീഴ്ജീവനക്കാരുടെ അതൃപ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു മാത്രം പര്യാപ്തമായ ഈ റിപ്പോർട്ടു ദുരീകരിച്ചു ശരിയായ ഒരുതുക വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ കുറയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വീണ്ടും ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്, ജനപ്രതിനിധികളെ ഗവണ്മെൻറു അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ എടുക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ എല്ലാം രഹസ്യമാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്കാകട്ടെ, ഒരു ഗവണ്മെൻറിനാകട്ടെ ഇത്രവളരെ രഹസ്യങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാൻ പാടില്ല; കൊച്ചിൻ ഹാർബർ കായ്യം രഹസ്യം, ഫെഡറേഷൻ കായ്യം രഹസ്യം, നോക്സ്റിപ്പോർട്ട് രഹസ്യം, തൊമ്മൻ റിപ്പോർട്ട രഹസ്യം എന്നുവേണ്ടാ സകലതും രഹസ്യമാണ്. സർ ഷൺമുഖംചെട്ടി കൊച്ചിനിയമസഭയുടെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനത്തിൽ പലകായ്യങ്ങളും തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജനപ്രതിനിധികളുടെ പിൻതുണയുണ്ടെങ്കിൽ കൊച്ചിൻഹാർബർ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ടവാദം നടത്തുന്നതിനും മറ്റും അത് ഗണ്യമായ സഹായമായിരിക്കുമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻറെ അഭിപ്രായം. കൊച്ചിത്തുറമുഖത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തിരുവി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നാംക്കർജനത്തി ഇന്നും ഇരുട്ടിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. എന്താണ് അവിടെ നടക്കുന്നതെന്നു ഗവണ്മെൻറു ജനങ്ങളെ ഇതുവരെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല. എത്ര പണം നമുക്കു കിട്ടാൻ വ്യവസ്ഥയുണ്ടു്, എന്നു ചോദിച്ചാൽ കൃത്യമായ fixed amount ആണെന്നും, ഒരിക്കൽ ഇത്ര ലക്ഷമോ മറ്റോ ആണെന്നും പലവിധം പറയും.

Mr. Komilezhathu Sankaran : ഇറമുഖകായ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഡേവിഡ്സൺകമ്മിറ്റി എന്താണു് റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ആ റിപ്പോർട്ടാണു് ഇപ്പോൾ എന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്നതു്. ഫെഡറേഷൻ വരുന്നകാലത്തു കൊച്ചിൻ ഹാർബർ ഫെഡറൽ ഗവണ്മെണ്ടു് എടുക്കണമെന്നാണു് അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : തിരുവിതാംകൂറിലെ അവകാശം ബ്രിട്ടീഷ്ഗവണ്മെൻറു വാങ്ങിക്കണമെന്നുള്ളതും അതിൽ ശുപാർശചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ഫെഡറേഷൻ വരുമ്പോൾ കൊച്ചിക്കും തിരുവിതാംകൂറിനും പണം കൊടുത്തിട്ടു കൊച്ചിൻഹാർബർ ഫെഡറൽ ഗവണ്മെൻറിലേക്കു എടുക്കണമെന്നാണു് ഡേവിഡ്സൺകമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ ശുപാർശചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

ഇറമുഖത്തിൽനിന്നുള്ള ആദായം കൊച്ചിയ്ക്കു് നാലുലക്ഷം രൂപാവരെ മുന്നിൽ ഒന്നും അതിനുമേലുള്ള ആദായത്തിന്റെ പത്തു ശതമാനവും കൊടുക്കണമെന്നും തിരുവിതാംകൂറിനു് ആദ്യത്തെ ലക്ഷം രൂപവരെ മൂന്നിൽ ഒന്നും അതിനുശേഷം നാലുലക്ഷം രൂപയാകുന്നതുവരെയുള്ള കൂടുതലിനു് ഏതൊരു ശതമാനവും കിട്ടുന്നില്ലെന്നും നാലുലക്ഷത്തിൽ കവിയുമ്പോൾ കൂടുതലിന്റെ നൂറു ശതമാനം കിട്ടുന്നതുക്കവണ്ണവുമാണു് താല്ക്കാലിക വ്യവസ്ഥയെന്നറിയുന്നു. ഇപ്രകാരം പലകായ്യങ്ങളും ഗവണ്മെൻറു ജനങ്ങളെ അറിയിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അവർ ഇരുട്ടിൽ തപ്പുകയാണു്. ഈ നയം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു്, ഗവണ്മെൻറു് ജനപ്രതിനിധികളെ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ എടുക്കണമെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

Mr. M. Govindan: Sir, my friend Mr. Piraviperumal Pillai who lead the discussion this morning gave the suggestion that we should not travel from China to Peru. I propose to follow his advice and to confine myself just to one or two points at this time of day.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Govindan.]

Sir, in Travancore one-eighth or even more than one-eighth of the population is depressed and it should be the anxious consideration of the Government to elevate them and bring them on a level with the more advanced classes. The fact that there are depressed classes in Travancore is admitted in the report of the Devadhar Committee. That committee proposes to start work immediately by opening at least ten colonies in 10 important centres. The expenditure estimated is Rs. 50,000. Each colony is to make provision for 50 families- I belive I am right in my figure -- and each holding is to consist of 25 cents of land and two bulls for ploughing and huts. When the budget speech was delivered here the other day I was very anxious to find out whether there will be anything in the budget with regard to the scheme adumbrated in the report. I find that there is the usual provision of Rs. 10,000 and one-eighth of the population is disposed of in one sentence. We have to recoguise that the existence of depressed classes in Travancore is a block for Travancore and we have to remove this serious block. When such a committee as the Devadhar Committee consisting of responsible officers of this State made such a recommendation in view of the economic condition prevailing in the country the Government ought not treat it lightly and they ought to have made ample provision for that purpose in the budget. Of the Rs. 10,000 budgeted, Rs. 3,000 will go towards the pay of the officers, and for welfare work only Rs. 7,000 will remain, and even this amount is not spent annually. That is what I find. A portion of it is allowed to lapse. It is not due to the fault of the Depressed Class Protector. He makes proposals every year. He happens to be only a third class officer working under another officer who himself is not an officer of the status of a Division Peishkar. When any proposal is sent by the officer to his superior, that is again submitted to the Land Revenue Department and it takes such a long time and so the amount is allowed to lapse. For this what is the remedy? Provision ought to have been made for making the Depressed Class Protector a *pucca* officer in the status of a Division Peishkar. I am not advocating that there should be a separate officer. The recommendation of the Devadhar Committee may be given effect to by making the Registrar himself the Protector of the Depressed Classes with added powers and giving him at least the status of a Division Peishkar. In British India it is a senior Collector who is made the Protector of Depressed Classes. We know that our late Dewan Mr. Austin is now the Registrar of Co-operative Societies. At least the position of the officer is material in order that his recommendations may carry weight. Yesterday Mr. Ramakrishna Pillai was indifferent to adding to the status of the Co-operative Registrar. I totally disagree with him and I am of opinion that the status of an officer in Travancore

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

counts very much for everything. He cannot command influence unless he has the status of at least a Division Peishkar and the person who has to deal with depressed classes must be a man with proper status. That is what I have to state in this connection. I consider the improvement of the town that the Government have undertaken to be very important. Mr. Visvanatha Pillai, not convinced of the need for improvement of the town, would think that there are more urgent things for the Government to attend to. I do not deny the fact that there are many urgent things for the Government to attend to. But I am strongly of opinion that it is a grave danger to leave the Tampanur valley in the present condition. It is in very unhealthy condition and the thing that touches me most as a humble depressed class worker is that the valley is chiefly occupied by members of the depressed classes. When the Thampanur valley is acquired by Government chiefly from the poorer classes who cannot complain about the requirements of the town planning system the result will be that they will have to go out of the place. That is a grave danger to the town. Of course the improvement of the Tampanur valley is very necessary. But you should not send away the depressed class people. What I therefore suggest is that one of the ten colonies recommended by the Committee may be in Tampanur valley itself. The people who are occupying the Tampanur valley may be provided with exemplary cottages to be built according to certain plans approved by Government and they may be allowed to occupy them. By easy instalments the amount which the Government might spend on their behalf may be recovered from them on the lines suggested by the Devadhar Committee.

I heard it said here that all the discontent in the public service and about the constitutional reforms is only here and in the newspapers and not anywhere else. I consider that that is not an advice coming from a friend of Government. Government will be seriously mistaken if they think that there is only a small set of such people. The agitation is a real agitation. There is discontent in the country. Many people are dissatisfied with the present arrangement and changes are necessrry. I congratulate the Government on their having recognised the necessity and for having taken some steps in the matter of public service and for going to take steps in the matter of consitutional reforms. In the case of public service some proceedings are published. I cannot express a definite opinion with regard to the merits of the provisions contained therein. But I must admit that there is too much importance given to competitive examination. Mr. Varghese thinks that efficiency is treated as a bogey in season and out of season. What I say is that this exami-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Govindan.]

nation is a very imperfect method of testing the capacity for discharging the duties of a high officer. One trouble about the first grade of appointment is that we cannot think of appointments holding a pay of Rs. 150 and above to be filled by competitive tests. I can only think of two or three classes of such appointments. There are the District Munsiffs, the Tahsildars and the Sirkar Vakils. It is quite clear that the District Munsiff cannot be appointed under a civil service test. They have already undergone B. A. & B. L. examinations and their competency is to be tested by the High Court rather than by any competitive test which is conducted by one or two examiners sitting for a few days. That is absurd. What about the Tahsildars? They can be appointed only by promotion.

Who is this man who has to be tested for the Travancore Civil Service Examination? For recruitment to which grade or to which department I am not able to say. So I think that the proceedings would have read well without impairing its fullness and completeness if the first grade of appointments were completely dropped.

With regard to the second grade of appointments I wish to make this observation. Forty per cent. of the appointments in the intermediate grade is reserved for certain inadequately represented communities and to choose the best from among them. The Ezhavas and Muslims go along with the Romo-Syrian and the Anglican. In going along with them where is the chance for the Ezhava and Muslim? I think they will not get a single appointment if they are to compete with the Romo-Syrians. To me it appears there must be rotation in that grade of appointment. That is only the protection that could be given to the Ezhava and Muslim communities. Otherwise the danger which is sought to be avoided will remain unremedied.

Mr. N. Ramakrishna Pillai (*Vaikam* cum *Shertallai*): Sir, the financial proposals of the year are so very attractive that we could hardly realise that we are confronted with a deficit next year. The large schemes of improvement that have been referred to in the Financial Secretary's speech, *viz.*, the Pallivasal Electric Scheme, the building of the Council Hall, water-supply to Nagercoil and other centres, the rubber factory, the porcelain factory and the various other schemes that have been referred to would have received the warm and enthusiastic approval of the public if the schemes proposed or begun had been undertaken or continued at a time of prosperity. However, I am not going to discuss the propriety of launching upon schemes like these at this time nor do I propose to discuss questions of administrative policy or anything else in this connection. My only object is to bring

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

one or two points for the consideration of Government. One important matter to which I would like to draw the attention of Government is about the awful plight to which the agricultural population is reduced on account of the prevailing economic depression. It seems to me that it is not entirely on account of the world-wide economic depression that we have to face the prevailing distress in the country. On account of the economic depression prices have considerably gone down and probably that is one immediate result of the depression. So far as we are concerned, it seems to me that it is not on account of the general depression that prices have gone down, for, in regard to agricultural products we have to remember that our main cultivation is cocoanut cultivation and that cocoanut industry is the mainstay of the people not only in Travancore but throughout the whole of the west coast, *i e* Malabar, Travancore and Cochin. Cocoanut industry is as it were the only industry on which the people subsist. Of course, there is the paddy cultivation; but so far as paddy cultivation is concerned we do not produce enough for our own consumption. Therefore if prices in regard to paddy go down, the people are not so much affected as in the case of the fall in the price of cocoanut. We have to meet all our expenditure out of our income from cocoanut. There is no other industry worth the name on which the people could rely for their expenditure. Of course there is pepper, ginger and so many other products but compared to the cocoanut industry they are nothing. For an outsider who is not conversant with the conditions in Malabar it is not possible to realise to what extent the people of Malabar are dependent upon cocoanut cultivation for their support, so that it requires a great deal of propaganda and education to convince outsiders that the condition of the people in Malabar is peculiar. The fall in the price of cocoanut is not a result of the general fall in prices of commodities but it is mainly due to the policy the Government of India have adopted of reducing the import duty on cocoanut. It is common knowledge that cocoanuts exported from the country are consumed in India itself. The export to Europe is practically now very small compared to the export to other provinces in India. Therefore when the old import duty was taken away by the Government of India we had necessarily to get into competition with the producers of cocoanut in Ceylon. As to why the Government of India decided to adopt a different policy from that which was being pursued for a long time, we are not in a position to say. Probably it may be due to the Ottawa agreement or it may be due to the fact that they wanted to help the mill owners in Bombay. The fact is that suddenly the Government of India chose to take away the import duty and as a result we are overwhelmed by the competition of the Ceylon producers of cocoanut. It is well known that in Ceylon unlike in our

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Ramakrishna Pillai.]

country there are large estates which are owned and managed by capitalists. It is therefore impossible for the small owners of property on the Malabar coast to compete successfully with the cocoanut cultivators in Ceylon. Ceylon has also got another advantage. There is no land tax there. So it is easy for them to enter into competition and to defeat the small producers of cocoanut in Malabar. The result is that solely on account of the recent policy of the Government of India, the prices of cocoanuts have considerably gone down. It is well known that four years ago the price of cocoanut per thousand was Rs. 50 or 60 and that now it has fallen down to Rs. 18 or 20 per thousand. Cocoanuts are not fetching even one-third of the price they used to fetch four years ago. Under these circumstances it is impossible for the cocoanut cultivator to meet the expenses of improvement and to pay taxes due to Government. It is conceivable under these circumstances that the condition of the people who depend mostly upon cocoanut products is deplorable in the extreme. They are not even able to pay their taxes ; they are not able to improve their property. The value of landed property has gone down very considerably so that it is not possible even to get advances or loans on the security of immovable property. Such is the condition to which the people have been reduced. Several suggestions have been made for the improvement of their lot. One of the suggestions made is that we must take to other systems of production and other methods to improve cocoanut cultivation. I remember to have read a suggestion made by one of those who had something to do with an enquiry into the condition of the cocoanut industry in Malabar, that we must take to intensive cultivation and that as a preliminary step remove all the cocoanut trees now standing so that we may begin a new kind of cultivation altogether. Whether this is intended for practical application or whether it is simply a suggestion, it is clear to us that such a suggestion is impossible of acceptance and wholly impracticable because cocoanuts are not like cereals and other things easily removable ; it is simply impossible for us to take to any new kind of cultivation in the place of the cocoanut. There was another suggestion that a large number of estates should be amalgamated and that there must be a kind of federation on the part of the cultivators so that extensive estates may be improved by the application of scientific methods of production. It is unnecessary to say that all these schemes are impracticable. Under the conditions prevailing in Malabar we have to take things as they are. It is not possible to compete with the Ceylon producers who are not only capitalists but owners who have the advantage of scientific methods of cultivation. Therefore the only course open to the people here is to agitate for the imposition of import duty on cocoanut by the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Government of India and to impress upon them that the condition of the cultivators in Malabar is hopeless and that unless the Government of India come to their rescue that condition will continue to be desperate. Even if the economic depression is going to be removed I do not see any prospect of the condition of the cultivator being improved in the near future unless the Government of India decide to re-impose the import duty. My object in bringing this matter to the attention of the Government is to request the Government to take a firmer attitude in this respect and to do as much as they can to persuade the Government of India to consider this question of the import duty on cocoanuts and thereby improve the prospects, of the cocoanut cultivator in the State. Unless this is done any enquiry into the conditions of the people, any relief which we may propose for the relief of agricultural indebtedness, any ordinary devices to improve the condition of the people are bound to become ineffectual. To me it appears this is the only way and unless this is done there is absolutely no other means of getting over the crisis to which the country has been reduced. That is one point which I wish to emphasise.

Mr. M. Govindan : May I know whether the Government have done anything in that matter ?

Mr. N. Ramakrishna Pillai : I do not know. I believe that Government must have done something in the matter but I fear that that is not sufficient and that Government should do something more and pursue their attempt to persuade the Government of India so that something may come out of it. That is why I bring this matter to the attention of the Government.

Another point on which I wish to speak a few words is with regard to the attitude of the Public Works Department towards North Travancore. I feel some sort of delicacy in speaking about this because when I say that North Travancore is not receiving due attention at the hands of the Department of Public Works it may be interpreted to mean that South Travancore has had that attention in an ample measure and my friends who come from South Travancore may be persuaded to oppose me when I speak of North Travancore alone. Sir, this is a long-standing complaint. But I do not know whether the Chief Engineer is aware that this is a matter on which there has been considerable complaints from the very beginning, that is, from so long ago as 1051. The Department of Public Works was started in 1816 and for a considerable time nothing was done for the improvement of roads or buildings or anything of that sort so far as North Travancore is concerned, so that in the administration report of 1061 we find a statement that the department is going to redress the injustice that has been done so far as North Travancore is concerned.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. N. K. Padmanabha Pillai (*Neyyattinkara*) : കരു ബഡ്ജറു തൃപ്തികരമാണോ അല്ലയോ എന്നു പറയേണ്ടതു് അതു നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള കായ്ങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണോ എന്നു നോക്കീട്ടു വേണ്ടതാണു്. ഇന്നത്തെ ബഡ്ജറിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള ജനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉത്സാഹമായ അവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ചു വേണ്ട പരിഹാരംചെയ്യുന്നതിനു യാതൊന്നും കരുതിയിട്ടില്ല ഈ ബഡ്ജറു രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ മനസ്താപമുണ്ടു്. സാമ്പത്തികഭദ്രിതം എന്നു പറയുമ്പോൾ അതു് ഈ രാജ്യത്തുമാത്രമുള്ളതല്ല, മറുരാജ്യങ്ങളിലും ധാരാളമായി ഉണ്ടു്, എന്നു സമാധാനം പറയുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ കർഷകരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തു സാമ്പത്തികഭദ്രിതംനിമിത്തം കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വളരെ പരിതാപകരമായിട്ടുള്ളതാണു്. നാളികേരത്തിന്റെ വിലയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സിലോൺഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും അവിടെയുള്ളവർക്കു പല സഹായസഹകരണങ്ങളും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്. അതായതു് നാളികേരത്തിന്റെ വില വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും തെങ്ങുകൃഷിചെയ്യുന്ന കർഷകർക്കു വേണ്ടിടത്തോളം പ്രോത്സാഹനം നല്കുന്നതിനും സിലോൺഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചുവരുന്നു എന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ തെങ്ങുകൃഷിക്കാർക്കു യാതൊരു സഹായവും ചെയ്തുവരുന്നില്ല. ഇൻഡ്യയിലേക്കുള്ള നാളികേരത്തിന്റെ ഇറക്കുമതിത്തീരുവ കുറയ്ക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണമെന്നു ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചതിൽ ആ സംഗതി ഇമ്പീരിയൽ ഗവണ്മെൻറിലേക്കു എഴുതിഅയച്ചു എന്നല്ലാതെ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു മറുപടി കിട്ടുകയോ പിന്നീടും എഴുതിഅയച്ചു് ഒരു മറുപടി വരുത്താൻ സാധിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. അതിൽനിന്നു ഗവണ്മെൻറിന്റെ അനാസ്ഥ എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതാണു്.

നാം ഭയങ്കരമായ ഒരു ക്ഷാമകാലത്തിലേയ്ക്കാണു പ്രവേശിക്കുവാൻ പോകുന്നതു് എന്നുള്ളതിനു ഇവിടെ പൂർണ്ണമായ എല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളും കണ്ടുവരുന്നുണ്ടു്. ഉടനെയുള്ള അനാവൃഷ്ടി, വിശിഷ്യ ഇക്കൊല്ലം ഇടവപ്പാതി എവിടെയോപോയി മറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി— ഇവ നാം അടുത്തകൊല്ലം ഏതുവിധത്തിലുള്ള ക്ഷാമത്തിനാണു് അധീ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നരാകാൻപോകുന്നതു് എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ടു്. സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാർ തീരാദുഃഖം അനുഭവിച്ചുവരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ഗസറുകഠം വളരെ ഭീമമായ രൂപത്തിൽതന്നെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൃഷിക്കാരുടെ കൃഷിയിൽനിന്നുള്ള ആദായംകൊണ്ടു് ഒരുനേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുപോലും നിവൃത്തിയില്ലാതെ കഠിനമായി സങ്കടപ്പെടുകയും കരംകൊടുക്കുന്നതിനു വളരെ പ്രയാസപ്പെടുകയുംചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു സാധുക്കളുടെ വസ്തുക്കഠം ലേലത്തിൽ വിളിക്കുന്നതിനുകൂടി ഇടവരുത്തുന്നതു വളരെ ഭയങ്കരീയമാണെന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഗവണ്മെൻറുഗസറിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോഠം ഞങ്ങൾക്കു് ഒരു ഭയം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. മുൻപു് ഗവണ്മെൻറുഗസറിൽ ലേലങ്ങഠം ധാരാളമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോഠം കുറേക്കാലത്തേയ്ക്കു് ലേലത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു വിവരവും ഗസറിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതെ ഇരുന്നിരുന്നു. വസ്തുക്കഠം ലേലത്തിൽപോകുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള യാതൊരു വിവരവും അറിയിക്കാതെ വസ്തുക്കഠം ലേലംചെയ്യുന്നു, അതു കഷ്ടമാണു്, വേണ്ട പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉടൻതന്നെ ചെയ്യുതരണം, എന്നു ഈ നിയമസഭയിൽ പ്രതിപാദിച്ചുതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് ഗസറിൽ ലേലങ്ങളെപ്പറ്റി വീണ്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയതു്. കരക്കുറവിനെ സംബന്ധിച്ചു അസംബ്ളിയിലും കൌൺസിലിലും വാദിച്ചുതിന്റെ ഫലമായി ഇപ്പോഴുണ്ടായതേക്കു് ഏതാനും കുറവുകഠം ചെയ്യുതന്നിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ ഈ കുറവു ചെയ്യുതരുന്ന ലക്ഷണമൊന്നും കാണുന്നില്ല. കുറവുചെയ്യുതരുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണ്ടെന്നും തോന്നുന്നില്ല. അടുത്ത വർഷത്തേയ്ക്കു് ഒരു ഡഫിസിറ്റു ബഡ്ജറുമാണു്. അതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു എത്രത്തോളം പണം പിഴിഞ്ഞെടുക്കാൻ സാധിക്കുമോ അത്രത്തോളവും ഈടാക്കി എടുക്കാമെന്നു ഗവണ്മെൻറു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഇതിനെ പരിഹരിക്കാൻ ചില എളുപ്പവഴികളുണ്ടു്. ഇവിടെ ധാരാളം പ്രൈവറു മാക്കറുകളുണ്ടു്. അവയിൽനിന്നും ഇപ്പോഠം ഓരോരുത്തർ നാലയ്യായിരംരൂപാവീതം അണ്ടുതോറും സമ്പാദിച്ചുവരുന്നു. അവയിൽനിന്നും ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടുന്ന ആദായം വളരെ തുച്ഛവുമാണു്. ഒരു മാക്കറിൽനിന്നു അൻപതോ എൺപതോ രൂപയ്ക്കുമേൽ ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടുന്നില്ല. അതിന്റെ ലൈസൻസികഠംക്കു കിട്ടുന്നതു് അയ്യായിരമോ അറായിരമോ രൂപായാണു്. ഈ പ്രൈവറുമാക്കറുകളെ പബ്ളി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

ക്കമാക്കിറക്കുകയാക്കിയാൽ മുന്നാലുലക്ഷം രൂപ ഗവണ്മെൻറിനു കൂടുതൽ തുടായം കിട്ടുന്നതാണു്. ആ തുക ഉരിതാവസ്ഥയിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്ന സാധുക്കൾക്കു കരക്കുറവു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

പീസുവകയിൽ ചില സൌജന്യങ്ങൾ ഈ ആണ്ടിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അടുത്തയാണ്ടിൽ അതു ചെയ്തുതരുന്നതിനുള്ള ലക്ഷണം കാണുന്നില്ല. ഇതു് ജനസാമാന്യത്തിനു വളരെ സങ്കടകരമാണെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

പൊതുജനാരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനായി കുത ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് സ്ഥാപിച്ചു നടത്തി വരുന്നുണ്ടു്. അവർ ജോലിചെയ്യുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ അവരുടെ അനാസ്ഥയെക്കുറിച്ചു സല്പം പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. നെയ്യാറിൻകര, നെടുമങ്ങാടു്, വിളവംകോടു് എന്നീ താലൂക്കുകളിലെ ജനങ്ങൾ മലംപനി പിടിപെട്ടു് മൻപു കഷ്ടപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ ആ സംഗതിയെപ്പറ്റി ഈ കൌൺസിലിൽ പല പ്രാവശ്യവും പ്രസ്താവിക്കയും അതനുസരിച്ചു വേണ്ട നിവാരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ആ അവസരത്തിൽ ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാരുടെ സഹായം ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനു് എനിക്കുവളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്. മൂന്നു മാസക്കാലം പലസ്ഥലങ്ങളിലും ചികിത്സാ കേന്ദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവാക്സിനേറേറന്മാർ, സാനിറേറി ഇൻസ്പെക്ടറന്മാർ എന്നിവരെ അവിടെ തൽക്കാലമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു് വേണ്ട കായ്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു പനിക്കു യാതൊരു കുറവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവിടെ ഇതിലേക്കു വേണ്ടി ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ആളുകൾ വൈദ്യ സംബന്ധമായ യാതൊരറിവും ഇല്ലാത്തവരാണു്. ദീനക്കാർക്കു് അവർ വെറും കഷായിനാ മാത്രം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളൂ. കഷായിനാ കൊണ്ടു മാത്രം ദീനത്തിനു യാതൊരു ആശ്വാസവും ഉണ്ടാകുകയില്ല എന്നുള്ളതു് നിശ്ചയമാണു്. നെയ്യാറുംകരതാലൂക്കിൽ മാത്രം മുപ്പത്തിനാലായിരത്തിൽപരം ആളുകൾക്കു് സുഖക്കേടു പിടിപെട്ടിട്ടുണ്ടു് എന്നു അവരുടെ കണക്കു കൊണ്ടുതന്നു കാണാവുന്നതാണു്. മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സുഖക്കേടുകളെല്ലാം വാശിയായി, അതുകൊണ്ടു ചികിത്സ വേണ്ടാ എന്നും പറഞ്ഞു കേന്ദ്രസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാംതീയതി സ്റ്റാഫിലെ ജീവനക്കാർ മാറിപ്പോയി. "മഴ വരുമ്പോൾ പനി വീണ്ടും വരും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അപ്പോഠം പേടിക്കേണ്ട". എന്നുള്ള ഒരുബുള്ളറിൻ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയിട്ടാണ് അവർ സ്ഥലത്തുനിന്നും മറഞ്ഞതു്. നിവാരണ ജോലികൾ കൃത്യബോധത്തോടുകൂടി നടത്തിവന്ന ഡാക്ടർ കൃഷ്ണൻതമ്പിയും അവിടെനിന്നു സ്ഥലംമാറിപ്പോയി. ഇപ്പോൾ ആ താലൂക്കിലുള്ള ജനങ്ങളുടെകഷ്ടസ്ഥിതി എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻപ്രയാസമാണ്.

Mr. A. Kumara Pillai: ഡാക്ടർ കൃഷ്ണൻതമ്പിയെ അവിടെ നിന്നും സ്ഥലം മാറ്റിയെന്നാണൊപറയുന്നതു?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: അദ്ദേഹം ആസ്ഥലം വിട്ടുപോയി; അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമാനങ്ങളെല്ലാം അവിടെ നിന്നു മാറ്റി. അദ്ദേഹം അവിടെ താമസമില്ല എന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞുള്ളൂ. അദ്ദേഹം അവധിയിലായിരിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിനു പകരം വേറെ ആളെ നിയമിച്ചിരിക്കയാണ്.

Mr. M. P. Madhavan Pillai. മലമ്പനിതീർന്നതിന ശേഷമാണോ അവിടെ നിന്നു പോയതു?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: മുമ്പു പനിഉണ്ടായിരുന്ന ആളുകൾക്കെല്ലാം ഇപ്പോഴും പനിയുണ്ട്. ക്രൂരമായും ഇപ്പോൾ പനി ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു. നെയ്യാറിൻകര ടൌണിൽ ക്രൂരി ഇപ്പോൾ അതു പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ ഹെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ സഹായം കൊണ്ടു മാത്രം ഈ മലമ്പനിയെ ഓടിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് അബദ്ധമാണെന്നാണ് എനിക്കു് ഗവർണ്മെൻറിനെ ധരിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്. ഈ സംഗതിയിൽ മെഡിക്കൽഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ ഉടനടി പ്രവേശിച്ചില്ലെങ്കിൽ യാതൊരു രക്ഷയും ജനങ്ങൾക്കു് സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. നെയ്യാറിൻകര ആശുപത്രിയിൽ ദിവസംഒന്നിന ൪൦൦-൦ ൫൦൦-൦ പേർരോഗികളായി വരുന്നുണ്ടു്. ഇതിൽ മുന്നൂറിൽപരം പേരും മലമ്പനി പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള രോഗികളാണ്. അവിടത്തെ ചികിത്സകൊണ്ടു് അവക്കു ഗുണം കിട്ടുന്നുമുണ്ടു്. പക്ഷേ സുഖം കിട്ടിയതിന ശേഷവും അവരുടെ നാട്ടിൽ പോകുന്നതിന അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. സുഖക്കേടുപിടിപെട്ട ആളുകളുടെ ദുരിതാവസ്ഥയെ കണ്ടറിഞ്ഞു അവക്കു് അരിമുതലായവ കൊടുത്തു വേണ്ട സഹായ സഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ആളുകൾക്കു പോലും ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുന്നതിന വളരെ ഭയമായിരിക്കുന്നു. ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ ആ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

സ്ഥലത്തുനിന്നും ഓടിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടും രണ്ടാമതും ദീനം വരുമെന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടും ആളുകൾ അവിടെ ഇപ്പോൾ പോകുന്നതിനു ഭയപ്പെട്ടു വരുന്നു നെയ്യാറിൻകര, പാറശാല, കള്ളിക്കാട്, പെരുംകടവിള എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ആശുപത്രികളിൽ കൂടുതൽ ഷെഡ്ഡുകൾ ഉണ്ടാക്കി ദീനക്കാരെ അവിടെ കിടത്തി ചികിത്സിപ്പിക്കണം. കഷായം കൊടുത്തതുകൊണ്ടു മാത്രം ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. 'അറിബ്രിൻ' മലമ്പനിക്ക് ഒരു കൈകണ്ടമരുന്നാണെന്ന് നെയ്യാറിൻകര ഡാക്ടർ പല രോഗികളിലും പരിശോധനനടത്തിയതിനുശേഷം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആമരുന്ന് വരുത്തിചികിത്സിച്ചാൽ വളരെ ഗുണംകിട്ടുന്നതാണ്. ഇരുപത്തിരണ്ടുപേർക്ക് നെയ്യാറുകര മെഡിക്കൽ ആഫീസർ ഈമരുന്നുകഴിച്ചുവെച്ചു നോക്കി. മൂന്നുനാലുമാസമായി വലിയ വിറയലോടുകൂടിയും മറും കിടന്നിരുന്ന രോഗികൾക്ക് രണ്ടുകഴിച്ചയ്പു കൊണ്ട് തന്നെവളരെ സുഖം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ആസ്ഥിതിക്ക് ആ ചികിത്സാരീതി മലമ്പനിക്കു പറ്റിയതാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അതു കൊണ്ടു അതിലേക്കു വേണ്ടേന്തുർപ്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്.

അടുത്ത ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറിൽ ഗ്രാമവാസികളുടെ സൌകര്യങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ച് യാതൊരുസംഖ്യയും ചിലവാക്കുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. തുഛമായ ചില തുകകൾ മാത്രമേ ഗ്രാമവാസികളുടെ ആവശ്യത്തിനായി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നുള്ളൂ. നെയ്യാറിൻകര താലൂക്കിൽ മലമ്പനി ബാധിച്ച പ്രദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും അവിടെ കാറോ വണ്ടിയോ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ഇപ്പോൾ തീരെ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ചില വണ്ടിത്തടങ്ങളും ടേസുകളും മറും ഉണ്ടെങ്കിലും അവയിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നതിന് വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. അവയെ റോഡാക്കുന്നതിനു പണി നടത്തുന്നപക്ഷം, മലമ്പനി പിടിപെട്ട സാധുക്കൾക്കും ഭക്ഷണം കിട്ടാത്ത സാധുക്കൾക്കും ക്രൂലിവേലകൊണ്ടു കഞ്ഞികുടിച്ചു കിടക്കുന്നതിനു അതു വലിയ രക്ഷാമാർഗ്ഗമായി തീരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈമാതിരി സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിന് പി. ഡബ്ലിയു. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനു ഉത്തരവുകൊടുക്കുന്നതിനും അതിലേക്കു വേണ്ടിടത്തോളം പണം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇറിഗേഷൻഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു ശരിയായ സഹായം ലഭിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള തുകകൾ അടുത്തകൊല്ലത്തെ ബ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഡ്ജറിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നില്ല. ഇറിഗേഷൻ സംബന്ധിച്ചുള്ള ജോലികൾ അധികമായിട്ടുള്ളതു് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലാണു്; അതായതു തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിലാണു്. ഇറിഗേഷൻഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ എക്സിക്യൂട്ടിവ് ഇഞ്ചിനീയരുടേയും സബ്ഡിവിഷൻ ആഫീസരുടേയും ഹെഡ്ഡാഫീസു കൊല്ലം എന്നാണു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഇറിഗേഷന്റെ ആവശ്യം അധികവും തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ—തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിൽ-വിശേഷിച്ചും നെയ്യാറിൻകരതാലൂക്കിലാണു്. എന്നാൽ ഇറിഗേഷൻ എക്സിക്യൂട്ടിവു് എൻജിനീയരുടേയും സബ് ഡിവിഷനാഫീസരുടേയും ആഫീസുകൾ ഇപ്പോൾകൊല്ലത്താണു് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തെക്കേ അറ്റത്തുള്ളവർക്കു ഇറിഗേഷൻ സംബന്ധിച്ചു വല്ല കാര്യങ്ങളും സാധിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ കൊല്ലംവരെ പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു ജനങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും സങ്കടകരമായ ഒരവസ്ഥയാണു്. അതിനാൽ ഇറിഗേഷൻ സബ്ഡിവിഷനാഫീസു് നെയ്യാറിൻകരെ മാറിസ്ഥാപിക്കണമെന്നാണു എനിക്കു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പറയുവാനുള്ളതു്. മുമ്പു അവിടെ സബ്ഡിവിഷൻ ആഫീസു ഉണ്ടായിരുന്നു.

ചില മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലെ ജലവിതരണാർത്ഥം വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. അതു സന്തോഷാവഹംതന്നെ. എന്നാൽ ഗ്രാമവാസികൾക്കു കുടിക്കുന്നതിനു പലസ്ഥലത്തും ജലം കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ള കഥകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരിക്കേണ്ടതാണു്. ആ സംഗതിയിൽകൂടി എന്തെങ്കിലും ഒരു സഹായം ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതൊരു രക്ഷയായിരിക്കും

തൊഴിലില്ലായ്മനിമിത്തം അനേകം യുവാക്കന്മാർ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നുണ്ടു്. അവർക്കു തൊഴിൽ കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം എന്തെങ്കിലും പദ്ധതികൾ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ആലോചിച്ചു നടപ്പിൽവരുത്തേണ്ടതാണെന്നുകൂടി എനിക്കഭിപ്രായമുണ്ടു്.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു കുടിൽവ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചാണു്. വ്യാവസായികമായ പല പദ്ധതികളും നടപ്പിൽ വരുത്താനാവശ്യമുള്ള പണം ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കുടിൽവ്യവസായപോഷണാർത്ഥം യാതൊരു പദ്ധതിയും തന്നെ കാണുന്നില്ല. എല്ലാം ഫാക്ടറി പദ്ധതികൾക്കാണു്. നെയ്ത്തു, മെഴുകുപ്പാനെയ്ത്തു തുടങ്ങിയുള്ള പല കുടിൽവ്യവസായങ്ങളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടു്. നമ്മുടെ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പലസ്ഥലത്തുംചെന്നു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

കൂടിൽവ്യവസായത്തിനുവേണ്ട പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കണമെന്നൊക്കെ പ്രസംഗിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയിലതൊന്നും തന്നെ കാണുന്നില്ല.

സ്റ്റാൻഡാർഡൈസേഷനെ സംബന്ധിച്ചും എനിക്കു രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പലരും ഇവിടെ പ്രതിവാദിക്കയുണ്ടായി. ആക്ടിംഗ് സർവീസിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗവണ്മെൻറാർഡർ വളരെ അക്രമമായിപോയി എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. മൂന്നുവർഷം ആക്ടിംഗ്സർവീസുള്ളവർക്കേ പ്രവേശനമൊള്ളൂ എന്നാണു അതിൽ പറയുന്നതു്. എട്ടും പത്തും കൊല്ലത്തിനുമുമ്പു സർവീസിൽ കയറിയിട്ടുള്ളവരും എന്നാൽ രണ്ടുകൊല്ലം മുന്നൂററിഅറുപത്തിനാലുദിവസം മാത്രം ആക്ടിംഗ്സർവീസുള്ളവരുമായ ആളുകളുടെ ഗതിയെന്താണു്. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സ്വാധീനബലംകൊണ്ടു ചിലരെ ഇടക്കുകൊണ്ടു കയറുന്നതുനിമിത്തമാണു ഞാൻ മുമ്പുപറഞ്ഞക്രട്ടർക്കു മൂന്നുവർഷത്തെ ആക്ടിംഗ്സർവീസിനിടയാകാതെ പോയതു്. ഈ ആഡ്ർ ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ ഒന്നാണു്. അതിനെ അവശ്യം റിവൈസ് ചെയ്യണം.

ഇനി കൊച്ചിൻഹാർബറെ സംബന്ധിച്ചാണു പറയുവാനുള്ളതു്. ഗവണ്മെൻറിനു് ഇതിൽ യാതൊരു ചുമതലയും ഇല്ലാത്തതുപോലെയാണിരിക്കുന്നതു്. ജനങ്ങളോടു ഇതിൻെറ സ്ഥിതിയേപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറു യാതൊന്നും പറയുന്നില്ലെന്നു ചില മെമ്പർമാർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. കാലക്രമേണ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറിനെ ഈ ഹാർബർ പദ്ധതിയിൽ നിന്നും നീക്കികളയുകയില്ലയോ എന്നൊരു സംശയമാണു് ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നതു്.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : സർ, തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ അടുത്തകാലത്തു് എങ്ങുംതന്നെ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം വരവിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ചിലവു പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ബഡ്ജറ്റു് ഈ സഭയുടെ പര്യാലോചനക്കായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അനുമോദനാർഹൻതന്നെ. എങ്കിലും ക്ഷാമബാധിതരായി തൊഴിലോ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമോ ഇല്ലാതെ പട്ടിണികിടക്കുന്ന നട്ടംതിരിയുന്നനാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള സാധുക്കളുടെ കാര്യം ഗവണ്മെൻറിൻെറ ദയാദൃഷ്ടിയിൽ വേണ്ടിടത്തോളം പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നകാര്യം വളരെ സംശയാസ്പദമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തിരുവിതാംകൂർ പരമപ്രധാനമായ ഒരു കർഷകരാജ്യമാണെന്നുള്ള യഥാർത്ഥത്തെ ഗവണ്മെൻറു വിസ്മരിച്ചു് ഒരു നഗരാഭിവൃദ്ധിക്കു പ യുക്തമായ ബഡ്ജറാണല്ലയോ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു് സംശയിക്കേണ്ടി യിരിക്കുന്നു.

സർ, ഈ നാട്ടിലെ ഇന്നത്തെ പ്രധാനരാഷ്ട്രീയപ്രശ്നമായി പരി ണമിച്ചിരിക്കുന്നതു അഭ്യസ്തവിദ്യരുടേയും അല്ലാത്തവരുടേയും ഇടയിൽ വർദ്ധമാനമായിക്കാണുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മയും അതിൽനിന്നുൽഭൂതമാകു ന്ന പ്രക്ഷോഭണബഹളങ്ങളുമാണു്. തിരുവിതാംകൂർ ജനതയുടെ ഇട യിൽ അകമാനം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ തൊഴിലില്ലായ്മപ്രശ്നത്തെ പരിഹരിച്ചു ജനസമുദായത്തിനു സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും നൽകുന്ന തിലേക്കു എന്തെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഈ ബഡ്ജ റിൽ കാണുന്നില്ലാ.

പൊതുമരാമത്തിലേക്കു മാറ്റിവച്ചിരിക്കുന്ന വൻപിച്ചതുകയും തലസ്ഥാനനഗരിയിലെ ആഡംബരപരമായ സുഖസൌകര്യങ്ങൾക്കും അ വിടത്തെ തൊഴിലില്ലാത്ത ദരിദ്രജനത്തിൽ ഒരംശത്തിൻെറ ഉപജീവന മാർഗ്ഗത്തിനും മാത്രമേ പര്യാപ്തമാകുന്നുള്ളൂ.

നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ സാധുക്കളുടെ ഇടയിൽ വേരുന്നി തഴച്ചുവള ർന്നുവരുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മയേയും പട്ടിണിയേയും പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന പക്ഷം ഭാവിയെന്നല്ല വർത്തമാനകാലംതന്നെ വളരെ ഭയങ്കരമായ നില യിലെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലയെ ന്നാണു് എനിക്കുതോന്നുന്നതു്.

നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള സാധുക്കൾ ഇന്നു് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുന്ന പട്ടിണിയും കഷ്ടപ്പാടും മൂർദ്ധന്യാവസ്ഥയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരി ക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഈ അവസ്ഥക്കു് എന്തെങ്കിലും ഉപശാന്തിയുണ്ടാക്കി ത്തീർക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ പദ്ധതികൾ ധൈര്യസമേതം ഗവണ്മെ ൻറു പ്രവർത്തിച്ചുകാണുന്നില്ല.

സർ, തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ തൊഴിലാണു് രാജ്യത്തു് വിപ്ലവങ്ങ ൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതെന്നു് ലോകം നമുക്കുനൽകിയിട്ടുള്ള പാ ഠം തെറ്റല്ലായെങ്കിൽ ഇവിടെ ഒരു വിപ്ലവത്തിനുള്ള എല്ലാ ഉപാ ധികളും സന്നദ്ധമായിട്ടുണ്ടെന്നു് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതി ഭയങ്കരമായ സാമ്പത്തികാധഃപതനം, അതിലും ഭയങ്കരമായ തൊഴിലി ല്ലായ്മ, അതിലും ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായ ദാരിദ്ര്യം ഇവയിൽ ഓരോന്നും വിപ്ലവഹേതുക്കളായിരിക്കേ ഇവയെല്ലാംകൂടി ഒത്തുകൂടിയിരിക്കുന്ന ഈ നാട്ടിൽ എന്താണു് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതു് എന്ന ഭയപ്പെടേണ്ടി യിരിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. P. Madhavan Pillai.]

രാജ്യത്തിൽ സമാധാനമില്ലായ്മ ഉണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു സഹിക്കവഹിയാത്ത സങ്കടങ്ങൾ നേരിട്ടനഘട്ടത്തിൽ അവയെ തരണംചെയ്തു് ഉപശാന്തിയുണ്ടാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതു ഒരു ഗവണ്മെൻറിന്റെ കടമയും ചുമതലയുമാണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ലാ. ജനങ്ങളുടെ ഈ യഥാർത്ഥകഷ്ടാവസ്ഥയെ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതു് ഒരു ജനപ്രതിനിധിയെന്നുള്ള നിലയിൽ എന്റെയും കടമയാണല്ലോ. ഈ സങ്കടാവസ്ഥയെ പരിഹരിക്കുന്നതിലേക്കു ഗവണ്മെൻറു ഉടൻ വേണ്ടതു് പ്രവർത്തിച്ചു് നാട്ടിൻപുറത്തുള്ള പട്ടിണിക്കാരുടെ സങ്കടനിവൃത്തിവരുത്തുമെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അടുത്തതായി എനിക്കുപറയുവാനുള്ളതു് ഭൂനികുതി, സ്റ്റാംപ്ഫീസു മുതലായ ഇനങ്ങളിൽ വർദ്ധനവു് പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറിന്റെ മനോഭാവത്തെപ്പറ്റിയാണു്. ഫ ഫ ഫ ഠ-ലേക്കു നൂറ്റലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ പ്രതീക്ഷിച്ചു എങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ നൂറുലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാമാത്രമേ കിട്ടുന്നതിനിടയുള്ളുഎന്നു കണക്കാക്കിയതിന്റെശേഷം എന്തു് രൂപമനസ്സിച്ചാണു് ര-ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാക്രടി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതു് അജ്ഞാതമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു അടുത്തകൊല്ലം കരമിളവു് തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലാ എന്നാണ ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്നവിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കൊല്ലത്തിൽ കരമിളവുചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടില്ലാ എന്നുള്ളതിനു് ഗവണ്മെൻറു എന്തു ന്യായമാണു് കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നതു്. അതോ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനിലക്കു് കഴിഞ്ഞവർഷത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് പുരോഗതി ഉണ്ടായിട്ടാണോ?

കാലവൈപരീത്യംകൊണ്ടു് കൃഷികഠം ആകപ്പാടെ മുൻകൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് വളരെമോശമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ചിലവുകഠംപോലും കിട്ടുന്നതിനു മാർഗ്ഗമില്ലാ. പ്രത്യേകിച്ചു് ഈകൊല്ലത്തിൽഉണ്ടായിട്ടുള്ള കഠിനവേനൽനിമിത്താ കേരവൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള ആദായങ്ങഠംപോലും മുൻകൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് വളരെകുറവായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരുന്നിട്ടും അനുഭാവപൂർവ്വം ഗവണ്മെൻറുമുന്നിട്ടിറങ്ങി സാധുജനസംരക്ഷണത്തിനു് മുതിരുന്നതിനുപകരം നമുക്കുകിട്ടുവാനുള്ളതുകമുഴുവൻ കിട്ടുമോഎന്നനോക്കണമെന്നുള്ള ഒരു മനോഭാവം കാണിക്കുന്നതു കഷ്ടംതന്നെ ആശാസ്യമല്ല.

അതുപോലെതന്നെ സ്റ്റാംപ്ഫീസും കൂട്ടുന്നതിനു് ഗവണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലായെന്നു ബഡ്ജറ്റിൽനിന്നുകാണാവുന്നതാണു്. പണത്തി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നള്ളക്ഷാമം ഒട്ടുംതന്നെകുറഞ്ഞിട്ടില്ലായെന്നതന്നെയുമല്ലാ ദൈനം ദിനം ക്ഷാമംവർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്ചെയ്യുന്നതു്. അല്പസ്വല്പസൌജന്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടണ്ടായിരുന്നിട്ടപോലും ഇക്കൊല്ലംതന്നെ എത്രവിഷമിച്ചാണ് രക്ഷകത്താക്കൾ കുട്ടികളെസ്സ്കൂളുകളിൽ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്നും എത്രകുട്ടികൾ സ്കൂൾകെട്ടിടങ്ങളുടെപുറംഭിത്തികൾകണ്ട് തൃപ്തിഅടയേണ്ടിവന്നുഎന്നും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഫീസിനത്തിൽ കുറച്ചുകൊടുത്ത ഈതുച്ഛമായ സംഖ്യപോലും നിരുത്തൽചെയ്യുന്നതു് വളരെ സങ്കടകരമല്ലെ? വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുരോഗതിക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ ആശാസ്യമായ ഒരുനയമല്ലാ ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറുതുടരുന്നതു്.

ചിലവിനങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്നപക്ഷം യഥാർത്ഥത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഉടനടിപ്രയോജനപ്രദമായ ഇനങ്ങൾ താരതമ്യേന കുറവാണെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. ഉണ്ണുവാനും ഉടുക്കുവാനുംപോലും വകകാണാതെ, വിഷമംക്രടാതെ ഇറങ്ങിനടക്കുവാൻ വഴിയില്ലാതെ, ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിന്ന് അത്യാവശ്യമായ ഏറ്റപ്പാടുകൾപോലുമില്ലാതെ, വൈദ്യസഹായത്തിനുള്ളമാർഗ്ഗമില്ലാതെ, കഷ്ടപ്പെടുന്ന സാധുക്കൾക്ക് തൽപരിഹാരാർത്ഥം ഒരു വൈദ്യശാലയോ, ഒരു റോഡോ, ആവശ്യപ്പെട്ട് ജനങ്ങൾ മുറവിളികൂട്ടുന്നഅവസരത്തിൽ സാമ്പത്തികാധിപത്യം എന്നപല്ലവിയാണ് ഗവണ്മെൻറുപക്ഷത്തുനിന്നും സാധാരണപാടാറുള്ളതു്. എന്നാൽ ജനങ്ങൾക്കാവശ്യമായ ഈവകകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വരുന്നതായ തുച്ഛമായതുകകളെ ഗവണ്മെൻറു ലാഭിക്കാൻ ശ്രമിക്കയും അതേസമയംതന്നെ ബോംബെയിലും മറ്റും കച്ചവടഏജൻറിനെവച്ചുവാഴ്ത്താനൊ, തിരുവിതാംകൂറിനപ്പുറത്തുള്ള മറുരാജ്യങ്ങളിൽ പരസ്യം ചെയ്യുവാനൊ, എവിടെനിന്നെങ്കിലുംവരുന്നുന്ന അതിഥികളെ തീറ്റിപോറ്റുവാനോ, അതിന്ന് ഹോട്ടലുകൾനടത്തുവാനോ ഗവണ്മെൻറുകൾ ചിലവുചെയ്യുന്നതിന്ന് അശേഷം മടിക്കുന്നില്ല. അധ:കൃതസംരക്ഷണത്തിന്ന് ൪൦൦൦- രൂപാമാത്രം ചിലവുചെയ്യുന്നതിന് തുനിഞ്ഞ ഗവണ്മെൻറ് അതേസമയംതന്നെ വന്യമൃഗസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി ൯൦൦൦- രൂപാ ചിലവുചെയ്യുന്നതായും കാണുന്നു. ഇവിടത്തെ നിയമസമിതികളും ഫൈനാൻസ്കമ്മിറ്റിയും ഇമ്മാതിരി അത്യാവശ്യമല്ലാത്ത ഉദ്യോഗങ്ങൾ നിറുത്തണമെന്ന് പലപ്രാവശ്യവും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിന്റെശേഷവും അടുത്തകൊല്ലത്തേക്ക് ഈവന്യമൃഗസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി-൬൫൦൦-രൂപാകൂടി ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഈമനസ്ഥിതി ഒട്ടുംതന്നെ ആശാസ്യമല്ലാ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar (*Financial Secretary to Government*): I have not got any remarks to offer except to answer my friend Mr. K. P. Nilakanta Pillai. He characterises me as one with a mercurial temperament, and characterises the budget also as laying down a haphazard go-as-you-please policy. He also says that no definite financial policy has been laid before the House. Sir, I must totally object to such a characterisation of the budget and of our financial policy. I claim, Sir, that the budget is a deliberate and calculated one, and lays down a steady, forward policy to be adopted not only in the coming year but also in the years hereafter. My reference to the Quilon-Shencotta Railway and to the Kodayar Project was made only to indicate in a way the future financial policy of the Government, especially in view of the policy of industrialisation of the State that the Government propose to follow hereafter. There is nothing in those schemes themselves, the Quilon-Shencotta Railway or the Kodayar Project, to complain of. My only point in referring to them was that the results achieved with these schemes have not been commensurate with our financial outlay on them. That I attribute to the defect in the financial policy that was pursued in regard to these gigantic enterprises, *viz.*, that of meeting the cost of these undertakings from Government balances. The future policy, as it has been laid down this year, will be that, while expenditure, ordinary as well as extraordinary for the essential as well as non-essential State services will as hitherto be met out of the revenues of the year only, capital expenditure which is not productive or remunerative, will also be met as far as possible from the revenues of the year. All remunerative capital works will hereafter be financed by raising loans or from borrowed moneys only. Our reserves will be utilised only to increase the social amenities of the people on the principle that what is taken from the tax-payer should be given back to him. Next year, however, we have to take up two or three urgent non-remunerative capital works. One is the Council Chamber ; another is the construction of the military barracks. The town-planning scheme, so much complained of by the honourable members, is the third. Taking all these three items, *viz.*, 3 lakhs for military barracks, 2 lakhs for the Council Chamber and $1\frac{1}{2}$ lakhs for the town planning scheme, a sum of Rs. $6\frac{1}{2}$ lakhs in all has to be given away from our current revenues of the next year to meet this expenditure. As however those current revenues of next year barely balance including the extraordinary expenditure on Murajapam, we propose to meet these items from our reserves though they are capital expenditure only and at the same time not productive also. Expenditure on these items can be only just like that on luxuries and we propose to meet it from our reserves. There was a lot of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

comment about our reserves. But for this capital non-productive outlay next year it should have been possible to make better provision for certain social or national activities.

There is then the question of utilising a surplus, when one such exists ; though the question does not come up next year as it is expected to result in a deficit. If indeed there was to be a surplus, the House may perhaps ask why not that surplus be utilised for reduction of taxes. That will be a correct course that Government may reasonably be expected to take. In fact on account of the three or four capital undertakings, non-productive capital undertakings referred to above, we have only a deficit next year. If the extraordinary expenditure on Murajapam and the capital expenditure on the items referred to are excluded, the budget next year may be claimed to be really a balanced or even a surplus budget. Government had no other course but to meet these non-productive capital works from their reserves next year. I do not think it is correct that our reserves which mean only our capital accumulated in previous years should go towards reduction of taxes. Only current surpluses, if any, can be utilised for proposing reduction of taxation. Our accumulated reserves on the other hand must be used for social or nation-building activities, because they are the result of our prudence in past years.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether the provision made at page 196 of the budget, *viz.*, Rs. 52,615 for honorarium for advice is provided from the reserve fund or from the current revenues ?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar : I think the honourable member is making a mistake. The provision is against honorarium for advice.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : My question is whether this amount is provided out of the reserve fund or current revenues.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar : It is from the current revenues. Whatever is not charged to capital is met from the current revenues.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know for whom it is provided and what is the sort of advice for which this honorarium is provided ?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar : I think it is a non-votable item.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : I know that it comes under the non-votable item. I am asking this question simply for eliciting information on the same.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: It is provided for payment to be made for advice on any important matter that Government may obtain.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether any amount was paid during this year?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: It will be paid next year.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know to whom the amount is to be paid?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: I would simply refer the honourable member to the budget provision which is made year after year.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Am I to understand that he does not know for whom this allotment is made and that he does not know to whom it was paid during last year?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: The Government member knows it. It is for advice given.

So far as capital expenditure is concerned—

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: The Financial Secretary stated that he knew the information, and he is bound to give the information to this House.

Chairman: I do not think that he is bound to give it.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: It has been ruled, sir, that when a member knows an information—

Chairman: When it is not a matter to be discussed on the floor of this House.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: He has not stated that it is confidential.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: As regards productive or remunerative capital undertakings—

Mr. M. Govindan: Is it confidential is the question? The Financial Secretary has not answered that.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: Yes, it is confidential. As regards productive capital works, they have to be met ordinarily from loans and such schemes are classed in the next year's budget as capital expenditure, not met from revenues. That is really, expenditure met from capital, so called. Capital need not be our Government reserves or even our surplus cash balance; it may be borrowed capital also. The advantage in meeting such items from borrowed capital is that more care will be bestowed on the schemes before they are launched to see whether they are productive,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

whether we get a sufficient return for the outlay and all that. As regards the loan policy, with regard to the Pallivasal Scheme a capital of about Rs. 75 lakhs or so will be required and these 75 lakhs are proposed to be met only from borrowed capital so that the Government reserves may not be depleted thereby. Then as regards the other criticism made on the budget next year *viz.*, that it gave preference to an urban or town policy and omitted to consider rural or mofussil interests, so far as that criticism goes, except for the 10 lakhs of rupees, 5 lakhs for water works scheme in Trivandrum and 5 lakhs for the drainage, and for the town planning scheme in the capital—1½ lakhs, all the rest of the allotment under P. W. D. proper is distributed throughout the State. As regards P. W. D. proper allotment itself, it has been increased by nearly 4 lakhs from what it was last year. As to how far this increased fixed P. W. allotment for the whole State should be distributed between the Capital town and the mofussil an understanding should be arrived at by discussion with the members of the several constituencies concerned and considering the urgency of their several needs. If any urgent needs should be pressed before Government from the other side of the House, Government will be glad to be following their advice.

One or two other criticisms had been made by my friend Mr. Paramesvaran Pillai. He referred to some financial jugglery in the budget. I may assure him that there cannot be any such thing. If 'imaginative financiers go to jail' for the mere matter of that as remarked elsewhere, I think persons who deal in financial jugglerics also, whatever that term might mean, should come to grief (*Hear Hear*). I think so far as the budget figures go there cannot be anything like a jugglery and they represent only calculations based on facts realised or expectations.

Mr. E. P. Varghese: On page 70, item (5) Law College, are the receipts from the college expected to be the same amount as that of last year, when there is a fall in the strength of the college, as it now stands. How do Government expect the same income from the Law College next year?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: Of course it is only an estimate based upon the figures of last year. Perhaps pupils might come in to join the college as usual The results of the B. L. and F. L. examinations could not be anticipated at the time of preparing the budget. It could be based only on the information then available. There might be a slight over-estimation or a slight under-estimation under some of the heads; but they are likely to balance each other.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar.]

I have so far dealt with the Revenue, Ordinary Expenditure charged to Revenue, Capital Expenditure charged to Revenue and Capital Expenditure not charged to Revenue or Industrial Expenditure *seriatim*. I have not as yet mentioned anything about the rural uplift or the uplift of peasants. Some provision is proposed to be made for it by means of borrowed capital. I have referred to surplus balances that are being accumulated under Government from year to year under the heads the new Life Insurance and Provident Fund schemes and the State Savings Bank business. I said that this surplus credit balance, Government are proposing to utilise for some long-term loans— I meant by long-term loans, relief to agriculturists ; a scheme to benefit agriculturists. Whereas by a policy of industrialisation the permanent defects or drawbacks of a purely agricultural community are sought to be got over by surplus moneys that come to Government in their dealings with the public, as stated before it is proposed to give relief to agriculturists by way of reducing their debts etc.

Chairman: The House will now adjourn and meet again at 11-0' Clock to-morrow.

The House adjourned at 4-58 P. M.

P. PARAMESVARAN PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly